

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

19 juni 2001

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

WIJZIGINGEN ONDER DE VASTE EN PLAATSVERVANGENDE LEDEN VAN DE COMMISSIES

DECREET INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING

DECREET INTERCOMMUNALES

DECRETEN WIJZIGINGEN WET INTERCOMMUNALES

Inhoud

Nr. 53

Dinsdag 19 juni 2001

Berichten van verhindering	1
Ontwerpen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	2
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	2
Verslagen	
Indiening	4
Motie	
Indiening	9
Mededelingen van de Vlaamse regering	
Indiening	9
Mededelingen van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad)	
Indiening	10
Kennisgevingen van het Arbitragehof	11
Samenstelling van commissies	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	12
Mededeling van de voorzitter	
Moties van orde	
Voorafgaande vraag over de coördinatie van de werkzaamheden van het parlement	12
Spreker : de heer André Denys	
Voorstel tot spoedbehandeling	12
Sprekers : mevrouw Sonja Becq, de heren André Denys en Eric Van Rompuy	

Ontwerp van decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking – 565 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 12	
Voorstel van decreet van de heren Dirk Holemans en Jos Geysels houdende de intercommunales – 341 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3	
Voorstel van decreet van de heer Etienne Van Vaerenbergh houdende wijziging van artikel 13 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales – 388 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3	
Voorstel van decreet van de heer Etienne Van Vaerenbergh houdende wijziging van artikel 24 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales – 389 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	13
Sprekers : mevrouw Dominique Guns, verslaggever, de heren Eric Van Rompuy, Paul Wille, Etienne Van Vaerenbergh en Dirk Holemans, mevrouw Mieke Van Hecke, de heren André Moreau, Bart De Smet, verslaggever, Mark Van der Poorten, Dany Vandenbossche en Johan De Roo, mevrouw Hilde De Lobel, de heren Jo Vermeulen, Francis Vermeiren, Dirk De Cock en minister Paul Van Grembergen	
Artikelsgewijze bespreking	41
Spreker : de heer Dany Vandenbossche	
Regeling van de werkzaamheden	76

VOORZITTER : De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.40 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Niki De Gryze, Anny De Maght-Aelbrecht, Herman Lauwers, Jan Loones : gezondheidsredenen ;

Dominiek Lootens-Stael : ambtsverplichtingen ;

André-Emiel Bogaert : familieverplichtingen.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter : Dames en heren, in de plenaire vergadering van dinsdag 22 mei 2001 hadden we beslist het verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen over het verzoekschrift over geestelijke gezondheidszorg voor dementerenden te bezorgen aan de voorzitters van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat.

Bij brief van 8 juni 2001 deelt de heer Herman De Croo, voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, mee dat het probleem van de functie van voorlopig bewindvoerder op de agenda van de Commissie voor de Justitie staat en dat hij het verslag dan ook aan die commissie heeft overgezonden.

Bij brief van 7 juni 2001 deelt de heer Willy Henrard, griffier van de Senaat, mee dat de Senaat kennis heeft genomen van het verzoekschrift en het

naar de Commissie voor de Binnenlandse en de Administratieve Aangelegenheden heeft verzonden.

ONTWERPEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs XIII
– 729 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.
- Ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag betreffende het verbod van de ergste vormen van kinderarbeid en de onmiddellijke actie met het oog op de afschaffing ervan, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar zevententachtigste zitting in Genève op 17 juni 1999
– 730 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.
- Ontwerp van decreet houdende instemming met de akte tot wijziging van het statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar 85ste zitting in Genève op 19 juni 1997
– 731 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.
- Ontwerp van decreet houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid
– 735 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Media en Sport.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heren André Denys, Bruno Tobback, mevrouw Isabel Vertriest en de heer André-Emiel Bogaert houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende voorkoming en beheer van afvalstoffen
– 747 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.
- Voorstel van decreet van mevrouw Patricia Ceysens houdende de gerechtelijke jeugdbijstand in hoogdringende gevallen van mishandeling, seksueel misbruik en ernstige aantasting van de psychische of fysieke integriteit van de minderjarige
– 755 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.
- Voorstel van decreet van mevrouw Ann De Martelaer, mevrouw Patricia Ceysens en de heren Dany Vandebosche en Dirk De Cock houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn
– 756 (2000-2001) – Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Veerle Declercq, mevrouw Claudine De Schepper en de heren Jan Van Duppen en Jan Roegiers betreffende klachtenbehandeling in de psychiatrie en be-

treffende de behandeling van een psychiatrische patiënt

– 738 (2000-2001) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

- Voorstel van resolutie van mevrouw Sonja Becq en mevrouw Veerle Heeren betreffende het statuut van onthaalgezinnen
– 739 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.
- Voorstel van resolutie van de heer Dirk De Cock, mevrouw Dominique Guns, mevrouw Anne-Marie Baeke, mevrouw Isabel Vertriest betreffende de behoefte aan betaalbare bouwgronden
– 748 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening.
- Voorstel van resolutie van de heren Eddy Schermans en Jan Laurys betreffende de betrokkenheid van Vlaamse bedrijven bij de economische return van overheidsaankopen in de luchtvaartsector
– 757 (2000-2001) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme.

ADVIEZEN VAN DE RAAD VAN STATE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende adviezen van de Raad van State werden ingediend :

- Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van de heer Chris Vandebroeke c.s. houdende invoering van een algemene gezinsbijslagregeling
– 355 (1999-2000) – Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.
- Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van mevrouw Marijke Dillen en de heer Filip Dewinter houdende invoering van

Voorzitter

een bijzondere tegemoetkoming aan gezinnen met kinderen

– 393 (1999-2000) – Nr. 2.

Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.

ADVIES VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgend advies van het Kinderrechtencommissariaat werd ingediend :

- Advies van het Kinderrechtencommissariaat over het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs XIII
– 729 (2000-2001) – Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

ADVIES VAN DE VLAAMSE SPORTRAAD**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgend advies van de Vlaamse Sportraad werd ingediend :

- Advies van de Vlaamse Sportraad over het voorstel van decreet van de heren André Denys, André Van Nieuwkerke, Jos Stassen en Kris Van Dijck houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisaties en de organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding
– 722 (2000-2001) – Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur, Media en Sport

ADVIEZEN VAN EEN COMMISSIE**Indiening**

De voorzitter : De volgende adviezen van een commissie werden ingediend :

- Advies namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Sven Gatz aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het verslag van het Rekenhof over de uitvoering door de Vlaamse regering van de resoluties van het Vlaams Parlement (Hoofdstuk 3 : Resolutie van 25 juni 1997 betreffende het juridisch kader, het financieel belang en de audit van het controlesysteem van de Vlaamse openbare instellingen)
– 39 (2000-2001) – Nr. 2.
- Advies namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Erik Matthijs aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het verslag van het Rekenhof over de uitvoering door de Vlaamse regering van de resoluties van het Vlaams Parlement (Hoofdstuk 8 : Resolutie van 28 oktober 1998 betreffende de vergoeding van het Vlaamse Gewest aan de NV Aquafin voor het rendement op eigen vermogen)
– 39 (2000-2001) – Nr. 3.
- Advies namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door mevrouw Anne-Marie Baeke aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het verslag van het Rekenhof over de uitvoering door de Vlaamse regering van de resoluties van het Vlaams Parlement (Hoofdstuk 4 : Resolutie van 25 juni 1997 betreffende het thesauriebeheer van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij)
– 39 (2000-2001) – Nr. 4.
- Advies namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door mevrouw Hilde Claes over het verslag van het Rekenhof over de uitvoering door de Vlaamse regering van de resoluties van het Vlaams Parlement (Hoofdstuk 2 : Resolutie van 10 juli 1996 betreffende de bespreking van het Boek van het Rekenhof en Hoofdstuk 10 : Resolutie van 31 maart 1999 betreffende de beheersovereenkomst met de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn (VVM))
– 39 (2000-2001) – Nr. 5.

Voorzitter

- Advies namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden aan het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement uitgebracht door de heer Louis Bril over het voorstel voor een samenwerkingsovereenkomst tussen het Parlement van Catalonië en het Vlaams Parlement
– 749 (2000-2001) – Nr. 1.
-

MAATSCHAPPELIJKE BELEIDSNOTA**Indiening**

De voorzitter : De volgende maatschappelijke beleidsnota werd ingediend :

- Maatschappelijke beleidsnota : Milieu en Gezondheid
– 740 (2000-2001) – Nr. 1 + Bijlage.
-

REFLECTIENOTA**Indiening**

De voorzitter : De volgende reflectienota werd ingediend :

- Reflectienota van de heer Bart De Smet, mevrouw Veerle Heeren en de heren Mark Van der Poorten en Boudewijn Laloo over het ontwerp van decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking
– 565 (2000-2001) – Nr. 11.
-

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Binnelandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heer Herman De Loor aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 19 (2000-2001) – Nr. 7-A.
- Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door de heer Etienne Van Vaerenbergh aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 19 (2000-2001) – Nr. 7-B.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heren Patrick Hostekint en Jacques Laverge aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 19 (2000-2001) – Nr. 7-C.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door mevrouw Margriet Hermans aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 19 (2000-2001) – Nr. 7-D.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Fi-

Voorzitter

- nanciën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 19 (2000-2001) – Nr. 7-E.
- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Dirk Holemans aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 19 (2000-2001) – Nr. 7-F.
 - Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heren Jef Van Looy, Jan Laurys en Johan Malcorps aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 19 (2000-2001) – Nr. 7-G.
 - Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer André Moreau aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 19 (2000-2001) – Nr. 7-H.
 - Verslag namens Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jan Loones aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 19 (2000-2001) – Nr. 7-I.
 - Verslag namens Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Trees Merckx-Van Goey en mevrouw Claudine De Schepper aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 19 (2000-2001) – Nr. 7-J.
 - Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2001
– 19 (2000-2001) – Nr. 8.
 - Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Lucien Suykens over de gedachtewisseling over het jaarverslag 2000 van de Vlaamse Ombudsdienst (Hoofdstuk 5.2 Thematische aanbevelingen : fiscaliteit)
– 41 (2000-2001) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door mevrouw Dominique Guns en de heer Bart De Smet over het voorstel van decreet van de heren Dirk Holemans en Jos Geysels houdende de intercommunales
– 341 (2000-2001) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door mevrouw Dominique Guns en de heer Bart De Smet over het voorstel van decreet van de heer Etienne Van Vaerenbergh houdende wijziging van artikel 13 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales
– 388 (2000-2001) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door mevrouw Dominique Guns en de heer Bart De Smet over het voorstel van decreet van de heer Etienne Van Vaerenbergh houdende wijziging van artikel 24 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales
– 389 (2000-2001) – Nr. 3.
 - Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer André Van Nieuwerkerke over de hoorzitting over het voorstel van decreet van de heer Ludo Sannen houdende wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap en van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen, wat de taalregeling in het hoger onderwijs betreft
– 530 (2000-2001) – Nr. 2.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Jacques Laverge over het voorstel van resolutie van de heer Eloi Glorieux, mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heren Stefaan Platteau, Jan Van Duppen en Dirk De Cock betreffende respect voor mensenrechten van inheemse volkeren bij internationale samenwerkingsverdragen
– 541 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door mevrouw Dominique Guns en de heer Bart De Smet over het ontwerp van decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking
– 565 (2000-2001) – Nr. 10.
- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Sven Gatz over het voorstel van bijzonder decreet van mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heren Frans De Cock, Jacques Timmermans en Jan Loones houdende regeling van het recht om verzoekschriften bij het Vlaams Parlement in te dienen
– 606 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Sven Gatz over het voorstel van decreet van mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heren Frans De Cock, Jacques Timmermans en Jan Loones houdende nadere regeling van het recht om verzoekschriften bij het Vlaams Parlement in te dienen
– 607 (2000-2001) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Ria Van Den Heuvel en de heer Koen Helsen over het ontwerp van decreet houdende de primaire preventie van schadelijke effecten bij de mens, veroorzaakt door biologische agentia
– 677 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door de heer Marino Keulen over de hoorzitting over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid
– 686 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door de heer Frans De Cock over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001
– 688 (2000-2001) – Nr. 9.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door de heer Marcel Logist over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001
– 688 (2000-2001) – Nr. 10.
- Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport uitgebracht door mevrouw Margriet Hermans over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001
– 688 (2000-2001) – Nr. 11.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001
– 688 (2000-2001) – Nr. 12.
- Verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken uitgebracht door de heer Dirk Holemans over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001
– 688 (2000-2001) – Nr. 13.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heren Jef Van Looy en Johan Malcorps over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001
– 688 (2000-2001) – Nr. 14.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer André Moreau over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001
– 688 (2000-2001) – Nr. 15.

Voorzitter

- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jan Loones over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001
– 688 (2000-2001) – Nr. 16.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Trees Merckx-Van Goey en mevrouw Claudine De Schepper over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001
– 688 (2000-2001) – Nr. 17.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Eloi Glorieux over het ontwerp van decreet houdende de organisatie van de gasmarkt
– 689 (2000-2001) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen uitgebracht door mevrouw Ingrid van Kessel over de gedachtewisseling over het Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap betreffende de uitvoering van een aantal activiteiten door het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid – Louis Pasteur (WIV-LP) voor de periode 2001-2005
– 736 (2000-2001) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door mevrouw Hilde Claes over de hoorzitting met de heer Ides Nicaise, projectleider, Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA), over het onderzoek "Onderwijs en sociale achterstelling"
– 746 (2000-2001) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer Frans Ramon over de hoorzitting over de problematiek van de internaten
– 750 (2000-2001) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door mevrouw Veerle Heeren en de heer Julien Demeulenaere over het verzoekschrift betreffende renovatie- en saneringspremies
– 752 (2000-2001) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Jan Laurys over het EU-wetgevingsvoorstel betreffende afvalstoffenstatistieken
– 753 (2000-2001) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer André Van Nieuwerkerke over de gedachtewisseling over beloningsbeleid voor het onderwijspersoneel
– 754 (2000-2001) – Nr. 1.

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende tekst aangenomen door de Commissies werd ingediend :

- Tekst aangenomen door de Commissies van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2001
– 688 (2000-2001) – Nr. 18.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van mevrouw Trees Merckx-Van Goey en de heer Eddy Schermans tot besluit van de op 30 mei 2001 door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, en tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over

Voorzitter

- de realisatie van de Kyotodoelstellingen in Vlaanderen
– 732 (2000-2001) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Eloi Glorieux, Stefaan Platteau, Patrick Hostekint, Etienne Van Vaerenbergh en Johan Malcorps tot besluit van de op 30 mei 2001 door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, en tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de realisatie van de Kyotodoelstellingen in Vlaanderen
– 733 (2000-2001) – Nr. 1.
 - Met redenen omklede motie van de heer Carl Decaluwe tot besluit van de op 30 mei 2001 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over een vergoeding van de kabelmaatschappijen aan nieuwe televisieomroepen
– 734 (2000-2001) – Nr. 1.
 - Met redenen omklede motie van mevrouw Trees Merckx-Van Goey en mevrouw Mieke Van Hecke tot besluit van de op 31 mei 2001 door mevrouw Trees Merckx-Van Goey in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelings-samenwerking, over de verlaging van de leeftijdsgrenzen
– 737 (2000-2001) – Nr. 1.
 - Met redenen omklede motie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen en mevrouw Hilde De Lobel tot besluit van de op 5 juni 2001 door de heer Luk van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken, over de toestand in Voeren
– 741 (2000-2001) – Nr. 1.
 - Met redenen omklede motie van de heer Dirk De Cock, mevrouw Dominique Guns, mevrouw Anne-Marie Baeke en de heren Dirk Holemans en Bart De Smet tot besluit van de op 5 juni 2001 door de heer Luk van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken, over de toestand in Voeren
– 742 (2000-2001) – Nr. 1.
 - Met redenen omklede motie van de heer Dirk De Cock, mevrouw Dominique Guns, mevrouw Anne-Marie Baeke en de heer Dirk Holemans tot besluit van de op 6 juni 2001 door de heer Eddy Schuermans in commissie gehouden interpellatie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken, over de wegenisvergoeding
– 743 (2000-2001) – Nr. 1.
 - Met redenen omklede motie van de heer Eddy Schuermans, mevrouw Veerle Heeren en de heren Mark Van der Poorten en Bart De Smet tot besluit van de op 6 juni 2001 door de heer Eddy Schuermans in commissie gehouden interpellatie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Ambtenarenzaken, over de wegenisvergoeding
– 744 (2000-2001) – Nr. 1.
 - Met redenen omklede motie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 6 juni 2001 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de opvolging van de motie betreffende de controle op de leerlingcijfers van de verschillende gemeenschappen
– 745 (2000-2001) – Nr. 1.
 - Met redenen omklede motie van de heren Christian Verougstraete en Miel Verrijken tot besluit van de op 14 juni 2001 door de heer Miel Verrijken in commissie gehouden interpellatie tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over het standpunt van de minister-president ten aanzien van de plannen van federaal staatssecretaris Deleuze om windmolens te plaatsen voor de Vlaamse kust
– 751 (2000-2001) – Nr. 1.

Voorzitter

- Met redenen omklede motie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Sonja Becq en mevrouw Ingrid van Kessel tot besluit van de op 14 juni 2001 door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de welzijns- en gezondheidsvoorzieningen voor asielzoekers en mensen zonder papieren
- 759 (2000-2001) – Nr. 1.

MOTIE**Indiening**

De voorzitter : De volgende motie werd ingediend :

- Motie van mevrouw Sonja Becq en de heren Jan Laurys en Eddy Schuermans betreffende een belangenconflict
- 758 (2000-2001) – Nr. 1.

MEDEDELINGEN VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de Vlaamse regering werden ingediend :

- Schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 30 april 2001 en de nieuwsbrief kasbeheer van april 2001
(DOC 221/2000-2001) ;
- Rapport over de uitvoering van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 2001, per 15 mei 2001
(DOC 222/2000-2001) ;

- Voorontwerp van overgangsrichtnota 2001-2002 van de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen
(DOC 227/2000-2001) ;
- Eindrapport van professor Dr. Herman Baert over het maatschappelijk debat inzake levenslang leren in Vlaanderen en Europa – Opzet en resultaten, in opdracht van de Vlaamse regering en op initiatief van de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming
(DOC 229/2000-2001) ;
- Beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Fonds voor de Letteren, gesloten te Brussel op 17 mei 2001
(DOC 230/2000-2001) ;
- De heffing op leegstand en verkrotting van woningen en andere niet-bedrijfsgebouwen. Een evaluatie en stand van zaken van de heffing als huisvestingsinstrument + bijlagen
(DOC 233/2000-2001) ;
- Evaluatie van de instrumenten inzake kwaliteitsbewaking van de Vlaamse Wooncode + bijlagen
(DOC 234/2000-2001).

Deze mededelingen van de Vlaamse regering liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden ingediend :

- Vlaamse Regionale Indicatoren (vrind) 2000
(DOC 220/2000-2001) ;
- Beslissing van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie van 2 mei 2001 inzake de klacht van 15 maart 2001 van de heer P. Herman tegen VRT
(DOC 225/2000-2001) ;

Voorzitter

Deze mededelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE MILIEU- EN NATURELRAAD VAN VLAANDEREN (MINA-RAAD)**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de MINA-raad werden ingediend :

- Advies d.d. 30 mei 2001 over het voorontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening en van het decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (DOC 217/2000-2001) ;
- Advies d.d. 30 mei 2001 over het Samenwerkingsakkoord en het Vlaams beleid inzake verpakingsafval (DOC 218/2000-2001) ;
- Advies d.d. 30 mei 2001 over het ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 26 maart 1971 aangaande de subsidiëring van openbare riolen en de heffingen op waterverontreiniging (DOC 219/2000-2001) ;
- Advies d.d. 7 juni 2001 over het voorontwerp van decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending (DOC 231/2000-2001).

Deze mededelingen van de MINA-raad liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN EEN GEWESTELIJKE ONTWIKKELINGSMAATSCHAPPIJ**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van een Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij werd ingediend :

- Eindverslag Conventie 1996 (RECHAR II-Programma 1994-1999) in uitvoering van de inhoudelijke en budgettaire organisatie van het aanvullend reconversieplan – Actualisering van het toekomstcontract van Limburg – Tweede fase (DOC 223/2000-2001).

Deze mededeling van een Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het Kinderrechtencommissariaat werd ingediend :

- Advies van het Kinderrechtencommissariaat inzake stemrecht op zestien, op vraag van de heer Bert Ancieaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking (DOC 228/2000-2001).

Deze mededeling van het Kinderrechtencommissariaat ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

- Activiteitenverslag 2000 van de Commissie Cultureel Verdrag Vlaanderen Nederland (DOC 215/2000-2001) ;
- Jaarverslag van het grindcomité en de subcomités – werkingsjaar 2000 (DOC 216/2000-2001) ;
- Jaarverslag 2000 van de Vlaamse Raad voor het Toerisme (DOC 224/2000-2001) ;
- Jaarboek departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) 2000 (DOC 226/2000-2001) ;
- Activiteitenverslag november 1999 – oktober 2000 van het Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant – Vlabinvest (DOC 232/2000-2001) ;
- Activiteitenrapport 2000 van de GOM Oost-Vlaanderen (DOC 235/2000-2001).

Deze jaarverslagen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

- Arrest nr. 70/01 van 31 mei 2001 ;
- Arrest nr. 71/01 van 31 mei 2001 ;
- Arrest nr. 72/01 van 31 mei 2001 ;
- Arrest nr. 73/01 van 31 mei 2001 ;
- Arrest nr. 74/01 van 31 mei 2001 ;
- Arrest nr. 75/01 van 31 mei 2001 ;
- Arrest nr. 76/01 van 31 mei 2001 ;
- Arrest nr. 77/01 van 7 juni 2001 ;
- Arrest nr. 78/01 van 7 juni 2001 ;
- Arrest nr. 79/01 van 7 juni 2001.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummers 2041, 2078 en 2157 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummers 2089 en 2168 (samengevoegde zaken) ;
- Rolnummer 2159 ;
- Rolnummer 2165 ;
- Rolnummers 2196, 2197 en 2198 (samengevoegde zaken).

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 65/01 van 18 mei 2001 ;
- Arrest nr. 66/01 van 18 mei 2001 ;
- Arrest nr. 67/01 van 18 mei 2001 ;
- Arrest nr. 68/01 van 18 mei 2001 ;

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de VLD-fractie zijn in de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme de heer Jul Van Aperen als vast lid vervangen door de heer Frans De Cock en de heer Frans De Cock als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Jul Van Aperen.

Voorzitter

Voor de VU&ID-fractie is in de Commissie voor Reglement en Samenwerking de heer Paul Van Grumbergen als vast lid vervangen door de heer Etienne Van Vaerenbergh en de heer Etienne Van Vaerenbergh als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Herman Lauwers.

MOTIES VAN ORDE**Voorafgaande vraag over de coördinatie van de werkzaamheden van het parlement**

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Denys bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik heb gemerkt dat de commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie om 15.30 uur bijeenkomt. Het is bij mijn weten nooit gebeurd dat een commissie vergadert tijdens een plenaire zitting.

Ik ben een beschermer van onze plenaire vergaderingen. Ik vind het jammer dat dit nu gebeurt. Ik begrijp dat er hoogdringendheid is, maar we kunnen morgen in plenaire vergadering altijd na een goedgekeurd voorstel tot spoedbehandeling voorstellen van resolutie bespreken.

Het gaat om het principe. Als wordt toegestaan dat tijdens plenaire zittingen commissievergaderingen worden bijeengeroepen, los van de afspraken die in de commissies werden gemaakt, zijn we op weg om onze eigen plenaire vergaderingen uit te hollen. Daar wens ik tegen te protesteren.

De voorzitter : U hebt gelijk dat het om een principe gaat. Ik heb er akte van genomen. De commissie vergadert, gezien de drukke agenda, waarschijnlijk omwille van een geval van hoogdringendheid. Misschien gaat het om een korte bijeenkomst, want er staat deze namiddag een belangrijk ontwerp van decreet op de agenda.

De heer André Denys : Ik wil me er nu niet tegen verzetten, maar ik wil een precedent voorkomen.

De voorzitter : De algemene regel stelt erin dat tijdens een plenaire vergadering geen commissievergaderingen worden gehouden.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft mevrouw Becq bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mijnheer de voorzitter, ik vraag hierbij dat de agenda wordt aangevuld met de motie van mevrouw Becq en de heren Laurys en Schuermans betreffende een belangenconflict (Stuk 758). Het gaat om het wetsontwerp inzake de buurtdiensten en buurtbanen waar morgen in de Kamer van Volksvertegenwoordigers over wordt gestemd.

De voorzitter : Vraagt u nu dat we onmiddellijk beginnen met de bespreking of kan de bespreking ook morgen net voor de stemmingen gebeuren ?

Mevrouw Sonja Becq : Dan zou de bespreking als allereerste punt aan de orde moeten komen, want het punt staat morgen ook in de Kamer voor de stemmingen geagendeerd.

De heer André Denys : Ik heb geen bezwaar tegen dit voorstel tot aanvulling van de agenda, maar het lijkt me beter dat de bespreking zelf morgen voor de stemmingen gebeurt. Ik heb begrepen dat dit morgen reeds in de Kamer wordt besproken. Wij moeten in dit parlement de beraadslaging in de Kamer voor zijn. Wij zouden de motie beter morgen voor de stemmingen behandelen, zodat iedereen zich hierover kan uitspreken.

De heer Eric Van Rompuy : Ik denk dat we ons hier vandaag gewoon moeten beperken tot het goedkeuren van het voorstel tot aanvulling van de agenda en dat de bespreking van de motie betreffende een belangenconflict morgen na de actuele vragen aan bod komt.

De voorzitter : Is het parlement het eens met dat voorstel tot aanvulling van de agenda ? (*Instemming*)

Voorzitter

Dan stel ik voor dat de motie van mevrouw Becq en de heren Laurys en Schuermans betreffende een belangenconflict morgen na de actuele vragen wordt behandeld.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende de intergemeentelijke samenwerking

– 565 (2000-2001) – Nrs. 1 tot 12

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Dirk Holemans en Jos Geysels houdende de intercommunales

– 341 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Etienne Van Vaerenbergh houdende wijziging van artikel 13 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales

– 388 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Etienne Van Vaerenbergh houdende wijziging van artikel 24 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales

– 389 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het ontwerp van decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking, het voorstel van decreet van de heren Holemans en Geysels houdende de intercommunales, het voorstel van decreet van de heer Van Vaerenbergh houdende wijziging van artikel 13 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales en het voorstel van decreet van de heer Van Vaerenbergh houdende wijziging van artikel 24 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales, die door de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen. We volgen hier dezelfde werkwijze.

Ik wijs de vergadering tevens op de reflectienota die de heer De Smet, mevrouw Heeren en de

heren Van der Poorten en Laloo hebben ingediend en die krachtens artikel 56, punt 2 van ons Reglement mede de basis vormt voor de beraadslaging in plenaire vergadering.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Guns, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, ik heb het genoegen vandaag verslag uit te brengen van de algemene bespreking die in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid plaatsvond over het ontwerp van decreet over de intergemeentelijke samenwerking.

De bevoegdheid over de organieke wetgeving over de intercommunales werd overgeheveld door de Sint-Michielsakkoorden in 1993. Tot op heden werd geen gebruik gemaakt van deze mogelijkheid en bleef de wet van 1986 van toepassing. Het Vlaamse regeerakkoord stelde dat een decreet over de intergemeentelijke samenwerking tot de prioriteiten behoorde. Het ontwerp van decreet terzake werd dan ook goedgekeurd door de Vlaamse regering tijdens de ministerraden van 30 juni 2000 en 12 januari 2001. Daarna werden de adviezen gevraagd van de SERV, de MINA-raad en de Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur. Vervolgens werd het definitieve ontwerp van decreet voorgelegd aan het parlement.

Dit ontwerp heeft drie uitgangspunten die een substantiële wijziging betekenen tegenover de wet van 1986. Ten eerste is er de diversificatie van de samenwerkingsvormen. Het gaat hier om een zogenaamd menu van samenwerkingsvormen : één zonder rechtspersoonlijkheid voor welbepaalde projecten, namelijk de interlokale vereniging, en drie vormen van verenigingen met rechtspersoonlijkheid. Ten tweede is er de democratisering van de intercommunales, waarbij de greep van de gemeenteraad op de intercommunales wordt versterkt. Een ander aspect van de democratisering is de strenge decumulregeling die wordt ingevoerd voor het opnemen van bestuursmandaten in intercommunales. Een derde belangrijke wijziging van dit decreet is de keuze voor zuivere intercommunales, waarbij de privé-sector uit de intercommunales verdwijnt en het aandeel van de provincies wordt beperkt tot 20 percent.

Na een aantal hoorzittingen werd de algemene bespreking van het ontwerp van decreet gehouden. In een algemene beoordeling werd het ontwerp bestempeld als gewaagd en vernieuwend. Vele leden

Guns

vonden het opmerkelijk dat dergelijke belangrijke wijzigingen met een dermate grote snelheid worden doorgedrukt. Er werd wel op gewezen dat de huidige wetgeving aan vernieuwing toe is, zeker wanneer het gaat over de controlerende inbreng van de gemeenten. Sommigen merkten echter op dat het ontwerp tot doel heeft om het Limburgmodel op te dringen aan heel Vlaanderen en dat het decreet ideologisch is geïnspireerd. Men stelde ook dat het te simplistisch is in zijn geformuleerde doelstellingen.

Wat de participatie van de provincies betreft was de meerderheid van de leden de mening toegedaan dat het een goede zaak is dat de provincies niet volledig worden uitgesloten bij de participatie aan de intergemeentelijke samenwerking.

Er werd ook opgemerkt dat de participaties van provincies in intercommunales zelden dominant te noemen zijn, en dat de provincies bovendien participeren in intercommunales die zich bezighouden met bovenlokale belangen. Een aantal leden betreunde echter dat werd teruggekomen op het oorspronkelijke uitgangspunt om provincies uit te sluiten. Men was de mening toegedaan dat de provincie, als toezichhoudende overheid, rechter en partij zou zijn.

Wat de diversificatie van de gemeentelijke samenwerkingsvormen betreft, was iedereen het er volmondig over eens dat dit een belangrijke stap vooruit was tegenover de vorige wet, die vaak als een keurslijf werd gezien. Wel werd door sommigen betreurd dat de gemeente niet meer over de keuze beschikt om met een privé-partner samen te werken.

Ook over het democratiseren van de intergemeentelijke samenwerking en over de grotere rol die de gemeenten in de nieuwe samenwerkingsvormen zullen spelen, was de commissie het er unaniem over eens dat in dit decreet heel wat waardevolle elementen zaten. Er werd wel opgemerkt dat de voorgestelde wijzigingen misschien onvoldoende zouden zijn om de doelstelling van grotere democratische controle te realiseren.

Een van de moeilijkste discussies had betrekking op de keuze voor zuivere intercommunales. Met betrekking tot de uitsluiting van de privé-sector in de intergemeentelijke samenwerking werd door sommigen gesteld dat de participatie van de privé-sector in de huidige toestand vaak leidt tot een situatie waarbij de gemeenten zwak staan tegenover

hun privé-partner. Tegelijk leidt dit ook vaak tot een situatie waarbij de intercommunales geen hulpstructuren zijn voor de gemeenten, maar de gemeenten hulpstructuren zijn voor de intercommunales.

De meeste twijfels rezen echter bij sommige leden over de financiële haalbaarheid van deze wijziging. Sommigen vroegen zich openlijk af of de keuze om al dan niet met de privé-sector samen te werken, niet moest worden overgelaten aan de gemeenten zelf. Sommigen waren de mening toegedaan dat het concept van de gemengde intercommunale niet per definitie een slechte formule is. Er moet echter gestreefd worden naar een meer evenwichtige verhouding tussen de beide partners. Uiteindelijk werd toch beslist de zuivere formule te handhaven aangezien de overgangperiode ruim genoeg wordt geacht om de financiële consequenties van deze stap te dragen.

Wat betreft de cumulatiebeperkingen en de onverenigbaarheden werd er enerzijds op gewezen dat dit zou kunnen leiden tot het afvaardigen van politici van mindere kwaliteit. Anderzijds belet deze maatregel belangenvermenging en is hij de verwezenlijking van de nieuwe politieke cultuur.

Inzake de relatie van dit ontwerp met het kerntakendebat werd gesteld dat deze twee discussies niet los van elkaar kunnen worden gezien. Sommigen waren van oordeel dat men de discussie over de kerntaken beter eerst had gevoerd, omdat dan de taken van de verschillende bestuursniveaus zouden vastliggen. Het staat uiteindelijk vast dat het kerntakendebat niet te lang meer op zich mag laten wachten om een en ander op elkaar te kunnen afstemmen, net zoals dit het geval is voor het uitwerken van een degelijk PPS-decreet.

Een van de meest prangende discussies was het debat over de gevolgen van het elektriciteitsdecreet. Er werd door verschillende leden gewezen op het verband tussen dit decreet en dat elektriciteitsdecreet. Er werd immers gesteld dat dit laatste decreet zware financiële gevolgen zal hebben voor de gemeenten als die hun aandeel in het distributienetwerk moeten optrekken tot 75 percent. Door de minister werd echter gesteld dat de gevolgen van het elektriciteitsdecreet zich sowieso zouden voordoen, onafhankelijk van het nu voorliggende decreet.

Dit brengt mij tot een volgend belangrijk aspect, waar de commissie bijzonder lang is blijven bij stilstaan, namelijk de financiële gevolgen. Over de financiële repercussies van dit ontwerp van decreet

Guns

zijn immers nogal wat vragen gerezen. Het uitkopen van een privé-partner zou de financiën van heel wat gemeenten onder druk kunnen zetten. Anderen wezen erop dat de gemeenten in hun onderhandelingspositie met de privé-sector wel eens in een sterkere positie zouden kunnen zitten dan nu wordt aangenomen. Er werd ook gesteld dat de uitkoop van de privé-partner uit een gemengde intercommunale voor de gemeenten niet verplicht is. Tevens werd gesteld dat de overgangperiode om de privé-partners uit te kopen 18 jaar bedraagt, en dus voldoende ruim is.

Met betrekking tot de financiering van deze operatie werd gewezen op de mogelijke opbrengst van de Telenetoperatie en van de verkoop van het klantenbestand van de energie-intercommunale. Dit zou samen 72 miljard frank kunnen opbrengen. Er werd echter ook opgemerkt dat men bij deze rekening voorbijgaat aan de verschillen tussen de gemeenten. Anderen wezen erop dat het verkeerd is het geld van de Telenetoperatie voor te bestemmen voor de uitkoop van de privé-sector uit de intercommunale.

Er werd tijdens de bespreking ook verwezen naar het CBO-rapport, waar dit ontwerp van decreet op is gebaseerd. Iedereen deelde de mening dat dit rapport een interessant uitgangspunt is voor de bestuurlijke hervorming van Vlaanderen. Toch is duidelijk dat niet iedereen het met al de conclusies van het rapport eens is.

Een ander thema was de oprichting van een Belfortobservatorium dat de financiële gevolgen moet onderzoeken van beslissingen van hogere overheden voor gemeenten. Alle deelnemers waren overtuigd van het nut van dit observatorium, maar er werd eveneens op gewezen dat het geen betrekking heeft op dit decreet, daar het nog niet opgericht is. Tot zover het verslag van de algemene bespreking.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, gelet op de spankracht van dit dossier en de draagwijdte van de bestuurlijke hervorming lijkt me de oprichting noodzakelijk van een parlementaire opvolgingscommissie die observeert, maar ook zorgt voor voldoende contacten met elk niveau van besluitvorming op het vlak van de lokale besturen. Dit lijkt me een absolute noodzaak. Ik verzoek de minister en het parlement zich hier dan ook ondubbelzinnig over uit te spreken. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mevrouw Guns, wat bedoelt u met een parlementaire opvolgingscommissie ?

Mevrouw Dominique Guns : Ik bedoel een opvolgingscommissie naar het voorbeeld van de Kamer. De uitvoering van een decreet dat zo sterk ingrijpt in de structuren, kan door zo'n commissie worden gevolgd, met de bedoeling erop toe te zien of de wetgeving naar de geest wordt nageleefd, en niet louter naar de letter, zodat eventuele fouten geen problemen veroorzaken. Als er dan vragen of problemen rijzen, kan het parlement sneller en adequater ingrijpen.

De heer Eric Van Rompuy : Vertrouwt u de gemeenten dan niet ? Een decreet wordt goedgekeurd, en de minister zorgt voor de uitvoeringsbesluiten. Als u dan nog een opvolgingscommissie wenst, hebt u er dan geen vertrouwen in dat de gemeenten het decreet zullen uitvoeren ?

De voorzitter : De heer Wille heeft het woord.

De heer Paul Wille : Het verwondert me dat deze vraag wordt gesteld door de heer Van Rompuy, van wie ik dacht dat hij een subsidiarist was. Bij zo'n grondige hervorming als deze zou het kunnen dat in de komende periode mankementen opduiken. We hebben immers de wijsheid niet in pacht, en dan is het goed dat het parlement kan bijschaven en heroriënteren. Daar kunt u toch niet tegen zijn ?

Ik vind het voorstel van mevrouw Guns bijzonder wijs. Als zou blijken dat we ons werk perfect hebben gedaan, dan zal de opvolgingscommissie vlug klaar zijn.

Men dient hierbij rekening te houden met de aspiraties van de gemeenten en de provincies. Indien sprake is van onbegrip of onvermogen zal een zekere bijsturing noodzakelijk zijn. In dit verband lijkt een opvolgingscommissie mij een goede zaak. Ik begrijp alleszins niet waarom men bevreesd is voor het toetsen van het geleverde werk.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mijns inziens gaat het hier om een lovenswaardige suggestie.

Van Vaerenbergh

Ik wil de heer Van Rompuy er trouwens aan herinneren dat hij naar aanleiding van de inrichting van het Investeringsfonds zelf twee evaluatie- en opvolgingscommissies in het leven heeft geroepen. Deze parlementaire commissies moesten nagaan wat het Investeringsfonds allemaal met zich meebracht en wat de eventuele gevolgen zouden zijn. Men kan dit nagaan in de verslagen van de desbetreffende vergaderingen. Ik zie alleszins niet in waarom het oprichten van een opvolgingscommissie een probleem zou vormen.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Mijnheer de voorzitter, ik vind de suggestie van mevrouw Guns de moeite waard om eens over na te denken. Aangezien zij ons met deze suggestie nu een beetje heeft overvalen, stel ik voor om dit in alle rust in de commissie te bekijken. Indien we dit in de commissie agenderen, kunnen we daar, in samenspraak met de minister, nagaan wat praktisch haalbaar is. Aangezien er geen concrete tekst voorligt, lijkt het me best om de commissie haar werk te laten doen.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik besef zeer goed dat het hier om een ingrijpend decreet gaat dat in veel gemeenten tot grote heroriënteringen zal leiden. Het betreft hier trouwens een nieuw instrument voor de politieke besluitvorming en voor de manier waarop samenwerkingsverbanden worden uitgevoerd.

Het lijkt me dan ook billijk dat het Vlaams Parlement opvolgingsinitiatieven neemt. Aangezien het hier een verantwoordelijkheid van het Vlaams Parlement betreft, wil ik me hier niet in mengen. Ik wil hier enkel stellen dat de Vlaamse regering en ikzelf dit eveneens zullen evalueren en met een geëigend instrument zullen trachten te oriënteren. De Vlaamse regering wil de bekommernissen die aan de basis liggen van deze opmerking zeker verder opvolgen. Het spreekt vanzelf dat ik de vrijheid van het initiatiefrecht van het Vlaams Parlement ten volle respecteer.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, naar aanleiding van de bespreking met de minister-president van het voortgangsrapport over de vereenvoudiging van de administratie en de de-

creetevaluatie is afgesproken om na te gaan wat het Vlaams Parlement precies kan doen. Ik heb het dan concreet over het beschikbaar of noodzakelijk instrumentarium en de omkadering om de uitvoerings- en decreetevaluatie te organiseren.

Een ad-hocoplossing voor één decreet ervaar ik als een ondergraven van de cohesie in dit debat. Het Vlaams Parlement moet de problematiek gecoördineerd aanpakken. Na een grondig voorafgaand onderzoek.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Ik wens me niet te mengen in de beslissingen van het Vlaams Parlement. Het Vlaams Parlement is verantwoordelijk voor de wijze waarop dit wordt georganiseerd. Ik wil enkel stellen dat een opvolging van dit decreet door de Vlaamse regering en door de verantwoordelijke minister me essentieel lijkt. Dit decreet zal op het terrein tot grote hervormingen leiden. We moeten nagaan hoe dit zal worden ingevuld en nagevolgd.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Ik ben het helemaal eens met de minister. Ik ben het evenwel absoluut niet eens met de heer Wille. Donderdag zullen we hier stemmen over het decreet op de zonevreemde woningen. Na de discussies over de toepasbaarheid van vorige week denk ik dat dit decreet ook de nodige opvolging zal vergen. In feite zou men voor elk decreet een opvolgingscommissie kunnen oprichten.

Wat mevrouw Van Hecke en de minister zeggen, is dat, als het parlement het nodig acht een aantal zaken bij te sturen eenmaal dat decreet in uitvoering is, de commissie daartoe de nodige initiatieven zal nemen.

Maar aan mevrouw Guns wil ik wel duidelijk zeggen dat we hier in geen geval een soort van pre-opvolgingscommissie kunnen installeren. Dit zou overkomen als een vorm van wantrouwen tegenover de gemeenten. (*Opmerking van de heer André Denys*).

Mijnheer Denys, dit lijkt me inderdaad een zoveelste vorm van wantrouwen ten aanzien van de gemeenten. (*Rumoer*)

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, collega's, het gaat hier noch over de macht van de VLD, noch over de macht van een andere fractie.

Mevrouw Guns heeft als parlements lid minstens het recht om de suggestie te doen om een opvolgingscommissie in het leven te roepen. (*Rumoer*)

Het siert onze minister dat hij terzake heeft verklaard dat dit tot de verantwoordelijkheid van het parlement behoort. Dit is pas parlementaire democratie. Mijnheer de minister, proficiat ! (*Rumoer*)

Indien alle parlementsleden een dergelijke zienswijze zouden bijtreden en regelmatig in die zin een bijdrage zouden leveren, dan zouden we komen tot een echte versterking van de parlementaire democratie en van de eigenheid van het parlement. We dragen daarin allemaal verantwoordelijkheid. (*Applaus*)

De voorzitter : Mevrouw Guns, ik dank u voor uw uitstekend verslag.

De heer De Smet, verslaggever, heeft het woord.

De heer Bart De Smet, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mij valt de eer te beurt verslag uit te brengen over de artikelsgewijze bespreking van dit ontwerp van decreet dat bestaat uit 81 artikels waarop niet minder dan 97 amendementen werden ingediend. U kunt zich wellicht voorstellen dat dit tot een bijzonder levendig debat heeft geleid.

De eerste artikelen waarbij uitvoerig werd stilgestaan, waren de artikels 2 en 4. Daarbij werden vragen gesteld over de gewestgrensoverschrijdende intercommunales, en over de samenwerking met buitenlandse rechtspersonen. Wat de gewestgrensoverschrijdende intercommunales betreft, wees de heer Van der Poorten erop dat dit decreet niet van toepassing zal zijn op deze samenwerkingsvormen. Daarvoor is een samenwerkingsakkoord tussen de verschillende gewesten nodig en dat is er nog steeds niet. In de praktijk zal dat aanleiding geven tot het bestaan van verschillende soorten intercommunales, wat volgens de heer Van der Poorten tot problemen kan leiden.

De heer Vandenbossche vindt deze opmerkingen terecht en stelt dat er blijvend moet worden geijverd voor een dergelijk samenwerkingsakkoord. De minister, die verklaart dat er op administratief niveau reeds een ontwerp van samenwerkingsakkoord werd uitgewerkt, zal dit nauwgezet blijven

opvolgen. Aansluitend op die problematiek stelt de heer Decaluwe dat intercommunales ook steeds meer landsgrensoverschrijdend gaan samenwerken. Op zijn vraag in hoeverre er met dit gegeven bij de uitwerking van dit ontwerp rekening werd gehouden, werd geantwoord dat dergelijke grensoverschrijdende samenwerking mogelijk is op grond van conventies en verdragen. De heer Decaluwe besluit daaruit dat het aldus mogelijk is dat privé-partners – die volgens andere rechtsstelsels eventueel wel kunnen blijven participeren in intergemeentelijke samenwerkingsverbanden – toch zullen opduiken in de Vlaamse intergemeentelijke samenwerking. Dan ontstaat er een situatie waarin Vlaamse privé-partners niet meer mogen deelnemen aan het samenwerkingsverband, terwijl dat voor buitenlandse maatschappijen wel het geval zou zijn. Hij vroeg zich af of op die manier het gelijkheidsbeginsel niet ernstig wordt geschaad. De heer Vandenbossche erkent dat er een discriminatie zou kunnen ontstaan, maar hij wijst er op dat dit het gevolg is van de juridische opbouw van de diverse regelgevingen. De minister wees er in deze nog op dat het de Vlaamse gemeenten zelf zijn die kunnen beslissen om al dan niet samen te werken met een intercommunale naar Frans of Nederlands recht.

De artikelen 6, 7, 8 en 9, handelend over de samenwerkingsverbanden zonder rechtspersoonlijkheid, gaven aanleiding tot discussies over de participatie van privé-partners, en over de vertegenwoordiging van de gemeenten in de bestuursorganen van dit samenwerkingsverband. De heer Van der Poorten verheugde zich over deze soepele vorm van samenwerking, maar hij vroeg zich af waarom hier de participatie van privé-partners wel toegelaten is, daar waar dat in de samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid niet het geval is. De minister wees erop dat het gaat om een vereniging zonder rechtspersoonlijkheid en dat men altijd contracten kan afsluiten met privé-partners.

Artikel 9 gaf aanleiding tot meer discussie. Wat de goedkeuring van de rekeningen van de interlokale vereniging betreft, werd een amendement goedgekeurd van de heren De Cock, Vandenbossche en Vermeiren en mevrouw Guns dat stelt dat de gewone meerderheid van de deelnemende gemeenten de goedkeuring ervan dient te verlenen. Twee amendementen van de heren Van der Poorten en De Smet en mevrouw Heeren op artikel 9 werden eveneens aangenomen. Ze hebben betrekking op de afvaardiging van de gemeente in het beheerscomité van de interlokale vereniging en op de toekenning van de preventiegelden aan de leden van

De Smet

dat beheerscomité. Een eerste amendement stelt dat de afvaardiging van de gemeente kan bestaan uit gemeenteraadsleden, de burgemeester of de schepenen. De oorspronkelijke term gemeenteraadsleden kon immers aanleiding geven tot verwarring.

Het wordt nu aan de gemeente zelf overgelaten te bepalen welke mandatarissen ze wensen af te vaardigen. Een daarmee samenhangend amendement bepaalt dat er geen presentiegeld wordt toegekend aan degene die afgevaardigd wordt maar tevens het mandaat van burgemeester of schepenen vervult. Dit amendement gaat ervan uit dat als een burgemeester of schepenen een mandaat in het beheerscomité van een interlokale vereniging opneemt, dit wordt beschouwd als inherent aan het vervullen van dat gemeentelijk uitvoerend mandaat. De minister voegde daaraan toe dat de interlokale vereniging een lichte vorm van samenwerking is waarvan de activiteiten in het verlengde liggen van de taken van een schepencollege, waardoor het zeer zinnig kan zijn er uitvoerende mandatarissen naar af te vaardigen.

De basisfilosofie van dit ontwerp zit vervat in een aantal kernartikelen. Artikel 10 is er zo een. Dat artikel bepaalt immers welke rechtspersonen aan een samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid kunnen participeren. Het spreekt voor zich dat dit artikel aanleiding gaf tot heel wat discussies en tot het indienen van heel wat amendementen.

Een eerste amendement van de heren Van der Poorten en De Smet en mevrouw Heeren strekte ertoe intercommunales toe te laten zich met meerdere doelstellingen in te laten en de mogelijkheid te creëren voor andere rechtspersonen van publiek en privaat recht om in dit samenwerkingsverband te participeren. De indieners stellen dat ze geenszins gekant zijn tegen het principe van de zuivere intercommunale, maar dat ze ervoor opteren de keuze voor de gemengde of de zuivere samenwerkingsvorm aan de gemeenten zelf over te laten. Deze amendementen werden niet aanvaard.

Een amendement van de heren De Cock, Van Baelen, Demeulenaere, Vandenbossche en Holemans die de participatie van de provincies – weliswaar beperkt tot 20 percent van het maatschappelijk kapitaal – toelaat, werd wel aangenomen. Mevrouw De Lobel drukte zich positief uit over de versterking van de rol van de gemeenten, maar ze bevestigde de keuze voor het opnieuw toelaten van

provincies in het intergemeentelijk samenwerkingsverband.

Op vraag van de heer Decaluwe bevestigt de minister dat ook verbruikersverenigingen niet langer deel kunnen uitmaken van een intergemeentelijk samenwerkingsverband. De heer Decaluwe vraagt zich daarbij af of dit een algemene beleidslijn is en dat men verbruikersverenigingen uit alle raden van bestuur van de instellingen waarbij de Vlaamse overheid betrokken is, zal weren. De minister verduidelijkte daarbij uit te gaan van het primaat van de politiek, wat inhoudt dat de situatie waarbij belangengroepen via de raden van bestuur beslissingsmacht hebben zonder politieke verantwoording te moeten afleggen, wordt beëindigd. Tegenover de intercommunales verklaarde de minister de betrokkenheid van het middenveld te behouden, maar dan wel vanuit een adviesbevoegdheid. De minister ontkende enig wantrouwen te hebben tegenover het middenveld, maar hij drukt erop dat de rol van de politiek en van de sociale partners duidelijk herkenbaar moet zijn. Hij pleitte voor samenwerkingsformules, maar wil situaties waarin men zowel rechter als partij is, vermijden.

De heer De Roo stelde dat de keuze van de regering voor de zuivere samenwerkingsvorm volgens hem onvoldoende is geargumenteed en dat het een keuze is die de gemeenten heel wat geld zal kosten. Hij vroeg zich af waar die keuze op is gebaseerd, waarbij hij tevens verwees naar de cruciale rol die sociaal-economische middens via intercommunales hebben gespeeld in de expansie van verschillende streken. Deze zienswijze wordt bijgetreden door de heer Decaluwe die de vrees uitdrukt dat de streekontwikkeling in bepaalde regio's zal stilvallen ten gevolge van de in dit ontwerp gemaakte keuzes. De heren De Cock en Vermeulen stelden daarop dat intercommunales een verlengstuk zijn van het lokaal bestuur waarbij de besluitvorming moet gebeuren door de democratisch verkozen raden. De heer Van Rompuy wees erop dat dit ontwerp ervoor zal zorgen dat de sector van de nutsvoorzieningen in handen zal komen van grote buitenlandse groepen. Daarbij blijft het de vraag welke garanties er nog kunnen worden geboden inzake dienstverlening of eventuele sociale correcties. De minister repliceerde dat het de gemeenten vrij staat om al dan niet in te gaan op voorstellen van buitenlandse groepen.

Wat het aan banden leggen van de intercommunales met algemene doelstellingen betreft, verwijst de minister naar de in het CBO-rapport genomen opties. Intercommunales met algemene doelstellingen waren uitgedoofd tot een tussenniveau en gingen

De Smet

een eigen leven leiden. De minister stelde dat de waarborgen inzake de universele dienstverlening moeten worden opgenomen in de relevante decreten en besluiten. De heer Decaluwe merkte hierbij op dat men steeds opnieuw bij het kerntakendebat aanbeldt. Hij blijft erbij dat het debat beter werd afgerond vóór met de bespreking van het ontwerp werd aangevat.

In het licht van de mogelijkheid tot het behoud van intercommunales met algemene doelstellingen, werd door de heren Van der Poorten en De Smet en door mevrouw Heeren een amendement ingediend bij artikel 12. Dit amendement werd niet aangenomen.

Inzake de projectvereniging hebben de heren De Cock, Van Baelen, Demeulenaere, Vandenbossche en Holemans een amendement ingediend bij artikel 13. Het werd door de commissie aangenomen en bepaalt dat geen uittreding mogelijk is tijdens de bij de oprichting van een projectvereniging vastgestelde duur.

Bij artikel 16 werden amendementen ingediend om de vertegenwoordiging van de gemeenten uit te breiden tot burgemeesters en schepenen. Verder werd door de heren Van der Poorten en De Smet en door mevrouw Heeren een amendement ingediend volgend op hun amendement bij artikel 10 tot verdere participatie van de privé-sector. Deze amendementen werden niet aanvaard. Vanwege de meerderheid werd een amendement aangenomen dat moet toelaten dat er door gemeenteraadsleden van de oppositie een controle kan worden uitgeoefend. Het amendement bepaalt tevens dat ze daartoe worden toegelaten als lid van de raad van bestuur van een projectvereniging met raadgevende stem. In een daarbij aansluitend amendement wordt bepaald dat deze afgevaardigden niet meertellen voor de berekening van een aanwezigheidsquorum, dit om te vermijden dat de leden met raadgevende stem de werking van een projectvereniging zouden verlammen.

Op mijn vraag naar de mogelijkheid om districtsraadsleden af te vaardigen naar de beheersorganen, verklaarde de minister daar geen bezwaar tegen te hebben. Mevrouw De Lobel wees erop dat het – gezien de beperkte bevoegdheden waarover de districten beschikken – weinig zin heeft om deze af te vaardigen naar het samenwerkingsverband. Ik wees er dan weer op dat de bevoegdheden van de districten kunnen worden uitgebreid.

Bij artikel 19 werd een amendement van mevrouw Guns en van de heren Bossuyt, Vermeulen en De Cock aanvaard. Het betreft een aanpassing van het artikel aan de mogelijke participatie van de provincies.

Bij artikel 21 werd een amendement aanvaard van mevrouw Guns en van de heren Vandenbossche, Holemans en De Cock dat stelt dat de leden van de raad van bestuur per bijgewoonde vergadering een presentiegeld kunnen ontvangen dat ten hoogste gelijk is aan het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan een gemeenteraadslid voor een gemeenteraadszitting in één van de deelnemende gemeenten. De indieners willen hiermee de beslissing tot het toekennen van een presentiegeld overlaten aan de betrokken projectvereniging zelf. Een amendement van de heren Van der Poorten en De Smet en van mevrouw Heeren dat stelde dat aan uitvoerende mandatarissen geen presentiegeld zou worden toegekend, werd niet aanvaard.

De minister kan zich terugvinden in het voorstel om het vaststellen van de presentiegelden over te laten aan de projectvereniging zelf. Voor de lichte vormen van samenwerking acht hij immers een automatische koppeling aan zitpenningen niet aangewezen, omdat die zou kunnen leiden tot een te zware kost voor de gemeenten. De minister stelt tevens dat er een groot verschil in werklust zal zijn tussen de verschillende projectverenigingen. Hij acht het dan ook niet aangewezen om decretaal te bepalen in welke gevallen er presentiegelden kunnen worden toegekend of een cumulatie van vergoedingen kan worden toegelaten. Mevrouw De Lobel verduidelijkte daarbij dat hier een presentiegeld wordt toegekend dat dubbel zo hoog is als het presentiegeld dat een districtsraadslid mag krijgen voor een normale raadsvergadering. Om die reden zal zij zich onthouden op het amendement van de meerderheid.

Artikel 25 gaf aanleiding tot een discussie over de beleidsdomeinen waarmee een intercommunale zich kan inlaten. Een amendement van de heren Van der Poorten en De Smet en van mevrouw Heeren wenste dit zodanig uit te breiden dat intercommunales met algemene doelstellingen zouden kunnen blijven functioneren. Op verzoek van de minister verduidelijkte de heer Van Walle, regeringscommissaris, dat er in het verleden heel wat intercommunales opdoken met vaag omschreven beleidsdomeinen, zoals het sociaal beleid of het economisch beleid, waar niemand nog zicht op had. De minister verwees ook nog naar de wetgeving inzake de vzw's waarin is bepaald dat er een duidelijke doelstelling moet worden geformuleerd.

De Smet

Een discussie over de basisfilosofie van het ontwerp vond eveneens plaats bij de bespreking van artikel 38 en dit ten gevolge van een amendement van de heren Van der Poorten en De Smet en van mevrouw Heeren dat ertoe strekt de maatschappelijke doelstellingen van de dienstverlenende en de opdrachthoudende vereniging zo ruim mogelijk te omschrijven. De minister verklaarde dat de intercommunales voor streekontwikkeling een primordiale rol hebben gespeeld hebben in de economische vooruitgang, maar dat hun activiteit geleidelijk uitgegroeid is tot een volledig gamma van dienstverlening, zelfs tot op domeinen waar het gemeentelijk belang niet steeds prominent aanwezig is. De minister wees erop dat dergelijke vervaging van de doelstellingen een risico inhoudt voor machtsconcentratie en dat er als het ware een bovenlokaal bestuursniveau ontstaat. De minister verwijst tevens naar de hervorming van het regionaal-economisch beleid, voorbereid door minister Van Mechelen. Het is de bedoeling om de slagkracht van de streekplatformen te vergroten en om op termijn 'huizen van de streek' op te richten. De intercommunales voor streekontwikkeling zullen normaal behoren tot de categorie van de dienstverlenende verenigingen. De beleidsdomeinen zullen duidelijk in de doelstellingen moeten worden geformuleerd om te vermijden dat omzeggens alle activiteiten aan bod kunnen komen. De minister stelde tevens dat diegenen die pleiten voor intercommunales met algemene doelstellingen in feite pleiten voor schaalvergroting. De heer Van der Poorten wees er daarbij op dat de gemeenten ten gevolge van de optie van de minister een hele resem samenwerkingsverbanden zullen moeten oprichten. De minister herhaalde daarbij dat de duidelijke omschrijving van de maatschappelijke doelstellingen essentieel is in het ontwerp. Het amendement werd daarop door een meerderheid in de commissie verworpen.

Bij artikel 46 werd een amendement van de heren De Cock, Vandenbossche, Vermeulen en mevrouw Guns goedgekeurd dat ertoe strekt ook districtsraadsleden naar het samenwerkingsverband te kunnen afvaardigen. Hetzelfde amendement stelt dat deskundigen kunnen worden afgevaardigd met een gewone meerderheid van stemmen in de gemeenteraad, echter wel mits een grondige motivering. Tevens wordt bepaald dat het aantal cumuleerbare mandaten in intergemeentelijke samenwerkingsverbanden zal worden beperkt tot drie in plaats van tot twee. Mevrouw De Lobel merkte op dat deze amendering een aantal basisprincipes onderuithaalt en dat ze alles te maken heeft met de

krachtsverhoudingen in de Antwerpse gemeenteraad. De minister was de mening toegedaan dat, gelet op het subsidiariteitsprincipe, districtsraadsleden verantwoordelijkheid moeten kunnen opnemen.

Een amendement van de heren Van der Poorten en De Smet en van mevrouw Heeren bij artikel 52 werd niet aanvaard. Het had tot doel erover te waken bepaalde strategische gegevens niet in de openbaarheid te brengen. De minister gaf te kennen dat de openbaarheid van bestuur moet worden gerespecteerd en dat de decretale bepalingen inzake de openbaarheid van bestuur voldoende zekerheid bieden om gevoelige informatie niet openbaar te moeten maken.

Bij artikel 55 werd een amendement van de heren De Cock, Van Baelen, Demeulenaere, Vandenbossche en Holemans aangenomen dat ertoe strekt te voorzien in de mogelijkheid om vertegenwoordigers van belanghebbende derden met stemrecht in de adviescomités te coöptereren. Dit amendement moet het mogelijk maken voor maatschappelijke groeperingen actief bij de werkzaamheden van het samenwerkingsverband betrokken te worden. Een subamendement van mevrouw De Lobel en van de heren Verougstraete en Penris dat ertoe strekt het stemrecht van de belanghebbende derden in de adviescomités te schrappen, werd niet aanvaard.

Bij artikel 79 wordt een amendement van de heren De Cock, Van Baelen, Demeulenaere, Vandenbossche en Holemans aangenomen. Het heeft tot doel de inwerkingtreding van het decreet niet te koppelen aan een concrete datum. De statuten van de samenwerkingsverbanden moeten in overeenstemming worden gebracht met de bepalingen van dit decreet binnen een periode van twee jaar vanaf de inwerkingtreding van het decreet.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Bij artikel 80 werden amendementen van de heren Van der Poorten, De Smet en van mevrouw Heeren niet aanvaard. Amendementen van de heren De Cock, Van Baelen, Demeulenaere, Vandenbossche en Holemans die er respectievelijk toe strekken de overgangperiode waarbinnen de provinciale participatie tot 20 percent moet worden teruggebracht met zes jaar te verlengen en de aanvangsdatum van de overgangperiode van 18 jaar voor terugtreding van andere natuurlijke en rechtspersonen vast te leggen op 1 januari 2001, werden aanvaard. Een subamendement van mevrouw De Lobel en van de heren Verougstraete en Penris om

De Smet

de provinciale participatie te beperken, werd niet aanvaard.

Het uiteindelijke geamendeerde ontwerp van decreet werd aangenomen met 8 stemmen voor en 6 stemmen tegen.

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik wil eerst en vooral beide verslaggevers danken voor het kernachtig verslag. Dit ontwerp van decreet heeft in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden voor heel wat discussie gezorgd. Op zich is dat natuurlijk niet verwonderlijk, omdat de organisatie van het binnenlandse bestuur een heel belangrijk, maar ook een heel moeilijk vatbaar gegeven is. De intergemeentelijke samenwerking is een essentieel onderdeel van die binnenlandse organisatie.

Dit ontwerp heeft heel wat vragen opgeroepen en kritiek uitgelokt. Bovendien zijn er ook een aantal leemten, waardoor we ons kunnen afvragen of het ontwerp wel een verbetering van de huidige toestand tot gevolg zal hebben. Is dit ontwerp eigenlijk wat we nodig hebben ? De opmerkingen die men tijdens de hoorzittingen maakte, waren volgens mij niet mals. Sommigen spreken over voorspelbaarheid, maar ik denk dat het in dit Vlaams Parlement nog nooit is gebeurd dat een ontwerp tijdens hoorzittingen op een dergelijke manier werd beoordeeld. Het oordeel was vernietigend en ook deels beschamend, als u het mij vraagt.

Betekent dat dat er geen nieuwe decreetgeving over de intercommunales nodig is ? Neen, dat is het geval niet, maar een herwerking moet volgens ons leiden tot verbetering in de plaats van bij te dragen tot of de oorzaak te zijn van algehele verwoering. Hier wordt echter geen waardig en werkbaar alternatief aangebracht, maar wel iets dat bepaalde nefaste effecten zal hebben. Wat de drijfveer kon of kan zijn om dit door te drukken, blijft voor mij een onbeantwoorde vraag. Ik blijf met die vraag zitten, zelfs na alle besprekingen die er over dit ontwerp zijn geweest. Ik vind geen afdoend antwoord.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Wat is volgens u dan wel een verbetering ?

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer Vandenbossche, ik zal dat wat later zeggen. Als u geduld hebt, zult u daar duidelijkheid over krijgen.

De doelstellingen van het ontwerp zien er op het eerste gezicht veelbelovend uit en men verwijst naar een diversificatie en een versoepeling van de samenwerkingsvormen. Op zich zijn dat goede aspecten. Daarnaast heeft men het over een democratisering van de intergemeentelijke samenwerking. Dat zijn principes waar iedereen achter kan staan, ook mijn fractie. Vooral de mogelijkheid om op een soepele manier te kunnen samenwerken zonder dat onmiddellijk onder de vorm van een klassieke intercommunale te moeten doen, is iets wat veel lokale besturen reeds lang vragen.

Een aantal van de positieve elementen verdwijnen echter volledig omwille van andere aspecten in dit ontwerp. Vooral de verplichte uittreding van de privé-partners, de beperking van de participatie van de provincies en de beperking van de doelstellingen zijn drie zaken die op het terrein catastrofale gevolgen zullen hebben. De verplichte uittreding van privé-partners zal immers een miljardenfactuur voor de gemeenten tot gevolg hebben en de beperkingen van de doelstellingen dreigt uit te draaien op een inflatie van intercommunales.

Als men het over nieuwe vormen van intergemeentelijke samenwerking heeft, kan men niet zonder verwijzingen naar het kerntakendebat. De afbakening van de taken van elk bestuursniveau is immers essentieel om tot een behoorlijke organisatie van ons binnenlandse bestuur te komen. Voor ons ligt het uitgangspunt daar bij het subsidiariteitsbeginsel. Het lijkt mij evident dat een duidelijke afbakening van de kerntaken van elk bestuursniveau nodig is vooraleer men een nieuw decreet voor de intercommunales kan uitwerken. Hoe kan men immers bepalen wat een intergemeentelijk samenwerkingsverband kan doen, als er geen duidelijkheid is over de verschillende bestuursniveaus en hun kernopdracht ?

De CVP heeft al meer dan eens voor een grotere doorzichtigheid gepleit in de organisatie van het binnenlandse bestuur. Dat veronderstelt niet enkel een vereenvoudiging van de regelgeving, maar ook en vooral een veel duidelijkere afbakening van de verschillende overheden en hun kerntaken. Vooral het onderscheid tussen wat intergemeentelijk is en wat bovenlokaal is, moet zeer duidelijk worden be-

Van der Poorten

paald en omschreven. De commissiebesprekingen hebben dat voldoende aangetoond.

Als de minister erop wijst dat de gemeenten kunnen opteren om bepaalde taken niet langer voor hun rekening te nemen, is het dan niet wenselijk dat hij ook zegt welk bestuursniveau die taken dan krijgt toegeschoven? Is duidelijkheid daarover dan geen absolute voorwaarde? Ik vraag me af waarom die duidelijkheid niet – vooraf – wordt geboden.

De techniciteit in heel wat beleidssectoren heeft de afgelopen jaren ontegensprekelijk geleid tot een verschuiving van de taken van de gemeenten naar intercommunales. De toenemende complexiteit van de samenleving leidt tot nieuwe en scherpere uitdagingen, waar niet alle gemeenten een antwoord op kunnen bieden. Samenwerking ligt op dat vlak niet alleen voor de hand, ze is zelfs aangegeven.

Deze techniciteit neemt echter niet weg dat er over de finaliteit van de intergemeentelijke samenwerking geen twijfel mag bestaan. Intercommunales zijn niet anders dan hulpstructuren van de gemeenten voor het uitvoeren van hun lokale taken. Het omgekeerde, waarbij het de gemeenten zouden zijn die de hulpstructuren van de intercommunales zouden worden, kan en mag niet. Dat streven we geenszins na. De gemeenten moeten te allen tijde de sturende kracht zijn.

Men mag ze ook niet reduceren tot een aanhangsel van de intercommunales. De samenwerkingsvorm die wij voorstaan is die op basis van vrijwilligheid, waarbij gemeenten vrij moeten kunnen kiezen wie ze daarbij willen betrekken. Het kan daarbij gaan om de privé- of de publieke rechtspersoon.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Mijnheer Van der Poorten, ik hoor u graag zeggen dat de gemeenten de essentiële besluitvormingsorganen zijn en dat de intercommunales een uitvoerende taak hebben. Hoe valt dit te rijmen met uw pleidooi voor het behoud van intercommunales met algemene doelstellingen? Ofwel voert men specifieke taken uit in opdracht van beslissingen van gemeenteraden, en dan gaat het om beperkte doelstelling, ofwel is er een grote autonomie en zijn er algemene doelstellingen. Het is het een of het ander.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer Holemans, u herneemt ten dele de discussie die we in de commissie hebben gevoerd. U gaat er blijkbaar van uit dat een gemeente autonoom is en alles zelf doet. Uit het overleg in de streekplatformen blijkt vandaag overduidelijk dat de gemeenten steeds meer nood hebben aan gemeenschappelijke afspraken en beslissingen. Dit blijft niet beperkt tot één domein.

In het verleden hielden streekintercommunales zich niet bezig met één enkel domein. Deze goedwerkende intercommunales hebben zich op vraag van de gemeenten beziggehouden met verscheidene zaken. Ik denk daarbij aan economische expansie, ruimtelijke ontwikkeling, huisvesting, infrastructuur, enzovoort.

Nu wil men dit per se beperken tot één enkel domein. Wij begrijpen dat absoluut niet.

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer Holemans, bij samenwerkingsverbanden of intercommunales zal het steeds gaan om een bundeling van krachten om gezamenlijk een aantal bevoegdheden uit te oefenen. De gemeenten moeten daarbij vrij zijn te kiezen voor de privé- of de publieke sector. Dat kan even goed met de sociale partner zijn, waarbij er ook overleg moet worden gepleegd met het middenveld. We maken wat dat betreft een zeer duidelijk onderscheid.

Mijnheer de minister, door er als gewestelijke overheid voor te opteren de participatie van privé-partners niet langer toe te laten, legt u de keuzevrijheid van de lokale besturen aan banden. U hebt herhaaldelijk gesproken over het primaat van de politiek. In wezen hebt u het echter over het primaat van een politiek niveau, met name het niveau waarvoor u verantwoordelijk bent. Het primaat van de politiek betekent immers dat politiek verkozenen zelf uitmaken welke samenwerkingsverbanden ze willen aangaan. In dit ontwerp beperkt u de keuzemogelijkheid van de verkozen lokale besturen. U laat hen niet toe zelf de fundamentele keuze te maken tot samenwerking met een privé-partner via een samenwerkingsverband.

We blijven grote voorstanders van de vrijheid van de gemeenten om al dan niet samen te werken met de privé-sector in de vorm van gemengde intercommunales. We zijn niet blind voor de uitwassen. In sommige gevallen hebben gemeenten veeleer een volgende dan een sturende rol gespeeld. Dat is

Van der Poorten

echter geen algemeen kenmerk van de zuivere, noch van de gemengde intercommunales. Bij beide zijn goede en slechte voorbeelden te vinden. Als er wantoestanden groeien, is het beter om die aan te pakken en ze op een verantwoorde manier weg te werken, dan om een samenwerkingsvorm gewoon af te schaffen. De gemengde intercommunales helemaal uitgommen, komt volgens ons neer op het kind weggooien met het badwater.

Welke samenwerkingsvorm in een bepaald geval te verkiezen valt, hangt af van talrijke factoren, zoals de specifieke situatie en de prioriteiten van een gemeente. Er bestaan overigens verschillende vormen van gemengde intercommunales. In veel intercommunales voor streekontwikkeling zijn bijvoorbeeld de sociale partners vertegenwoordigd, of derden die een inbreng hebben bij de afvalverwerking. Het welslagen van een zuivere of een gemengde samenwerking hangt hoofdzakelijk af van de reële betrokkenheid van de gemeente en van de kwaliteit van het personeel dat zich met deze bestuursvorm bezighoudt.

De gemengde intercommunale is nog steeds de enige bruikbare rechtsvorm om de zo vaak geroemde publiek-private samenwerking concreet gestalte te geven. Voor samenwerkingen tussen de publieke en de privé-sector moeten nieuwe publiekrechtelijke vennootschapsvormen worden uitgewerkt. Decretale regelgeving over de publiek-private samenwerking is veel dringender dan een ons inziens voorbarige wijziging van de wetgeving over de intercommunales.

Ik vrees dat zonder bijzondere vennootschapsvormen een machtsverhouding in het voordeel van de gemeenten niet is gewaarborgd. Het voorliggende ontwerp dreigt integendeel tot een veralgemeend gebruik van concessies te leiden, precies de vorm die men vroeger niet meer wilde gebruiken omdat hij de gemeenten te weinig zeggenschap biedt. Het is zeer vreemd dat volgens dit ontwerp van decreet enerzijds de intercommunales worden afgeschaft, maar anderzijds participaties in privé-ondernemingen worden toegelaten. Ik wijs er nogmaals op dat men het gebruik van concessies precies heeft afgeschaft omdat deze vorm de gemeenten te weinig inspraak en betrokkenheid biedt. Bovendien blijft de vraag onbeantwoord op welke manier lokale actoren betrokken kunnen worden bij intergemeentelijke samenwerking. Rechtstreekse deelname aan een intercommunale lijkt een betere werkvorm dan allerlei samenwerkingsverbanden afsluiten vanuit een zuivere intercommunale.

Dit ontwerp houdt verder in dat intercommunales met algemene doelstellingen niet meer mogelijk zijn. Dat betekent onder andere dat intercommunales voor streekontwikkeling hun werkzaamheden niet zonder meer kunnen voortzetten. Nochtans zijn heel wat gemeenten die aan dergelijke intercommunales deelnemen tevreden over hun werking. We hebben dan ook ernstige vragen bij deze beleids optie. Het zijn net dit soort intercommunales die goede prestaties kunnen voorleggen. We ontkennen niet dat meer klaarheid in de structuur van de intercommunales nastrevenswaardig is, maar wil dat zeggen dat een intercommunale nog maar één enkele, nauwkeurig omschreven doelstelling mag hebben ? Volgens ons niet.

Ook wij vinden dat de doelstellingen van een intercommunale duidelijk moeten worden omschreven. Duidelijkheid is echter geen synoniem van beperktheid. Is het trouwens wel mogelijk een doelstelling exact te omschrijven ? De ene activiteit leidt vaak tot de andere, denk maar aan de milieusector. Een beperking van de doelstellingen zal ertoe leiden dat er meer intercommunales worden opgericht. En dan vragen we ons af of dit de richting is die men met dit ontwerp van decreet wil uitgaan. De hier gemaakte keuzes hebben grote gevolgen voor de positie van de sociale partner. Het niet langer opnemen van deze organisaties in de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden is niet alleen een ernstige fout, het is tevens een grove miskenning van de verdiensten van deze partners in de uitbouw van het sociaal-economisch leven in en van een regio.

De in het vooruitzicht gestelde opname van de sociale partners in een adviescomité is in onze ogen geen volwaardig alternatief. Op die manier wordt trouwens voorbijgegaan aan de rol die sociaal-economische middens op het vlak van de sociaal-economische expansie, het stimuleren van de werkgelegenheid, het aantrekken van bedrijven en het uitbouwen van infrastructuur hebben gespeeld. De krachten die in een streek aanwezig waren, worden nu geweerd. Dit zal ontegensprekelijk een invloed hebben op hetgeen men in de streek beoogt. De opname van deze sociaal-economische middens in de raad van bestuur van een intercommunale heeft nochtans voor heel wat projecten en voor een breed maatschappelijk draagvlak gezorgd. Dit dreigt nu verloren te gaan. De zeer waardevolle terreinkennis en de specialisatie die in een streek aanwezig zijn, probeert men op deze manier aan de kant te schuiven.

Ik weet dat steeds weer verwezen wordt naar de streekplatformen. Dit is alweer voorbarig, want

Van der Poorten

daarvoor bestaat tot nu nog geen decretaal kader. Er is nog geen alternatief voor de intercommunales op het vlak van streekontwikkeling. De bewering dat goedwerkende streekcommunales perfect kunnen doorwerken binnen het aangeboden model strookt niet met de werkelijkheid. Op dit ogenblik is er geen alternatief. Men merkt er niets van op het terrein.

Mijnheer de minister, dit ontwerp bevat ook een aantal positieve elementen. De verruiming van het aantal samenwerkingsmogelijkheden vinden we een goede zaak, vooral de mogelijkheid om voor bepaalde zaken samen te werken, is een gunstige evolutie. Heel wat lokale besturen zijn hierin vragende partij. De pogingen om de democratische werking van de samenwerkingsverbanden te vergroten, kunnen op onze goedkeuring rekenen. De keuze tussen een menu van samenwerkingsvormen impliceert evenwel dat het de gemeenten zelf moeten zijn die beslissen over de vormen van samenwerking die zij wensen op te zetten.

Het kan toch niet dat vanuit de toezichhoudende overheid wordt gekeken welke samenwerkingsvorm het best geschikt is voor een gemeente die iets wenst te ondernemen? Dit kunnen wij niet aanvaarden. Als dit er bovendien toe leidt dat de gemeenten door dit ontwerp ook nog met enorme financiële lasten worden geconfronteerd, waarvoor de burger uiteindelijk moet opdraaien, kan onze fractie dit ontwerp geenszins goedkeuren. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Wille heeft het woord.

De heer Paul Wille (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wanneer men een grote bestuurlijke hervorming onderneemt, is de neiging groot om alleen vooruit te kijken. Men vergeet vaak de onvolkomenheden van het instrument dat men heeft gebruikt. In deze discussie heeft het allebei belang. We moeten de ongelijkheden voldoende onderzoeken en tegelijkertijd luisteren naar de kritieken en de opbouwende observeringen. In dat opzicht is de suggestie van mevrouw Guns om het op te volgen een verstandige suggestie.

Wanneer men de regeling van 1986 bekijkt, waarmee we tot vandaag werken, beseft iedereen dat het instrument voor de gemeente een bijzonder prangend keurslijf was dat men best kon verlaten. De aspiratie om hier uit te komen, zit in een in-

noverend voorstel vevat. Het nefaste gevolg van deze rigide werkwijze was dat de gemeenten zeer vaak hun toevlucht hebben genomen tot gemeentelijke VZW's, waar de democratische controle niet erg groot op was. Tegen die schimmige VZW's biedt dit ontwerp van decreet volgens de VLD-fractie een remedie. Wie echt een voorstander is van het subsidiariteitsbeginsel weet bovendien dat de gemeenten een keuze aan mogelijkheden zullen hebben. Ze zullen kiezen voor de flexibiliteit en de methode die hen het beste ligt. Belangrijk is dat dit gebeurt zonder dat een en ander ontsnapt aan de democratische controle van de gemeenteraad.

In het verleden zorgde de belangrijke invloed van de privé-partner er zeer vaak voor dat het gemeentelijk belang, en af en toe zelfs het algemeen belang, onvoldoende werd gediend. Men moet dat niet overdrijven, maar men moet het ook durven erkennen. Wanneer men de intercommunale beschouwt als een hulpmiddel van de gemeenten, dan werd de notie van intercommunale dus vaak op zijn kop gezet. Wie erg negatief is over dit ontwerp stelt dat de keuze voor zuivere intercommunales zware financiële gevolgen zal hebben. Ik zou dit niet overdrijven. De toekomst zal dit uitwijzen. Het lijkt me echter niet correct een verband te leggen met het elektriciteitsdecreet zoals dat hier vorig jaar is goedgekeurd. Inzake de opbouw, de finaliteit en de besluitvorming gaat het hier over totaal verschillende zaken.

We zijn eigenlijk voorstander van de mogelijkheid om provincies alsnog te laten participeren. Zeer vaak heeft dit historisch gegroeide partnerschap gezorgd voor een toegevoegde waarde. Wel wil men die participatie beperken tot maximaal 20 procent om ervoor te zorgen dat het gemeentelijke belang voorop blijft staan.

De democratisering is een ander element van de vernieuwing die onze fractie bijzonder belangrijk vindt. De gemeenteraden worden betrokken bij de besluitvorming van de intercommunales.

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer Wille, u pleit voor het behoud van de inbreng van provincies in het intergemeentelijke samenwerkingsverband, voor maximaal 20 procent, zoals bepaald door het ontwerp. Gezien uw ervaring op provinciaal vlak weet u echter toch dat de provincies in sommige intercommunales een zeer grote rol hebben gespeeld. Een voorbeeld daarvan is de inter-

Van der Poorten

communale Lemberge. De provincie heeft dit initiatief, dat eigenlijk de regiogrenzen overstijgt, mogelijk gemaakt. Hoe staat u daar tegenover? Acht u het niet noodzakelijk dat de provincie voor een grotere kapitaalsinbreng blijvend motor kan zijn van zo'n initiatief?

De voorzitter : Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns : Mijnheer Van der Poorten, die opmerking hebt u ook herhaaldelijk gemaakt tijdens de commissiebespreking. De minister en andere leden hebben daar duidelijk op geantwoord : als de provincie in grote mate het maatschappelijke kapitaal uitmaakt, zal deze bevoegdheid bij het kerntakendebat ook worden toegewezen aan de provincie. Men heeft u dat herhaaldelijk geantwoord, maar toch blijft u daarover doorbomen.

De heer Mark Van der Poorten : Ik wil daar niet per se over doorbomen, maar u bevestigt ons standpunt dat we eerst het kerntakendebat hadden moeten uitdiepen voor we dit ontwerp van decreet zouden goedkeuren.

Ten tweede is dit een zeer specifieke intercommunale die de betrokken spreker zeer goed kent. Ik vermoed dat hij daarover toch ook een andere zienswijze heeft.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Het is toch wel opvallend dat men telkenmale met dat voorbeeld komt aandragen : de intercommunale Lemberge. Die intercommunale is echt wel een zeer specifiek en zeer speciaal geval in Oost-Vlaanderen.

De heer Paul Wille : Het is geen goed voorbeeld voor de stelling die hier wordt verdedigd. In dit specifieke geval is namelijk het volgende gebeurd. Gelet op de draagwijdte van het sociaal passief dat was ontstaan tussen de stad Gent en een aantal gemeenten uit de regio, en gelet op het gemeentegrensoverschrijdende karakter van die instelling, heeft de provincie geoordeeld dat ze dit – bij afwezigheid van verantwoordelijkheid van een aantal gemeenten – niet zo kon laten.

Door het beperken van de 20 percent zal in de toekomst aan de gemeenten gevraagd worden om kleur te bekennen. Indien in dat geval het sociaal passief voor individuele gemeenten of voor groepen van gemeenten geen reden meer is om hun

verantwoordelijkheid op te nemen, zegt dat veel over de manier van redeneren van een aantal gemeenten. Ik heb echter veel vertrouwen in de volwassenheid van de toekomstige moderne gemeenten. Ik ga ervan uit dat dit soort ontsporingen zich bij dergelijke samenwerkingsverbanden in de toekomst niet meer zal voordoen. Ik stel dus voor dat u dit specifieke voorbeeld in de toekomst niet meer gebruikt.

Ik wil het hebben over de democratisering van de rol van de gemeenteraden. Men verwijst hier steeds naar het brede maatschappelijk draagvlak en naar de sociale actoren, net alsof voor de CVP de sociale actoren in de gemeenteraden niet vertegenwoordigd zouden zijn. Wat onze groep betreft, heb ik daar geen problemen mee. Die zijn net zeer vaak onze gemeentelijke vertegenwoordigers. Ze denken echter niet in een corporatistische geest vanuit het enge belang van de groep die ze specifiek vertegenwoordigen. Ze dienen het algemene en communale belang. Ze zullen op een moderne manier hun taak uitvoeren.

Het voorstel is een aanzienlijke verbetering ten aanzien van dat democratisch deficit van intercommunales die zeer vaak een eigen leven gingen leiden. Als gevolg daarvan was in veel gevallen de band tussen de intercommunales aan de ene kant en de gemeenten en gemeenteraden aan de andere kant absoluut onvoldoende.

Ik heb ook zeer goed geluisterd naar wat hier werd gezegd over het afschaffen van intercommunales met algemene doelstellingen. Ik deel die mening niet. We zijn immers van mening dat die opheffing duidelijkheid moet scheppen. In het verleden is de bestuurlijke onduidelijkheid zeer groot geweest : de visies van de opeenvolgende ministers van Economie – de heer Van den Brande en de heer Van Rompuy – verliepen echt niet gesynchroniseerd. Men heeft nog steeds geen duidelijkheid over de rol van het brede maatschappelijk draagvlak. We hebben echter begrepen dat minister Van Mechelen bijna klaar is met zijn visie dienaangaande.

Inzake politieke vernieuwing draagt dit voorstel zeker bepaalde vormen van vernieuwing in zich, bijvoorbeeld door het streng aan banden leggen van de cumulatie. Op die manier kan men een te grote concentratie van macht en vermenging van belangen voorkomen of tegengaan.

Ik moet ten slotte ook wijzen op het feit dat bij de opmaak van dit ontwerp van decreet werkelijk is uitgegaan van het CBO-rapport uit de vorige regeerperiode. Het is dan ook des te vreemder en dubbelzinniger dat de toenmalige consensus, die ik

Wille

destijds vanuit een andere functie met onbegrip heb gadeslagen, nu wordt aangevallen. Maar dat zal wel behoren tot het oppositiewerk.

Dit ontwerp van decreet komt tegemoet aan bijzonder belangrijke eisen. We hebben het volste vertrouwen in de uitvoering ervan, en zullen het dan ook ten volle steunen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het belang van en de noodzaak aan een eigen Vlaams decreet op de intercommunale samenwerking kan moeilijk worden onderschat. Minister Sauwens zei bij het begin van de werkzaamheden in de commissie dat dit decreet wellicht een van de belangrijkste en meest ingrijpende stappen zou kunnen zijn op het vlak van de binnenlandse bestuurlijke reorganisatie.

Het ontwerp van decreet is langdurig en goed voorbereid, en werd voorzien van adviezen van de Raad van State, de Hoge Raad voor het Binnenlands Bestuur, de SERV, de MINA-raad, de ambtenarenorganisaties van het Comité C, en nog een paar andere adviserende organen. Er mocht dus verwacht worden dat dit lange en grondige voorbereidingswerk zou resulteren in een gedegen en evenwichtige ontwerpstekst.

De minister wenste een duidelijke trendbreuk met de oude vastgeroeste toestanden – en soms mistoestanden – bij de huidige intercommunales. Deze trendbreuk bleek in de eerste plaats uit de principiële keuze voor zuivere samenwerkingsverbanden. Zuiver is hier bedoeld in de zin van de huidige tegenstelling tussen zuivere en gemengde intercommunales. Het gaat dus om een uitsluiting van de privé-sector.

Maar met zuiver wordt ook bedoeld het opleggen van een beperkte en duidelijk afgelijnde doelstelling. Gedaan dus met intercommunales met tal van activiteiten in veel te vaag omschreven beleidsdomeinen. Ten slotte wordt met zuiver ook bedoeld dat een intergemeentelijk initiatief precies moet zijn wat het woord zegt, namelijk een zaak van de initiatiefnemende gemeenten onderling, en van die gemeenten alleen. Dit uitgangspunt hield de uitsluiting in van de provincie.

Een tweede belangrijke pijler van de trendbreuk was de versterking van de gemeentelijke democratie, en een zo ruim mogelijke betrokkenheid van de gemeenteraad bij de intercommunale activiteiten. Het moest ophouden dat – ik citeer – : 'hoe langer hoe meer belangrijke beslissingen genomen worden in diverse fora door een beperkt groepje van meestal steeds dezelfde ingewijden.' Bestuursmandaten werden dus voorbehouden voor gemeenteraadsleden, waarbij nog een aantal beperkende voorwaarden een zo groot mogelijke deelname en betrokkenheid van de gemeenteraad, dus ook van de plaatselijke oppositie, moesten garanderen.

Dit ontwerp van decreet heeft zich vervolgens doorheen diverse commissievergaderingen, hoorzittingen, en amendementsvoorstellen gewrongen, en is daar helaas niet onbeschadigd uitgekomen. De principiële keuze voor een zuivere intercommunale en de vastomlijnde doelomschrijving hebben het evenwel overleefd.

Dat laatste vinden we een goede zaak. Het bevordert de transparantie en de mogelijkheden op democratisch toezicht. Met het principe van een zuivere intercommunale kunnen we leven, op voorwaarde dat een ruimere samenwerking met de privé-sector mogelijk wordt gemaakt via een algemene regeling voor de publiek-private samenwerking of PPS. Een kader voor dergelijke regeling bestaat echter nog niet. Naar ons gevoel is het ontwerp van decreet wat dit betreft voorlopig toch nog een beetje op drijfzand gebouwd. Het uitgangspunt van de exclusiviteit van de gemeenteraad, dit wil zeggen de uitsluiting van de provincies, is gesneuveld en het uitgangspunt van de brede democratische betrokkenheid van de gemeenteraad is zwaar verminkt uit de slag gekomen.

In de oorspronkelijke tekst was het de bedoeling de deelname aan de nieuwe intergemeentelijke samenwerkingsverbanden uitsluitend voor te behouden aan de gemeenten. Voor een dergelijke aanpak en dus ook voor een afbouw, of tenminste een zeer grote beperking, zijn er zeer goede argumenten. Maar het was te verwachten dat de provincies zich zouden weren als duivels in een wijwatervat om hun invloed te behouden. Ze hebben inderdaad goed gelobbyd : niet alleen werden ze zeer snel weer aan boord gehaald, ze kregen zelfs meer dan ze hadden durven vragen en meer dan ze tot nu toe hadden.

In haar verweer formuleerde de VVP, de belangenvertegenwoordiging van de provincies, enkele voorstellen van amendementen. Opvallend daarbij is dat de VVP in haar Toelichting volmondig het

De Lobel

initiatiefrecht van de gemeenten erkent en een voorstel van amendement doet, waarbij de eventuele deelname van de provincies afhankelijk wordt gemaakt van het uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemende gemeenten. Ze zullen het waarschijnlijk zelfs in hun stoutste dromen niet hebben durven hopen, maar deze door de VVP zelf aangebrachte beperking werd zelfs niet weerhouden. Dit is eigenaardig.

In de nieuwe intergemeentelijke samenwerkingsverbanden werd de provinciale inbreng teruggebracht tot 20 percent. Dit is slechts schijnbaar een vermindering. Uit de hoorzittingen en de debatten in de commissies is immers gebleken dat slechts in enkele van de huidige intercommunales de deelname van de provincie in het maatschappelijk kapitaal die 20 percent bereikt. De lange hoorzittingen en de vele vragen in de commissievergaderingen verschaften een aantal voorbeelden, met name het daarnet genoemde Oost-Vlaamse rusthuis met een provinciale inbreng van 80 percent, de Antwerpse Pidpa met 50 percent en de afvalverwerker Interleuven met 33 percent.

In de overgrote meerderheid van de huidige intercommunales blijkt de provincie een inbreng te hebben die vandaag ongeveer 10 tot 12 percent bedraagt. De zogenaamde beperking tot 20 percent is dus in feite geen beperking, maar integendeel een uitnodiging om die inbreng inderdaad tot 20 percent te verhogen. Dit is dus een versterking van de provinciale inbreng in plaats van een afbouw zoals oorspronkelijk bedoeld was.

Bij die enkele intercommunales waarin de participatie die fameuze 20 percent zeer ruim overschrijdt, zou het volledig schrappen van de provincies uit de samenwerkingsverbanden, die deze intercommunales moeten opvolgen, wellicht de betrokken gemeenten voor al te grote problemen hebben geplaatst. Maar daar was ons inziens een gedifferentieerde aanpak meer aangewezen dan een totale gelijkschakeling aan de hand van dat algemene gemiddelde van 20 percent. Een gedifferentieerde aanpak zou mogelijk zijn door de nieuwe participatie toe te laten tot een grens van 10 percent voor alle nieuwe samenwerkingsverbanden, die activiteiten overnemen van bestaande intercommunales waarin de provincies vandaag voor minder dan 20 percent vertegenwoordigd zijn. Dan kan men in een eerste fase een nieuwe participatie toelaten tot 20 tot 30 percent of zelfs meer, om dit in een tweede fase na een behoorlijk lange afbouwtermijn eveneens terug te brengen tot 10 percent.

Op de herhaalde vraag hoe men nu eigenlijk tot die 20 percent was gekomen, werd telkens geantwoord dat de VVP dit zelf heeft gevraagd. Het is me hierbij opgevallen dat de provincies de enige zijn van al de gehoorde en geraadpleegde instanties en belangengroepen die alles wat ze hebben gevraagd ook daadwerkelijk hebben gekregen. Dit geldt eigenlijk ook voor de stad Antwerpen, maar daar kom ik straks nog op terug.

De provinciale lobby heeft het er in elk geval uitzonderlijk goed vanaf gebracht. Gelet op de behandeling van de verzuchtingen van de andere belangverdedigers is dit een eigenaardige zaak. Dit toont eens te meer duidelijk aan dat we het kerntakendebaat eens ten gronde moeten voeren.

Wat de vertegenwoordiging van de deelnemende provincies in de algemene vergaderingen en in de besturen van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden betreft, wil ik erop wijzen dat er, naast de wederopname van de provincies, nog een grote wijziging is aangebracht aan de oorspronkelijke artikelen die de vertegenwoordiging in de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden regelen. De reden voor deze wijziging is overduidelijk. In de commissie hebben meerdere leden en toenmalig minister Sauwens dit zonder meer als het 'probleem-Antwerpen' omschreven.

Ik zal dit probleem even kort samenvatten. Het Antwerpse stadsbestuur beschikt momenteel over ongeveer 90 mandaten in intercommunales en in aanverwante organismen. Volgens de bepalingen van de oorspronkelijke tekst van het ontwerp van decreet werd het aantal postjes per raadslid tot twee mandaten beperkt en werden raadsleden met een parlementair mandaat uitgesloten. Dit betekent dat de leden van de huidige meerderheid slechts ongeveer 60 van de meer dan 90 zitjes zouden kunnen opvullen. Het gemeentebestuur wou een aantal mandaten aan niet-gemeenteraadsleden toewijzen. Aangezien de coalitie niet over de vereiste tweederde meerderheid beschikt, is deze uitweg echter afgesneden.

Dit betekent dat men de gemeenteraadsleden van de oppositie bij de intercommunale stoelendans zou moeten betrekken. Hoewel de vertegenwoordiging van de oppositie in feite een van de doelstellingen van de nieuwe reglementering is, geldt dit niet voor Antwerpen. Afgezien van één man van de VU, bestaat de oppositie in Antwerpen namelijk uitsluitend uit mensen van het Vlaams Blok.

Het is duidelijk dat men de gemeenteraadsleden van het Vlaams Blok geen mandaat in een inter-

De Lobel

communale of in een aanverwante instantie gunt. De perikelen rond de kandidatuur van de heer Van Hecke, die door de gemeenteraad van Brugge unaniem is voorgedragen, hebben dit gisteren nog eens mooi geïllustreerd.

Iedereen vond dat het probleem moest worden opgelost. Voormalig minister Sauwens sprak aanvankelijk nog stoere taal. Hij suggereerde een inkrimping van het totale aantal Antwerpse vertegenwoordigers. Tezeldertijd moest diezelfde minister het stadsbestuur evenwel een rigoureuus besparingsplan doen slikken.

Wie tot een akkoord wil komen, kan best een beetje geven en een beetje nemen. Dit is steeds een goede tactiek gebleken. Wat de zitjes in de intercommunales betreft, is de minister dan ook vlot door de knieën gegaan.

De tegenprestatie kwam even prompt. Hoewel het stadsbestuur de besparingsopdracht aanvankelijk luidkeels naar de prullenmand had verwezen, kwam er na het eerste ministeriële bezoek een even snelle als verrassende ommekeer. Plots werden de besparingsplannen omschreven als 'lastig, maar doenbaar'.

Aangezien een aantal toegevingen van de minister de lucratieve postjes in de intercommunales en in de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden hadden gered, kon het stadsbestuur deze eigen toegeving makkelijk doen. De hoofdelijke beperking werd van twee tot drie teruggebracht. Aangezien de meerderheid over 27 of 28 geschikte gemeenteraadsleden beschikt, komt ze op die manier al aardig in de buurt van de meer dan 90 beschikbare mandaten. Om de resterende probleemgevallen op te lossen, werd de oorspronkelijk vereiste tweederde meerderheid voor het voordragen van niet-gemeenteraadsleden geschrapt.

De minister heeft deze wijzigingen volkomen terecht toegevingen genoemd. Ze hebben niets te maken met het verbeteren van de bestaande situatie of met het algemeen belang. Ze vloeien rechtstreeks voort uit de huidige Antwerpse situatie. Welnu, wetgevend of decreetgevend werk dat wordt aangepast aan een feitelijke en per definitie tijdelijke situatie kan nooit een goede regelgeving opleveren. Wat deze toegeving betreft, is dit decreet dan ook geen goede regelgeving. Met het loslaten van het beginsel van de tweederde meerderheid voor voordrachten buiten de raad worden immers de nobele bedoelingen van het ontwerp in

één klap verlaten. Wat men hier heeft bekokstoofd, geldt trouwens niet alleen voor Antwerpen, maar voor heel Vlaanderen.

De voorzitter : De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen : Het verbaast me dat u het heel specifieke voor Antwerpen buiten de discussie laat. In Antwerpen bestaat immers een niveau dat elders niet bestaat, namelijk dat van de districtsraden.

Mevrouw Hilde De Lobel : Mijnheer Vermeulen, gelieve nog wat geduld te oefenen. Ik zal het daar zo dadelijk over hebben. Laat mij eerst mijn tekst beëindigen.

De heer Jo Vermeulen : Ik zal nog wat geduld oefenen.

Mevrouw Hilde De Lobel : Wat men hier heeft bekokstoofd, geldt dus niet alleen voor Antwerpen, maar voor heel Vlaanderen. In elke Vlaamse gemeente kan nu via dit achterpoortje weer elke Vlaamse meerderheid – hoe krap ook – elke deelname en elke vorm van toezicht van elk oppositied beletten. Weg de mooie volzinnen over de versterking van het democratisch toezicht, over de democratische werkingen en de representatieve samenstelling van de beheersorganen !

De voorzitter : De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen : Dat is niet juist. Er zijn precies amendementen ingediend op het ontwerp om de oppositie in alle gemeenten het recht te geven om toezicht te houden in de raad van bestuur.

Mevrouw Hilde De Lobel : Toezicht houden in de raad van bestuur, maar dan zonder stemrecht.

De heer Jo Vermeulen : Het gaat hier om de transparantie van de besluitvorming in die intercommunales. Nu wordt decretaal vastgelegd dat de oppositie, die in elke gemeente anders samengesteld is, daarin haar rol kan spelen. Men heeft dus niets gemaakt 'à la tête du client', maar er voor gezorgd dat overal de oppositie haar rol kan spelen.

Mevrouw Hilde De Lobel : De inhoud van de voorstellen waar u naar verwijst, heeft een totaal andere draagwijdte dan de inhoud van wat geschrapt wordt. Mochten ze dezelfde draagwijdte hebben,

De Lobel

dan had er trouwens niet geschrapt moeten worden.

Weg dus de mooie volzinnen over de versterking van het democratisch toezicht, over de democratische werking en een representatieve samenstelling van de beheersorganen, allemaal termen uit het regeerakkoord van juli 1999. Men één pennentrek worden al deze goede voornemens naar de prullenmand verwezen en dit enkel en alleen om het Antwerps stadsbestuur in zijn bekrompenheid ter wille te zijn.

Valt nog op te merken dat de minister aanvankelijk aan zijn toegevingen de uitdrukkelijke bepaling wilde koppelen dat maximum drie of vier bestuursmandaten per gemeente en per samenwerkingsverband mogelijk zouden zijn. Van deze bijkomende bepalingen was een paar weken later in de meerderheidsamendementen, en daarmee ook in de uiteindelijk in de commissie goedgekeurde tekst, echter niets meer te bespeuren.

Mijnheer Vermeulen, dan zal ik het nu even hebben over de districtsraden. Alles bij elkaar was men er blijkbaar voor Antwerpen nog altijd niet erg gerust in. Zelfs met de nieuwe bepalingen bleef het allemaal nogal aan de krappe kant.

Er werd dus een nieuw reuzegroot blik met kandidaat-bestuurders opengetrokken, namelijk de districtsraden. Nu is meteen alle gevaar om ooit een verfoeilijke Vlaams Blokker met stemrecht te moeten aanduiden, volledig van de baan geveegd. Want in de acht districtsraden van Antwerpen lopen toch wel dik 250 raadsleden van de politiek correcte kleuren rond op wie men een beroep kan doen. Daaronder een veertigtal bevriende bureauleden die men wat al te graag een snoepje wil toestoppen ter compensatie van andere frustraties. Ik kom daar nog op terug.

Geen mens die er wakker van ligt dat de districtsraadleden op dit ogenblik in de verste verte geen enkele bevoegdheid hebben inzake deze materie, dat de tekst zoals hij nu voorligt de reële mogelijkheid opent dat de gemeenteraad van Antwerpen in een samenwerkingsverband geen enkel vertegenwoordiger meer heeft en dat dus ook niet zal kunnen worden voldaan aan de verplichting van het halfjaarlijks verslag in de gemeenteraad vermits de districtsraadsleden in de gemeenteraad geen spreekrecht hebben. Geen mens die daar dus wakker van ligt, zolang de postjes van de meerderheid maar gered zijn.

Natuurlijk wordt deze achterpoortoperatie met pakkende argumenten verdedigd, waaronder het feit dat de districtsraadsleden democratisch verkozen zijn. Alsof dat het enige criterium zou zijn. Of nog, het klopt dat de districtsraden niet bevoegd zijn, maar ze zouden ooit wel eens bevoegd kunnen worden. Met dat soort argumenten zijn er al vaker kinderhanden gevuld. De absolute giller in deze reeks was dat de districtsraden wel bevoegd zijn. Het feit dat het grondgebied van het district wordt bediend door de intercommunale biedt voldoende garanties om met kennis van zaken een rol te kunnen spelen in de bestuursorganen.

Ik kan u verzekeren dat het grondgebied van het district waar ik districtsraadslid ben en overigens ook het grondgebied van de stad waar ik tot voor kort gemeenteraadslid was, wordt bediend door de Post en de NMBS, om maar iets te noemen. Gelukkig is nog nooit iemand op het idee gekomen dat dit feit alleen voldoende garanties biedt om mij hetzij als gemeenteraadslid, hetzij als districtsraadslid met kennis van zaken een rol te laten spelen in de bestuursorganen van deze beide maatschappijen.

De aandoenlijke liefdesverklaringen aan het adres van de districtsraadsleden hebben me als enig districtsraadslid in dit parlement bijzonder geërgerd en dan vooral de bewering dat het feit dat een districtsraadslid zitting kan hebben in een bestuursorgaan, de bedoeling heeft om de rol van het districtsniveau te versterken. Ze hebben me geërgerd omdat ze komen van vertegenwoordigers van dezelfde partijen als deze die in Antwerpen de bevoegdheden en de mogelijkheden van de districtsraden zo verschrikkelijk hebben ingeperkt dat het oorspronkelijk enthousiasme voor dit gloednieuwe bestuursniveau al na zes maanden is omgeslagen in absolute ontgoocheling en frustratie. En vergis u niet, ik bedoel vooral bij de kersverse voorzitters en bureauleden, geen Vlaams Blokkers dus.

Het zijn diezelfde partijen die de budgetten van de districtsraden zodanig hebben beperkt dat er nog nauwelijks genoeg overblijft om de eigen raadswerking te bekostigen, laat staan om enige merkbare invloed op het beleid uit te oefenen of een min of meer ernstig te nemen begroting op te stellen. Het zijn diezelfde partijen die in hun arrogantie het bestaan hebben om van bovenaf op te leggen hoe vaak een districtsraad in commissie bijeen mag komen en waarover men mag spreken.

Het zijn diezelfde partijen die in Antwerpen aan elke districtsraad één personeelslid ter beschikking stellen en één enkele computer voor alle districts-

De Lobel

raadsleden. Ik illustreer dat met het geval Antwerpen : 33 districtsraadsleden en het bureau hebben samen één personeelslid, vijf fracties hebben één computer.

Het zijn diezelfde partijen die maken dat er, ten minste voor de commissiezittingen, wordt vergaderd op de zo familieonvriendelijke uren van de vooravond omdat er voor avondvergaderingen maar één keer per maand stadspersoneel kan worden gevonden om de deuren van de districtshuizen te openen en te sluiten.

De heer Dany Vandebossche : Mevrouw De Lobel, wat u nu allemaal vertelt, waar leest u dat in het decreet ? Ik lees dat daar niet in.

Mevrouw Hilde De Lobel : Ik lees dat nergens in. Ik ben districtsraadslid, mijnheer Vandebossche, ik maak dat elke zitting mee.

De heer Jo Vermeulen : U moet er in Antwerpen eens over spreken.

Mevrouw Hilde De Lobel : Het zijn dezelfde partijen die hebben bepaald dat hun voor de rest o zo geliefde districtsraadsleden voor een raads- en commissievergadering maar de helft waard zijn van om het even welk gemeenteraadslid in om het even welke piepkleine gemeente in Vlaanderen.

Dat brengt me bij die andere vaststelling dat een districtsraadslid dat ten gevolge van dit nieuwe decreet wordt afgevaardigd in een intergemeentelijk samenwerkingsverband, voor elke vergadering van dit afgeleide mandaat een dubbel zo hoge zitpenning zal krijgen als voor de vergadering van het mandaat waarvoor hij is gekozen, namelijk de districtsraad zelf.

En nu zouden al die morsige broertjes en zusjes van de districtsraad zich plots ten volle gewaardeerd moeten voelen omdat de politieke noden van de meerderheidspartijen gemaakt hebben dat toegang tot de bestuursorganen van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden ook voor ons bestuursniveau moet worden opengesteld.

In oktober prijken op de koppen van alle kandidaatslijsten van de districtsraden grote namen, van parlamentsleden en zelfs partijvoorzitters. Van al die belangrijke kandidaten en lijsttrekkers-parlementairen zijn het enkel senator Verreycken, kamerlid Tastenhoye en ikzelf, drie verdoemde Blok- kers, die het districtsniveau blijkbaar belangrijk ge-

noeg achten om het van de kiezer gekregen mandaat ook daadwerkelijk op te nemen. Kom mij dus niet vertellen dat het opnemen van districtsraadleden in het ontwerp van decreet gebeurde omdat dit bestuursniveau u plotseling zo dierbaar of belangrijk is geworden. Ik verzeker u dat er in geen enkele districtsraad een kat te vinden is die u zal geloven.

Het oorspronkelijke ontwerp van decreet hield enorme beloften in : het was innoverend, gedurfd, zelfs revolutionair. Het zou overdreven zijn te beweren dat daar helemaal niets van is overgebleven, maar door partijpolitiek gekonkel heeft het al zijn oorspronkelijke glans verloren. Het is een doorde-weekse compromistekst geworden als resultaat van bieden, afbieden en tegenbieden. In goed Nederlands noemt men dit gesjacher. Het is bedroevend dat dit Vlaamse bestuursniveau zich andermaal niet volwassen genoeg heeft getoond om het eens over een totaal andere boeg te gooien.

Dit voorliggende ontwerp van decreet is voor ons een enorme gemiste kans. Van ons oorspronkelijk enthousiasme blijft dan ook maar bitter weinig over. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik heb de bespreking in de commissie over dit ontwerp van decreet met heel veel belangstelling gevolgd. U zult me niet horen zeggen dat het ontwerp geen goede elementen bevat. De democratisering van de gemeenteraden zal immers worden verbeterd, er kan een grotere flexibiliteit ontstaan en de rigide wetgeving op de intercommunales zal worden vervangen.

Toch zijn er ook een aantal zaken die ik absoluut niet begrijp. In het regeerakkoord staat immers dat het belangrijk is om meer te werken via PPS. Het wordt voorgesteld als een modern instrument dat uit financiële en doelmatigheidsoverwegingen, naar voorbeeld van een aantal andere Europese landen zoals Nederland, een belangrijke rol kan spelen bij de uitbouw van Vlaamse projecten. Ik begrijp daarom geenszins dat de formules van PPS die reeds tot stand kwamen op initiatief van de gemeenten in de vorm van gemengde intercommunales, nu worden geschrapt. Al wordt een overgangperiode van 18 jaar ingevoegd, toch wordt fundamenteel beslist om niet langer te werken met gemengde intercommunales. Nochtans werd in het verleden in de provincies Oost- en West-Vlaanderen, duidelijk gekozen voor dergelijke vormen van samenwerking. In

De Roo

Limburg opteerde men voor zuivere intercommunales. Ik begrijp deze paradox echt niet.

Mevrouw Guns heeft, na haar werk als uitstekend verslaggever namens de VLD, voorgesteld om een opvolgingscommissie op te richten. Dat zou uitzonderlijk zijn. Ik ben niet tegen een dergelijke commissie, maar het voorstel bewijst dat de VLD twijfelt over de kwaliteit van het ontwerp van decreet. Waarom zou er anders onmiddellijk een commissie worden opgericht? Evaluatie en opvolging kunnen immers op elk moment perfect gebeuren door het parlement. Een commissie oprichten van bij het totstandkomen van een ontwerp van decreet, bewijst dat men grote twijfels heeft.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, ik wil de heer De Roo geruststellen dat we geen twijfels hebben. Het is een parlementaire reflex van een jong parlementslid dat erop wijst dat dit een moeilijke materie is die opvolging vereist. In die geest kan men de opvolgingscommissie beschouwen als goed parlementair werk.

De heer Johan De Roo : Mijnheer Vermeiren, nu ben ik gerustgesteld.

Ik kom nu tot de essentie van mijn uiteenzetting. Ik kan daarvoor uit tal van persartikelen, documenten van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten en van gemeentebesturen citeren. Ik zal me echter beperken tot een aantal fundamentele opmerkingen inzake de financiering en de financiële slagkracht van de gemeenten.

Uit de hoorzittingen en de commissiebesprekingen is duidelijk geworden dat – wat men ook beweert – dit ontwerp van decreet helemaal geen financieel neutrale operatie zal zijn voor de gemeenten. Die fundamentele oneerlijkheid van een aantal bewindvoerders kan ik niet langer aanvaarden. Minister Duquesne blijft bijvoorbeeld beweren dat de politiehervorming een neutrale operatie zal zijn. Het valt probleemloos te bewijzen dat dit niet het geval is.

Voormalig minister Sauwens heeft ook een aantal keren de financiële problemen van de gemeenten in dit debat weggelachen. Ik hoop, mijnheer de minister, dat u niet hetzelfde doet. De uitkoop van de privé-partners en het reduceren van het aandeel van de provincies zal vele tientallen miljarden ver-

eisen van de steden en gemeenten. De Hoge Raad voor Binnenlands Bestuur heeft het zelfs over een bedrag van 70 tot 80 miljard frank.

De verklaring van de heer Sauwens tijdens de commissiebesprekingen dat de grote financiële weerslag voor de gemeenten niet het gevolg is van dit ontwerp van decreet, maar is ontstaan in het elektriciteitsdecreet is niet helemaal correct. In dat decreet wordt in artikel 4 alleen bepaald dat de voorwaarden waar de kandidaat-netbeheerders aan moeten voldoen en die moeten worden vastgesteld door de Vlaamse regering, in elk geval betrekking moeten hebben op de beheersmatige en juridische onafhankelijkheid van de netbeheerders ten aanzien van de producenten.

In artikel 13 van het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende de voorwaarden en de procedure tot aanwijzing van de beheerders van de distributienetten voor elektriciteit, wordt bepaald dat binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van het besluit minstens 75 percent van het kapitaal van de netbeheerder in onafhankelijke handen moet zijn. Indien de huidige intercommunales als netbeheerder worden aangewezen, moeten de gemeenteaandeelhouders dus minstens 75 percent van het kapitaal verwerven. Via de verplichting om de gemengde intercommunales om te vormen tot zuivere intercommunales, dwingt dit ontwerp de gemeenten om zelfs de 100 percent te verwerven. Mijn gemeente maakt deel uit van Imewo, de grootste intercommunale van het land. Vijfenzeventig percent vergt reeds 9,7 miljard frank van de aangesloten steden en gemeenten. 100 percent zal 12 tot 13 miljard frank betekenen voor de volgende jaren.

Om de aandelen van Electrabel te verwerven, gaat het in de elektriciteitssector om 38,1 miljard frank en in de gasector om 26,8 miljard frank. Dat maakt alles samen ongeveer 65 miljard frank. Hier van moeten de gemeenten tegen 2006 38,9 miljard betalen, als gevolg van die 75-percentnorm. Door de zuivere structuur op te leggen, komt daar nog eens 27 miljard frank bij.

De heer Dany Vandebossche : U haalt opnieuw twee zaken door elkaar.

De heer Johan De Roo : Het elektriciteitsdecreet heeft het over 75 percent, maar hier is sprake van 100 percent. Die moet worden bereikt. De intercommunales zullen daar de nodige middelen voor op tafel moeten leggen. Men kan daar niet omheen. Dat staat trouwens ook in tal van documen-

De Roo

ten die niet worden betwist. Ik stel dus alleen maar vast.

Ik zal niet verder ingaan op de problematiek in verband met de uittreding van de provincies. Men mag 20 percent van de kapitaalaandelen behouden. Waar komt die twintig percent vandaan? De minister heeft die naar eigen zeggen horen vermelden tijdens de hoorzittingen. Met andere woorden: als men daar over 30 tot 40 percent had gesproken, zou de minister het waarschijnlijk over 30 tot 40 percent hebben. Berekeningen hebben aangetoond dat de gemeenten en steden voor de bestaande intercommunales nog eens 6 miljard frank extra op tafel zullen moeten leggen, omwille van de beperking van het aandeel van de provincie tot 20 percent. Dat is geld dat de gemeenten niet voor andere zaken zullen kunnen gebruiken.

Enkele maanden geleden was er een grote studiedag en daar werd duidelijk dat Dexia tegen 2006 voor de financiële situatie van de gemeenten een negatief saldo van 57 miljard frank verwacht. Toch blijft de regering de gemeenten met meer lasten opzadelen en blijft men voor bijkomende opdrachten een beroep doen op die gemeenten. Dat gebeurt onbetwistbaar in de context van dit ontwerp.

Tegelijkertijd zegt de regering in een akkoord met de steden en de gemeenten dat ze, als ze iets doet, ze een gemeentelijk effectenrapport (GER) zal opmaken. Dat is in dit geval echter niet gebeurd, ook al staat het in akkoorden. Men heeft het beloofd, maar men doet het niet, integendeel. Degenen die belang hebben bij een gezonde financiële basis van de steden en de gemeenten, die de beste partners van deze Vlaamse overheid zouden moeten zijn, lappen alles aan hun laars. Daar heb ik de grootst mogelijke moeite mee. Mijnheer de minister, ik begrijp die houding gewoon niet. Hoe men het ook draait of keert: door een aantal gedwongen uitkopen van de privé-partners te versnellen en onder druk van deze intercommunale wetgeving, zou men de onderhandelingspositie van de gemeenten tegenover bijvoorbeeld Electrabel verzwakken in de context van discussies die hoe dan ook op gang moeten komen.

Deze stellingen werden onderschreven door de directeur van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, de heer Suykens. Deze man wordt toch door iedereen beschouwd als een objectieve partner en een autoriteit in zijn domein. Hij stelt dat het ontwerp financieel niet haalbaar is voor de Vlaamse gemeenten, zeker in combinatie met het besluit van de Vlaamse regering inzake de elektri-

citeitsmaatregel. De impact is negatief. Men zal bovendien de vrijstelling van BTW voor gemeentes waar de bevoegdheidsafstand is gebeurd, niet langer kunnen toepassen. Dit betekent onder meer dat de gemeenten voor een groot aantal diensten een meeruitgave van 21 percent mogen verwachten. Wij kunnen dit niet verdedigen. We hebben ervoor gewaarschuwd en zijn dan ook blij met de opvolgingscommissie. We steunen dat voorstel.

Op het financiële vlak spreekt men een banvloek uit over de gemeenten en steden in Vlaanderen. Deze regering houdt met dit ontwerp en een aantal andere initiatieven absoluut geen rekening met de echte belangen van de steden en gemeenten. (*Applaus van de CVP en het VB*)

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik deel het doemdenken van de heer De Roo over de gevolgen van het ontwerp van decreet helemaal niet. Niemand twijfelt eraan dat de wet van 1986 in de loop der jaren zijn vruchten heeft afgeworpen. Op het ogenblik dat de Vlaamse overheid bevoegd werd, wist men dat men snel een Vlaams decreet zou moeten goedkeuren over de intergemeentelijke samenwerking. Dit is trouwens reeds aan Waalse kant gebeurd.

Het jammerlijke aan dit ontwerp zou kunnen zijn dat men geen regeling kan treffen voor de gewestgrensoverschrijdende intercommunales zolang er geen samenwerkingsakkoord is. Dat zal nog een tijdje zo blijven. Ze ontsnappen hierdoor groten-deels aan het toezicht en uitvoeringsbesluiten die op basis van de wet van 1986 waren genomen. Het gaat hierbij om de bepaling inzake de zitpenningen in intercommunales. Iedereen weet dat dit besluit zelf al een heel moeilijke 'bevalling' kende. Het sleutelen aan intercommunales is dat bij ons ook. Men raakt immers aan de gemeentelijke autonomie en natuurlijk aan degenen die in de intercommunales zitting hebben.

Dit ontwerp zorgt voor de uitvoering van twee belangrijke doelstellingen waarover men al vele jaren debatteert. Het bevordert de democratische werking van gemeenteraden. Tot nu toe waren die raden weinig of niet betrokken bij de werking van de intercommunales. Het biedt ook aan de gemeente de mogelijkheid om op een andere wijze in een intergemeentelijke samenwerking te stappen. Vroeger had men geen keuze. Men kon enkel kiezen op basis van de wet van 1986. De mogelijkheden zijn nu groter. Dit zijn twee belangrijke, posi-

Vandenbossche

tieve elementen in dit ontwerp die maken dat het evenwichtig is.

Men stelt dat dit ontwerp niet voldragen is en dat we het veel te snel tot stand willen laten komen. De ingediende tekst is echter helemaal niet nieuw. Er circuleren al voorontwerpen sinds 1989. De voorliggende teksten zijn dus ongetwijfeld voldragen wat het studiewerk van de administratie betreft. Als men de totstandkoming van dit ontwerp van decreet kent, weet men dat er meer dan voldoende studiewerk achter zit van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden van de Vlaamse Gemeenschap. Een van de mensen die er het nauwst bij betrokken is, werkt al bijna veertien jaar aan de voorbereiding van dit ontwerp van decreet. Dit alles komt dus niet bepaald uit de lucht vallen. Ook minister Peeters had een voorontwerp van decreet klaar, maar hij heeft het er niet doorgekregen bij de regering. *(Opmerkingen)*

De reden daarvoor was dat het voorontwerp niet voldragen was.

Ik heb vijf opmerkingen als reactie op de nota van de CVP-fractie. Deze nota is niet onbelangrijk : hij geeft de vijf belangrijkste twistpunten weer. Over de uitgangspunten waren we het allemaal eens.

Het eerste punt is de afbakening van de kerntaken. Ik heb er geen problemen mee als men het kerntakendebat koppelt aan de discussie over de intergemeentelijke samenwerking. Het ontwerp van decreet vormt mijns inziens trouwens helemaal geen belemmering om het kerntakendebat te voeren. Minister Sauwens heeft duidelijk gezegd dat men naar aanleiding van dit ontwerp van decreet een discussie kon voeren over de kernopdrachten van de provincies. Ik verwijs onder meer naar het voorbeeld uit Oost-Vlaanderen dat de heer Van der Poorten aanhaalde. Men zou inderdaad kunnen debatteren over de vraag of het niet tot de kernopdrachten van de provincies behoort om in deze sector een aantal taken op zich te nemen.

In de reflectienota wordt opgemerkt dat intercommunales met algemene doelstellingen niet langer mogen blijven bestaan. Ik ben het overigens volstrekt oneens met de stelling dat men doelstellingen niet kan omlijnen. De vragen waar het om gaat, zijn de volgende : waar bestaan de dagelijkse activiteiten van een intercommunale uit, en welke controle is er op haar werking ? Kiezen voor intercommunales met een enkelvoudige doelstelling hoeft niet te leiden tot een exponentiële toename

van het aantal Vlaamse intercommunales. Mijns inziens is het perfect mogelijk om binnen intercommunales met één doelstelling andere discussies te voeren. Ik verwijs opnieuw naar het kerntakendebat betreffende de provincies. Sommige intercommunales voeren taken uit waarvan onduidelijk is of ze nu van inter- dan wel bovengemeentelijk belang zijn.

Een ander punt uit de reflectienota is de vermeende verzwakking van de rol van de sociale partners in de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Misschien lijkt dat wel zo, maar dat is eigenlijk onterecht. De vraag is waarom de sociale partners momenteel betrokken zijn bij de beheersstructuren van intercommunales. De amendementen bij het ontwerp van decreet laten toe dat ze via de adviescommissies zeggenschap hebben bij de raden van bestuur van de intercommunales, eventueel zelfs met stemrecht.

Ten slotte wou ik nog even terugkomen op een discussie die we reeds uitgebreid hebben gevoerd, namelijk de financiële gevolgen van het verbod op gemengde intercommunales voor de gemeenten. Het feit dat men in een ontwerp van decreet naar zuivere intercommunales streeft, lijkt me een goede zaak. Op die manier wordt een duidelijke scheiding gemaakt tussen de politieke besluitvorming die zich bij de intercommunale afspeelt en de ondernemingsgeest die zich bij de partner, maar niet als lid van de raad van beheer noch als vennoot, afspeelt. Dat onderscheid is belangrijk omdat intergemeentelijke samenwerking alleen maar tot zuivere intercommunales kan leiden.

Op geen enkel vlak wordt in dit ontwerp van decreet een publiek-private samenwerking uitgesloten. De intergemeentelijke samenwerking met rechtspersoonlijkheid beschikt over een autonomie via zijn gemeenteraden. De deelnemende gemeenten kunnen kiezen voor samenwerking met een privé-partner. Dit is niet het geval met de huidige structuur. Over de samenwerking en de structuur die we nu kennen, de knowhow en de wijze van beslissen die in de gemengde intercommunales aanwezig was, over de rol van de privé-partner en de rol van de openbare besturen, over dit alles zou men ongetwijfeld een uitvoerig debat kunnen houden.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, ik kan de spreker heel goed volgen. Ik heb geen moeite met het beslissingsproces van de gemeente. De gemeente moet de beslissing nemen, maar een-

Moreau

maal ze genomen is en een gemeente wil samenwerken met een privé-partner, komt men in een PPS-systeem terecht. Ik vind dat de Vlaamse overheid elke partner op het vlak van de subsidiëring op dezelfde manier zou moeten behandelen. Ik noem dit gelijkberechtiging. Ik bedoel niet dat men een privé-persoon moet subsidiëren, maar wel de gemeente die met een privé-persoon samenwerkt. Het is een probleem dat we in de toekomst moeten uitklaren. Ik weet niet of u me begrijpt, maar het probleem bestaat wel degelijk.

De heer Dany Vandenbossche : Ik begrijp u niet, maar ik zal trachten dit te doen. Hier is het zo dat de intergemeentelijke rechtspersoon voor samenwerking met een privé-persoon zal kiezen. Het is een terechte opmerking, ze staat immers in de reflectienota van de CVP geformuleerd. Voor publiek-private samenwerking is nog geen arsenaal van regels voorhanden. Ik heb dit reeds tegen de heer De Roo gezegd. Het is absoluut dringend. Er is in een lange overgangperiode voorzien, maar ook in deze sector is er nood aan regelgeving over publiek-private samenwerking. Het zal een algemene regeling voor diverse sectoren moeten worden, maar de regelgeving moet op een of andere manier wel tot stand worden gebracht.

De heer Eric Van Rompuy : Dit is in de commissie een paar maal ter sprake gekomen. Welke garantie hebt u dat in sectoren als de energiesector de gemeenten hoe dan ook aan intercommunale samenwerking zullen blijven doen ? Wat zal er gebeuren als de gemeente door het inkopen van de privé-partners voor kosten komt te staan ?

De cijfers over de gemeentelijke financiën voor de volgende jaren werden door de heer De Roo gegeven. Gemeenten zullen daar dus voor moeten betalen. Ze zullen in kapitaal moeten voorzien om te investeren. Gemengde intercommunales zijn precies onder meer opgericht omdat de publieke sector vaak de middelen niet had om die zware investeringen te doen, zeker in gevoelige sectoren als energie en kabeldistributie. Wat garandeert ons dat u niet het tegenovergestelde zult bereiken van wat u wilt ? Veel gemeenten zullen die taken immers gewoon afstoten naar de privé-sector, vooral in sectoren waar grote bedrijven internationaal op zoek zijn naar expansiemogelijkheden. Zoals minister Sauwens steeds zei : dit ontwerp van decreet biedt de keuzemogelijkheid. De gemeenten worden dus niet verplicht. Kleinere gemeenten of intercommunales zullen niet kunnen opboksen tegen die grote

groepen in de energie- of de teledistributiesector. Wat is de garantie dat in dit geval alles in de handen van de gemeenten zal blijven ? Het is immers uw opvatting dat intercommunales democratisch vanuit de overheid moeten worden gestuurd. U hebt echter geen enkele garantie.

De heer Dany Vandenbossche : U hebt het antwoord daarnet zelf verschaft, toen er een discussie plaatsgreep over het vertrouwen in de gemeenten. Dit is een zaak van gemeentelijke autonomie. Ik ga me daar niet over uitspreken. De gemeenten zullen op dat ogenblik kiezen wat ze willen doen. U hebt daarnet toch ook uw vertrouwen in de gemeenten bevestigd ?

De heer Eric Van Rompuy : De keuzemogelijkheid van de gemeenten bestaat erin dat ze hun partners mogen kiezen : ze kunnen samengaan met de privé-sector of kunnen dit doen in publiek verband. De volgende jaren zullen de gemeenten echter zware investeringen moeten doen, ook in andere sectoren zoals infrastructuur of milieu. De gemeenten hebben zoveel behoeften dat ik me kan voorstellen dat ze het verschaffen van elektriciteit of gas of teledistributie geen taak meer vinden van gemeenten of intercommunales. Als men een goed kader krijgt inzake dienstverlening en prijzen, waarom zou men die taak nog op zich nemen ? Men gaat dan investeren waar de grootste noden zijn.

Ik ben een voorstander van gemeentelijke autonomie, maar u snijdt de gemeenten de benen af. U zorgt ervoor dat ze het financieel moeilijk hebben, en maakt het hen vrijwel onmogelijk om verder te investeren.

De heer Dany Vandenbossche : U weet toch net zo goed als ik dat de meeste gemeentelijke regies in de loop van de voorbije twintig jaar zijn verdwenen. Die zijn toch allemaal opgegaan in gemengde intercommunales.

De heer Eric Van Rompuy : Dat zal nu niet zo zijn.

De heer Dany Vandenbossche : Bij dit ontwerp van decreet zijn er al heel veel interventies geweest vanuit allerlei hoeken : vanwege de VVSG, vanwege de VVP, enzovoort. Wie we niet hebben gehoord of gezien in dit debat zijn de privé-partners. Dat sterkt me in mijn overtuiging dat dit niet zo erg is als het op het eerste gezicht lijkt, en dat die periode van 18 jaar een redelijke overgangperiode is. Blijkbaar hebben die privé-partners zich al lang voorbereid op andere uitzichten.

Vandenbossche

Zoals ik zei : de gemeentelijke regies zijn allemaal verdwenen. Een voorbeeld is een van de laatste grote regies, van de stad Gent. 12 jaar geleden is die opgegaan in een gemeentelijke intercommunale.

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten : We hebben nochtans voorgesteld om ook de privé-partners te horen. De meerderheid was toen niet bereid daar op in te gaan.

De heer Dany Vandenbossche : Maar Intermixt hebben we wel gehoord.

De heer Mark Van der Poorten : Ja, maar we hebben nog andere voorstellen gedaan, die toen niet zijn aanvaard.

Het verbod op de gemengde intercommunales lijkt u een goede zaak : zo zou er een duidelijke scheidingslijn komen tussen de politieke besluitvorming en de bedrijfsmatige aanpak. Het is nochtans bekend dat de gemeenten samen een meerderheids-participatie hebben in tal van intercommunales.

De heer Dany Vandenbossche : Ze moeten die hebben.

De heer Mark Van der Poorten : Inderdaad. De privé-sector heeft er dus een minderheidsparticipatie.

In dit voorstel van decreet wordt de mogelijkheid geboden om met concessies te werken. Vreest u dan eigenlijk niet dat de overheidssector op dat vlak een stuk van zijn slagkracht zal verliezen en op die manier de sturing niet langer volledig in de hand zal kunnen houden ?

De heer Dany Vandenbossche : Niettegenstaande de overheden – meer bepaald de gemeenten en de provincies – soms de meerderheid hebben in die gemengde intercommunales laat het besluitvormingsproces binnen die intercommunales niet altijd blijken dat de overheden daarin de meerderheid hebben. Dat is een eerste vaststelling.

Ten tweede is een concessie maar een van de mogelijkheden. Ik heb al gezegd dat er dringend een regelgeving inzake publiek-private samenwerking moet komen. Dat moet er zijn als men dit voorstel van decreet op lange termijn zijn werking wil laten

doen. Hoe dan ook, een concessie wordt natuurlijk ook wel omschreven door degene die de concessie verleent. Opnieuw moet ik u dus verwijzen naar de intergemeentelijke samenwerking als dusdanig. Die zal omschrijven hoe de concessie eruit zal zien.

We hebben al heel lang over dit alles gedebatteerd. Het zal dan ook wel al duidelijk geworden zijn dat mijn fractie achter dit ontwerp en deze voorstellen van decreet staat. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ook ik zal bondig zijn. De andere sprekers hebben al gewezen op de belangrijke elementen van het ontwerp van decreet. Ik zal ze niet allemaal herhalen.

Met dit initiatief realiseren we een belangrijk onderdeel uit het hoofdstuk 'Een nieuw bestuurlijk beleid' van het Vlaamse regeerakkoord. Er wordt soms gezegd dat deze regering enkel communiceert. Vandaag en morgen zullen we echter zeker ook iets realiseren.

Het belang van het ontwerp van decreet is dat het is opgesteld vanuit een consistente bestuursfilosofie. Er is hier al verwezen naar het CBO-rapport. Dit ontwerp van decreet zit zeker in die lijn. Dat is belangrijk. Het is trouwens ook de filosofie op basis waarvan we een eigen voorstel van decreet hebben ingediend. Deze bestuursfilosofie stelt zeer duidelijk dat de politiek verkozen basisniveaus de basisstructuren en de centrale niveaus zijn, en dat de intercommunales slechts hulpstructuren zijn. Dan komt men inderdaad uit bij de keuze voor zuivere intercommunales.

In de interessante reflectienota van de CVP staat te lezen : 'Dit is een zuiver door politiek-ideologische motieven geïnspireerde keuze.' Daar ben ik het volledig mee eens. Politiek is keuzes maken op basis van een inhoudelijke filosofie. Met die zin uit de reflectienota ben ik het dus volledig eens.

Andere sprekers hebben er ook al op gewezen dat gemeenteraadsleden nu eindelijk de controlemacht krijgen die hun toekomt. Ik ben zelf enkele jaren gemeenteraadslid geweest. Ik kan u verzekeren dat in de huidige situatie de controle van de gemeenteraad op intercommunales een gevecht is dat men voortdurend dreigt te verliezen.

We vinden het ook een goede zaak dat de provincies mogen meedoen. Dat stond trouwens in ons voorstel van decreet. Dit is een van de dingen die

Holemans

we in de commissie hebben veranderd. De verbeteringen in de commissie wijzen toch wel op de meerwaarde die het parlement heeft gegeven.

Ook een ander onderdeel van het regeerakkoord wordt gerealiseerd. Het gaat dan over de onverengbaarheid tussen parlementslid en raad van bestuur. Ook dit is belangrijk.

Er is al gewezen op wat er gebeurt met de sociale partners. Kiezen voor zuivere intercommunales betekent inderdaad dat de voorkeur uitgaat naar democratisch verkozen mandatarissen, gemeente- en provincieraadsleden. We hebben dit toch ook wel soepel opgevat. We hebben conclusies getrokken uit het debat in de commissie.

Ten eerste is de opname van sociale partners in adviescomités toch niet onbelangrijk. Ten tweede is de mogelijkheid versoepeld om experten aan te wijzen vanuit de gemeenteraad in de raad van bestuur. Dat betekent dat het perfect mogelijk is om de deskundigheid van het maatschappelijk middenveld te valoriseren in de raden van bestuur van de nieuwe zuivere intercommunales. Ik heb dat element ook reeds op andere vlakken benadrukt; we zijn dus consequent.

We zetten een belangrijke stap vooruit in de bestuurlijke vernieuwing van Vlaanderen. Dat betekent niet dat we blind moeten zijn voor de opmerkingen van de democratische oppositie. Twee daarvan zijn alvast terecht. De eerste is het belang van het kerntakendebat. Als we alles aan alles koppelen, komen we meestal nergens, en daarom is deze stap-voor-stap-benadering de goede. Het is evenwel duidelijk dat het een prioritaire opdracht is van de regering het kerntakendebat te voeren. Ik merk dat men daar op het terrein mee bezig is, en ik heb er dus vertrouwen in.

Ook de noodzaak aan een decretale regeling voor de PPS is inderdaad een belangrijke prioriteit, niet alleen voor de intercommunales, maar ook voor andere initiatieven, zoals het stadsvernieuwingsfonds, waar expliciet wordt gekozen voor de PPS-formule, en initiatieven om mobiliteitsproblemen in grote steden aan te pakken.

Deze opmerkingen doen geen afbreuk aan de waarde van het decreet. Ze maken echter wel duidelijk dat we een belangrijke stap zetten, die ons ertoe verplicht de bestuurlijke vernieuwing verder te zetten. Mijnheer de minister, onze fractie heeft

er het volste vertrouwen in dat u deze stappen met succes zult zetten. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, naast andere elementen vormt het advies van de commissie voor Bestuurlijke Organisatie van 15 april 1997 de aanleiding tot deze hervorming. Dat advies wees op vier duidelijke zwakheden : een te geringe inspraak van de gemeenten in het beleid van de intercommunales, een overdreven concentratie van macht door de meervoudige doelstellingen, de belangenvermenging door de cumulatie van de mandaten, en de betwistbare rol van de provincies in de intercommunales.

Voorts is er het pact tussen de Vlaamse regering en de gemeenten en OCMW's van 8 maart 1999. Daarin wordt bij de actiepunten 18 en 19 de herziening van de intercommunalewetgeving bepleit om – ik citeer letterlijk – : 'werk te maken van de diversificatie van de samenwerkingsvormen en de herwaardering van de gemeenteraden'.

De laatste vier ministers van Binnenlandse Aangelegenheden sloegen de hand aan de ploeg om in het dossier van de intercommunales verandering te brengen, maar de weerstand was groot. Het duurde tot 13 juli 1999 vooraleer het Vlaams regeerakkoord tot stand kwam, waarin zes ankerpunten over dit onderwerp werden opgenomen. Ik som ze op : het stimuleren van de mogelijke samenwerkingsvormen tussen gemeenten in een losser verband, de statutaire inperking van de activiteiten van de intercommunales, een sterke gemeentelijke verankering, het inbouwen van cumulatiebepalingen, de versterking van het democratisch toezicht door de gemeenteraad, en de democratische werking en representatieve samenstelling van de beheersorganen.

Het is dan ook onmiskenbaar de verdienste van voormalig minister van Binnenlandse Aangelegenheden Sauwens dat hij de trein, die al te lang op een zijspoor had gestaan, van dat doodlopend spoor heeft weggehaald en hem de eindbestemming heeft gegeven waarvan we vandaag het voorlaatste station bereiken, en morgen bij de stemming de bestemming.

Het was niet zo gemakkelijk om die bestemming te bereiken. Het duurde even voor alle politieke wagons van de meerderheid waren aangehaakt en op kruissnelheid kwamen, maar er is in de commissie goed werk geleverd. De vragen en verzuchtingen

De Cock

werden beantwoord, er kwam een discussie op gang, en er was een hoorzitting. Daarna werd de basistekst met heel wat amendementen bijgestuurd en verrijkt, volgens nieuwe inzichten en verzuchtingen.

De terechte opmerkingen van onder andere professor Dujardin werden ingebracht en tot een coherent geheel verwerkt. De administratie heeft hier trouwens heel goed ondersteunend werk verricht. Het voorliggende ontwerp van decreet vormt dan ook een belangrijke stap naar meer basisdemocratie. Het komt tegemoet aan de eisen van een transparant bestuur. De betrokkenheid van de gemeenten op het intergemeentelijk niveau zal kunnen groeien en de gemeentelijke autonomie zal ten volle kunnen spelen. De gemeenten zullen niet langer de gegijzelden zijn van de gemengde intercommunale structuren, die steeds meer hun eigen leven waren gaan leiden. Er wordt de gemeenten een grotere inspraak geboden, en de intercommunales met meervoudige doelstellingen werden en worden aan banden gelegd.

Het onderwerp ligt duidelijk in het verlengde van het regeerakkoord, dat stelt dat samenwerkingsvormen tussen gemeenten in een lossere verband moeten verlopen en dat een statutaire inperking van de activiteiten van de intercommunales wenselijk is. Voorts is er sprake van een gemeentelijke verankering van de intercommunales. Dit ontwerp komt daar uitdrukkelijk aan tegemoet. Dat blijkt uit de versterking van het democratisch toezicht door de gemeenteraden en uit de democratische werking van de representatieve samenstelling van de beheersorganen

De relatie met het kerntakendebat is hier natuurlijk reeds aan bod gekomen. De vraag wordt ook heel uitdrukkelijk verwoord in de reflectienota die de collega's van de CVP hebben voorgelegd. Ook de discussie over de PPS was aan de orde. Ook hieromtrent vragen wij dat er dringend een regelgeving wordt uitgewerkt. De afbakening van de kerntaken wordt door dit decreet wel al deels ingezet, met name meer werken volgens het principe van de subsidiariteit, meer bevoegdheid en dus ook meer verantwoordelijkheid voor de plaatselijke besturen, meer democratische inbreng in de intercommunales nieuwe stijl. Tot op heden is er, zeker in de gemengde intercommunales, af en toe sprake van een democratisch deficit – om het met een understatement uit te drukken. Het verbod op gemengde intercommunales is dan ook een principiële keuze.

De structuren die gemengd zijn gegroeid, krijgen 18 jaar de tijd om zich te herstructureren. Dames en heren, dit is de tijd van een hele generatie. Vergis u niet, de inventiviteit van die structuren is groot en de koudwatervrees van sommige lokale bestuurders ook. De participatie zal inderdaad voor meer verantwoordelijkheid zorgen, evenals voor meer terugkoppeling in de vorm van een zesmaandelijks verslag aan de gemeenteraad.

Uit dit alles blijkt dat de betrokkenheid van de lokale mandataris veeleer participierend dan ondergaand, zoals dit nu vaak het geval is, zal worden ingevuld. De uitgroeitijd van de provincies om tot een 20 percent participatie te komen, bedraagt 6 jaar. Dit moet ruimschoots voldoende zijn, aangezien men dan misschien ook zal stellen dat de provincie de voornaamste participant is in wat we nu nog bijvoorbeeld medische intercommunales of intercommunales uit de medische sector noemen. Het voorbeeld van Lemberge is hier al aangehaald, maar er zijn er nog andere.

Ik vraag mij af of de problematiek van de intercommunales met een sterke provinciale inbreng niet veeleer vanuit de provincie beredderd en gecoördineerd moet worden. Dit heb ik hier vandaag reeds gehoord. Ik vraag mij in dit verband af of kwesties zoals bijvoorbeeld afvalbeleid niet beter provinciaal gecoördineerd zouden worden. Dat is de discussie voor het kerntakendebat. Men zegt dat de financiële gevolgen van dit ontwerp voor de lokale besturen enorm groot zullen zijn. Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat sommigen willens nillens de discussie over het elektriciteitsdecreet opnieuw wilden voeren met betrekking tot dit ontwerp van decreet en daartoe deze vermenging aanhielden en organiseerden.

Mijnheer de voorzitter, ik zei reeds dat men 18 jaar tijd heeft om de structuren desgewenst aan te passen of om andere structuren op te richten. In het kader van een financiële meerjarenplanning met een overgangperiode van 18 jaar is het heel zeker mogelijk om tot bevredigende en creatieve oplossingen te komen. Vooral de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden met algemene doelstellingen worden in vraag gesteld. Dit staat tevens in de reflectienota.

Er is in het verleden uiteraard heel wat scheefgegroeid. De actieradius van een intergemeentelijk samenwerkingsverband met algemene doelstellingen is zeer uitgebreid. Aangezien de intercommunales op die manier de autonomie van de gemeenteraden uithollen, wordt er terecht ingegrepen.

De Cock

Iedereen die ooit gemeenteraadslid is geweest of het nu is, kent wel een gemeenteraadslid dat is aangeduid om de belangen van de gemeente in een intercommunale te verdedigen en dat na verloop van tijd de belangen van de intercommunale in de gemeenteraad komt verdedigen. Dit kan uiteraard de bedoeling niet zijn.

De organisatie van het binnenlands bestuur bevindt zich momenteel in een stroomversnelling. Hoewel er nood is aan vernieuwing, wekt elke verandering een zekere angst op. Dit is een normale reactie. Het is moeilijker iets te reorganiseren dan om iets nieuws uit de grond te stampen en van nul te beginnen.

De verslaggevers hebben al aangetoond dat de commissie hard heeft gewerkt. Er werd over elke woordbetekenis gediscussieerd. De commissieleden vroegen zich telkens opnieuw af of bepaalde formuleringen wel eenduidig en niet voor interpretatie vatbaar waren.

Ik heb me nadien als een dorstige op de poëzie van de heer Rilke gestort om me te kunnen laven aan de poly-interpretabiliteit van woorden en zinnen – een mens moet zijn evenwicht tenslotte ergens vandaan halen. In zijn gedicht 'Archaischer Torso Apollos' zegt de heer Rilke bijna dwingend-uitnodigend: 'Du musst dein Leben ändern'. Voor mij betekent dit dat de regelgeving inzake de intercommunale samenwerkingen van 1986 in het verleden goed was, maar nu achterhaald is. We moeten de moed hebben om deze regelgeving te veranderen en aan te passen aan de huidige en de toekomstige noden. Dit is precies wat de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden op vraag van de Vlaamse regering heeft gedaan.

Iedereen heeft kritiek geuit op de wijze waarop de intergemeentelijke samenwerking in het verleden vorm kreeg. Iedereen is van oordeel dat bepaalde zaken grondig moeten worden gewijzigd. Aan de voorliggende tekst is hard gewerkt. Men heeft alles nauwgezet in overweging genomen. Hiervoor willen wij tekenen.

Gezien de complexiteit van de materie moet ik vanuit mijn eigen geleding de vraag van mevrouw Guns ondersteunen. Ik heb evenwel begrip voor de opmerking van mevrouw Van Hecke. Dit moet in een parlementaire regelgeving worden ingebed. Een opvolging binnen het Vlaams Parlement lijkt me geenszins een aanslag op de gemeentelijke autonomie. Integendeel, de vraag om opvolging is

ontstaan uit het terechte streven om de subsidiariteit op een haast ultieme wijze te beleven. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik wou dit debat niet laten voorbijgaan zonder een persoonlijke noot. Ik hoop dat minister Van Grembergen het me niet kwalijk neemt dat ik even mijn appreciatie voor de prestaties van voormalig minister Sauwens uit.

Er is hier al gesteld dat de voorstellen en de ontwerpen inzake deze problematiek al enkele parlementaire generaties meegaan. Voormalig minister Sauwens is erin geslaagd dit onderwerp op de agenda te plaatsen. De resultaten van zijn visie en van zijn aanpak zijn deze namiddag al meermaals duidelijk geworden.

In de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden heeft dit een goede, rijke discussie mogelijk gemaakt. Amendementen van de meerderheid en van de oppositie zijn besproken en vaak ook goedgekeurd, maar niettegenstaande we een aantal modaliteiten hebben verfijnd, zijn we er toch steeds in geslaagd de oorspronkelijke visie te bewaren. Ik vind het zeer belangrijk dat die amendementen het democratisch gehalte en de transparantie van de werking nog verhogen.

De intercommunales zijn een hulpstructuur voor het gemeentelijk beleid. Het is dan ook logisch dat de bestuursmeerderheden hier een belangrijke rol in spelen, want zij moeten het beleid voeren en in samenwerking met andere gemeenten gestalte geven aan bepaalde dienstverlening of initiatieven.

Tijdens de discussie heb ik al gesteld dat we er door middel van de ingediende amendementen voor zorgen dat de oppositiepartijen in de gemeenteraden een rol kunnen spelen, een beter zicht op het beleid kunnen krijgen en nader bij de besluitvorming worden betrokken.

Specifiek voor Antwerpen zijn er de districtsraden, een nieuw verkozen niveau. Ook al zijn ze niet voor alles bevoegd, toch hebben ze te maken met de gevolgen van het in hun district gevoerde beleid. Vermits ze verkozen zijn, is het goed dat in het voorstel van decreet werd voorzien dat ook zij in de raden van bestuur kunnen zetelen.

De heer Holemans heeft er reeds op gewezen dat het middenveld versterkt uit de besprekingen is ge-

Vermeulen

komen. Via amendering hebben hun vertegenwoordigers stemrecht verworven in de adviesraden, en kunnen ze ook als deskundigen met gewone meerderheid worden aangeduid in de raden van bestuur.

Ik denk dus dat een aantal elementaire visies hier versterkt zijn uitgekomen. En ook de duidelijkheid van het doel is bewaard gebleven. Het vormt een garantie dat zich geen vage tussenstructuren beginnen te ontwikkelen met almaar meer activiteiten die de besluitvorming almaar schimmiger maken.

Mijnheer De Cock, ik heb Nederlands-Engels gevolgd en ken Rilke dus niet goed genoeg om te weten hoe revolutionair hij was. Dit voorstel van decreet is in ieder geval zeer revolutionair. En dat brengt mee dat niet alles kan voorspeld worden. Maar er wordt in ieder geval een divers pallet aangeboden aan de gemeenten en was dit niet precies hun vraag ?

Het decreet beantwoordt in ruime mate aan onze verzuchtingen en het zal u dan ook niet verbazen dat wij dit voluit steunen, met appreciatie voor het werk dat door de verschillende ministers, de administratie én de commissieleden werd geleverd. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, in de eerste plaats wens ik mijn waardering uit te spreken voor het parlement en in het bijzonder voor de commissie waarin deze teksten ter sprake zijn gekomen.

Door mijn nieuwe verantwoordelijkheden was ik verplicht alle stukken door te nemen en heb ik me niet beperkt tot een diagonale lezing. Ik wist dat er vragen gesteld konden worden en dat ik zelf in de discussie betrokken kon worden. Ik wenste niet zo zeer beslagen, dan wel met voorzichtige voeten het ijs te betreden. Ik heb grote appreciatie voor de discussie en voor de verschillende inzichten die dienaangaande werden geformuleerd, weliswaar met de vaststelling dat uiteindelijk op basis van principes werd gekozen en zaken werden vastgelegd.

Ik wens te benadrukken dat de eer die hier aan mijn voorganger in verband met dit ontwerp van decreet werd betuigd, volkomen terecht is. Hij heeft dit ontwerp van decreet met grote halsstar-

righeid, met vastberadenheid en met de hem eigen kwaliteiten naar voren gebracht. Soms leidde dit tot conflicten, maar ook conflicten en confrontaties kunnen resulteren in vastleggingen in artikels en uiteindelijk tot een decreet. Eigenlijk zou ik dit het decreet-Sauwens willen noemen, maar ook hij heeft verdienstelijke voorgangers gehad die gepoogd hebben de lijnen uit te tekenen zonder evenwel onmiddellijk tot conclusies te komen. Ik denk daarbij aan de heer Peeters, maar ook aan de vorige regeringen. De discussie over dit ontwerp van decreet is immers geen discussie van de laatste weken of van de laatste drie maanden. Reeds in 1976 bij de fusies van de gemeenten was er een overeenkomst om grote, sterke en meer verantwoordelijke gemeenten te creëren die hun taken konden opnemen. Daarbij werd toen al de vraag gesteld hoe we dat basisniveau meer macht, mogelijkheden en autonomie konden geven. Daar is de voorbije dertig jaar omzeggens niets mee gebeurd. Integendeel, men heeft de gefuseerde gemeenten steeds meer opdrachten gegeven en in convenants betrokken. Van die grotere autonomie is niets in huis gekomen.

Als de Vlaamse regering in haar huidige regeerverklaring tot die conclusie is gekomen, en een kerntakendebat wil voeren, dan heeft dit uiteraard mede te maken met hoe men zal reageren op de mogelijkheden om autonoom te handelen en een goed bestuur uit te oefenen. De vraag is niet hoe we van bovenaf maar hoe we van onderaf het subsidiariteitsgegeven invullen. De vraag van de CVP-fractie naar het kerntakendebat is terecht. Waarom kunnen we dat niet voeren nadat de kerntakenafbakening is gebeurd ? De heer Vandebossche heeft gelijk als hij spreekt over de kip en het ei. Dit nieuwe ontwerp van decreet over de intergemeentelijke samenwerking gaat uit van de autonomie van de gemeenten en van hun keuzes om afspraken te maken met andere gemeenten. Het geeft een zeer groot vertrouwen en een grote kans aan de gemeenten om nieuwe samenwerkingsverbanden uit te bouwen.

De discussie in de commissie is niet lichtzinnig en oppervlakkig, maar erg zinvol geweest. De elementen die iedereen heeft aangehaald en die in het voordeel van dit ontwerp van decreet pleiten, zijn duidelijk : de verruiming tot intergemeentelijke samenwerking naargelang van de keuzes die men doelgericht maakt, betere controlemogelijkheden, een strakkere band tussen de gemeenten en de intercommunales en een beter intercommunaal samenwerkingsverband. Het zwaartepunt ligt bij de gemeenten. De provincies kunnen deelnemen. Wat zal het provinciaal niveau kunnen betekenen ?

Van Grembergen

Welke verantwoordelijkheden denken ze te kunnen opnemen ?

Essentieel is ook de grotere democratische inspraak in en controle op de twee algemene vergaderingen en de discussies die in de gemeenteraad kunnen worden gevoerd. Ik denk dat alle fracties dit appreciëren.

Dan zijn er natuurlijk de meningsverschillen die te maken hebben met de sociale partners. Zet men de sociale partners opzij ? Worden ze als quantité négligeable beschouwd of krijgen ze een rol die niet onmiddellijk in de democratische gemeentelijke besluitvorming interfereert ? Krijgen ze een rol als adviesorgaan of als overlegstructuur ? Op welke wijze gaan ze deelnemen aan het bestuurlijk beleid ? Deze elementen zullen ook in de volgende discussie over een beter bestuurlijk beleid in Vlaanderen aan bod komen.

Ik begrijp dat hierover andere meningen bestaan, maar in dit ontwerp van decreet worden de principes van de regeringsverklaring en de algemene beleidskeuzes van de Vlaamse regering gevolgd.

Uiteraard heb ik begrip voor een aantal elementen uit de reflectienota waarin de CVP-fractie haar kernpunten opsomt. Die elementen werden reeds in grote mate besproken in de commissie, al gebeurde dat niet steeds tot algemene voldoening van de CVP-leden.

Zo werd negatief gereageerd op de plicht tot een eenduidige doelstelling bij de vorming van nieuwe samenwerkingsverbanden. Ik sluit aan bij de verklaringen van de meerderheid in het algemeen en bij die van mijn voorganger in het bijzonder. Het bijeenbrengen van meerdere doelstellingen in één intercommunale creëert immers een opeenhoping van macht. Die maakt de open discussie met de gemeente moeilijk. Hierdoor verzwakt ook de inspraak van de gemeenten. De keuze voor goed afgebakende doelstellingen is heel belangrijk.

In de reflectienota komt ook het financieel probleem aan bod. Daarbij wordt verwezen naar de moeilijkheden die de gemeenten in de toekomst te wachten staan. Ik wil daarover een afspraak maken. Het financiële gedeelte moet zeker ook worden gecheckt in een evaluatie. Mevrouw Guns stelde een opvolgingscommissie voor. Het klopt dat een decreet niet mag worden goedgekeurd met het vooruitzicht om het na twee tot drie maanden al te wijzigen. Stellen dat een decreet niet wijzig-

baar is of gedurende een bepaalde termijn ongewijzigd moet blijven, is echter evenmin gezond. Het decreet op de Ruimtelijke Ordening bewijst dit. Het zou niet wijs zijn om reeds bij voorbaat een toekomstig discussieforum over dit decreet uit te sluiten. We moeten echter werken aan de hand van de evaluatie die wordt gemaakt voor mijn bevoegdheden en voor Binnenlandse Aangelegenheden, van de discussie van dit parlement en eventueel van een opvolgingscommissie. Of een dergelijke commissie er komt, is een parlementaire beslissing.

Tijdens de uiteenzettingen kwamen de uitingen van appreciatie en opmerkingen van de meerderheid en de bedenkingen van de oppositie voldoende aan bod. Namens de regering vraag ik om voor dit ontwerp van decreet te stemmen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer de minister, ik heb nog een praktische vraag over de toepasbaarheid van het decreet. Ik merk immers dat een ruime meerderheid zich zal scharen achter dit ontwerp van decreet.

Er leven nogal wat vragen omtrent het tijdstip van de toepassing. De heer De Cock spreekt over een termijn van achttien jaar. Kunt u zeggen wanneer dit ontwerp van decreet concreet ingaat ? Hoe ziet u de praktische toepassing ervan ? Er zijn afgevaardigden aangeduid voor een nieuwe bestuursperiode. Wat vindt u daarvan ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, nadat het decreet is goedgekeurd en gepubliceerd, zal er een omzendbrief met begrijpelijke uitleg worden gestuurd naar de steden en gemeenten. Ten tweede, komt er per provincie een colloquium met de verantwoordelijke bestuursleden van elke gemeente. Via vraag en antwoord zal het decreet dan worden besproken. Ten derde is er formeel in een tweejaarlijkse overgangperiode voorzien voor de inwerkingtreding van het decreet. Voor de overgang van gemengde naar zuivere intercommunale is er in een periode van achttien jaar voorzien. De gemeenten zullen dus naar eigen goeddunken een programma moeten opmaken om de doelstelling te bereiken. Voor de grensoverschrijdende intercommunales zullen er samenwerkingsakkoorden worden gesloten. De teksten daartoe zijn voorbereid. Ik zal u daarvan op de hoogte houden.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

§ 1. De hierna volgende bepalingen gelden voor alle samenwerkingsverbanden van gemeenten waarvan het gehele ambtsgebied binnen de grenzen van het Vlaamse Gewest valt.

§ 2. In dit decreet wordt verstaan onder :

1° toezichthoudende overheid : de commissaris van de regering, bedoeld in artikel 71 ;

2° het decreet van 28 april 1993 : het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Met het oog op de gemeenschappelijke behartiging van doelstellingen van gemeentelijk belang kunnen

twee of meer gemeenten, onder de voorwaarden bepaald in dit decreet, samenwerkingsverbanden tot stand brengen met of zonder rechtspersoonlijkheid, met of zonder beheersoverdracht.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Overeenkomstig de terzake geldende conventies en internationale overeenkomsten, kunnen de gemeenten en de door hen krachtens dit decreet gevormde samenwerkingsverbanden deelnemen in rechtspersonen van publiek recht die ingevolge deze deelneming de staatsgrenzen overschrijden, ongeacht het rechtsstelsel waaraan deze rechtspersonen onderworpen zijn.

Rechtspersonen, onderworpen aan een buitenlands rechtsstelsel, kunnen deelnemen in een samenwerkingsverband overeenkomstig dit decreet indien zij daartoe door hun eigen recht gemachtigd zijn.

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Voor de berekening van alle termijnen vormt de dag die volgt op die van de ontvangst van het document de aanvangsdatum.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Samenwerkingsverbanden zonder rechtspersoonlijkheid

Artikel 6

Twee of meer gemeenten kunnen een samenwerkingsverband zonder rechtspersoonlijkheid vormen om, zonder beheersoverdracht, een welbepaald project van gemeentelijk belang te verwezenlijken. Onverminderd andersluidende decretale bepalingen kunnen andere rechtspersonen van publiek recht en privaat recht hieraan deelnemen.

Voorzitter

Deze samenwerkingsverbanden heten interlokale verenigingen en ze voegen deze term steeds toe aan hun naam.

– *Aangenomen.*

Artikel 7

Het samenwerkingsverband is gegrond op een overeenkomst met statutaire draagkracht die bepalingen bevat omtrent de duurtijd en de eventuele verlenging, de opzegmogelijkheid, de eventuele inbreng van de deelnemers en de wijze waarop deze inbreng wordt beheerd, de interne organisatie, de wederzijdse rechten en verplichtingen en de financiële repercussies, de informatieverstrekking aan de deelnemers en de jaarlijkse evaluatie door de gemeenteraden, de opmaak van de rekeningen en de bestemming van het resultaat, de financiële controle, de vereffening.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

De overeenkomst kan bepalen dat een van de deelnemende gemeenten aangesteld wordt als beherende gemeente waar de zetel gevestigd wordt en die de interlokale vereniging vertegenwoordigt. De beherende gemeente kan eigen personeel inzetten ten behoeve van het samenwerkingsverband overeenkomstig de voorwaarden, bepaald in de overeenkomst en onder voorbehoud dat de rechten van dit personeel geëerbiedigd worden.

– *Aangenomen.*

Artikel 9

Een beheerscomité dat samengesteld is uit minstens één afgevaardigde van elke deelnemer, voor de gemeenten aangewezen onder de gemeenteraadsleden, de burgemeester of de schepenen, overlegt over de wijze waarop de overeenkomst wordt uitgevoerd. Het formuleert waar nodig adviezen ten behoeve van de beherende gemeente,

stelt de rekeningen van de interlokale vereniging vast en legt ze ter goedkeuring voor aan de raden van de deelnemende gemeenten, waarvan de gewone meerderheid de goedkeuring verleent.

De organisatie van zijn werkzaamheden legt het beheerscomité vast in een huishoudelijk reglement dat gevoegd wordt bij de overeenkomst zonder er deel van uit te maken.

Uitgezonderd de personen die het ambt van burgemeester of schepen waarnemen, ontvangen de leden van het beheerscomité per bijgewoonde vergadering een presentiegeld dat gelijk is aan het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan een gemeenteraadslid voor een gemeenteraadszitting in een van de deelnemende gemeenten.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Samenwerkingsverbanden
met rechtspersoonlijkheid

AFDELING 1

Principes

Artikel 10

Twee of meer gemeenten kunnen een samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid tot stand brengen om doelstellingen te verwezenlijken die behoren tot een of meer inhoudelijk samenhangende beleidsdomeinen. Onverminderd andersluidende decretale bepalingen kunnen hieraan naast gemeenten en provincies uitsluitend deelnemen autonome gemeentebedrijven, openbare centra voor maatschappelijk welzijn en hun verenigingen, in zoverre die uitsluitend uit openbare rechtspersonen bestaan, en andere samenwerkingsverbanden, opgericht volgens de bepalingen van dit decreet.

De zetel van het samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid is steeds gevestigd op het grondgebied van een deelnemende gemeente in een gebouw dat hemzelf of een deelnemende gemeente toebehoort.

Voorzitter

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 98

voorgesteld door de heer Mark Van der Poorten,
mevrouw Veerle Heeren
en de heren Bart De Smet, Paul Van Malderen
en Johan De Roo

Artikel 10

Het eerste lid vervangen door wat volgt :

“Twee of meer gemeenten kunnen een samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid tot stand brengen om doelstellingen te verwezenlijken van gemeentelijk belang. Onverminderd andersluidende decretale bepalingen kunnen andere rechtspersonen van publiek en privaat recht hieraan deelnemen.”.

Amendement Nr. 99

voorgesteld door mevrouw Hilde De Lobel,
de heren Christian Verougstraete en Jan Penris

Artikel 10

Na de eerste zin een nieuw lid invoegen, dat luidt als volgt :

“Een provincie kan, binnen de beperkingen voorzien in artikel 22 van dit decreet, deelnemen aan een samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid op verzoek van de gemeenten. Dit verzoek dient uitdrukkelijk gemotiveerd te zijn en goedgekeurd te worden door de meerderheid van de gemeenten die een samenwerkingsverband oprichten of door de meerderheid van de gemeenten aangesloten in een bestaand samenwerkingsverband. De omvang van de deelnemende provincies aan de samenwerkingsverbanden worden door de gemeenten bepaald binnen de grenzen die vastgelegd zijn in dit decreet. De deelname aan een samenwerkingsverband, ingevolge een verzoek van de initiatiefnemende gemeenten, is afhankelijk van een daartoe strekkende provincieraadsbeslissing.”.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 11

Het samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid is een publiekrechtelijke rechtspersoon met een rechtsvorm waarvan de kenmerken vastgesteld zijn krachtens de bepalingen van dit decreet.

Ongeacht haar doelstellingen hebben haar verbintenissen geen handelskarakter.

Voor al wat niet uitdrukkelijk geregeld is door dit decreet, zijn op het samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid de bepalingen van toepassing van het wetboek voor de vennootschappen die gelden voor de vennootschapsvorm van de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

§ 1. De gemeenten beslissen over de beheersoverdracht overeenkomstig de statuten van het samenwerkingsverband.

Onder beheersoverdracht wordt verstaan het toevertrouwen door de deelnemende gemeenten aan het samenwerkingsverband van de uitvoering van door hen genomen beslissingen in het kader van zijn doelstellingen, in die zin dat de deelnemende gemeenten zich het recht onzeggen zelfstandig of samen met derden dezelfde opdracht uit te voeren.

§ 2. Er bestaan drie vormen van een samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid :

1° projectvereniging : een samenwerkingsverband zonder beheersoverdracht dat tot doel heeft een duidelijk omschreven project te plannen, uit te voeren en te controleren ;

2° dienstverlenende vereniging : een samenwerkingsverband zonder beheersoverdracht dat tot doel heeft een duidelijk omschreven ondersteunende dienst te verlenen aan de deelnemende gemeenten, eventueel voor verschillende beleidsdomeinen ;

Voorzitter

3° opdrachthoudende vereniging : een samenwerkingsverband met beheersoverdracht waaraan de deelnemende gemeenten de uitvoering van een of meer duidelijk omschreven bevoegdheden met betrekking tot een of meer functioneel samenhangende beleidsdomeinen toevertrouwen.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 100

voorgesteld door de heer Mark Van der Poorten,
mevrouw Veerle Heeren
en de heren Bart De Smet, Paul Van Malderen
en Johan De Roo

Artikel 12

In § 2, 3°, op de vijfde en zesde regel, de woorden “functioneel samenhangende” schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

AFDELING 2

Projectvereniging

Artikel 13

De projectvereniging wordt opgericht voor een periode van ten hoogste zes jaar ingevolge daartoe strekkende gemeenteraadsbeslissingen die genomen worden binnen een tijdsbestek van twee maanden.

Tijdens de bij de oprichting van een projectvereniging vastgestelde duur, is geen uitbreiding mogelijk.

De projectvereniging kan opeenvolgende keren verlengd worden voor een termijn die telkens niet langer mag zijn dan zes jaar, ingevolge de voor het verstrijken van de termijn door de deelnemende gemeenten genomen beslissingen ten gunste van de verlenging. Bij gebrek aan instemming van alle betrokken gemeenten of bij het uitblijven van een of meer beslissingen, wordt de projectvereniging

ontbonden. De statuten bepalen de wijze van vereffening.

Projectverenigingen kunnen niet worden opgericht in de loop van het jaar waarin verkiezingen voor een algehele vernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

De projectvereniging wordt opgericht bij akte, verleden voor de burgemeester van de gemeente waar de zetel gevestigd wordt. Onverminderd de wettelijke bepalingen met betrekking tot de inbreng van onroerende goederen verkrijgt de oprichtingsakte geldigheid op de datum van haar dagtekening door de ondertekening van alle aan de oprichting deelnemende gemeenten en andere rechtspersonen.

De oprichtingsakte omvat de statuten en wordt binnen een termijn van dertig kalenderdagen na haar dagtekening ter informatie aan de toezichthoudende overheid voorgelegd. De oprichtingsakte wordt integraal bekendgemaakt in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad en wordt ter inzage van eenieder terzelfder tijd neergelegd in de zetel van de projectvereniging.

– *Aangenomen.*

Artikel 15

De wijzigingen in de statuten en de aanvaarding van toetreding behoeven de instemming van de deelnemende gemeenten, overeenkomstig de procedure die in de statuten is bepaald.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Voorzitter

Amendement Nr. 101

voorgesteld door de heer Mark Van der Poorten,
mevrouw Veerle Heeren
en de heren Bart De Smet, Paul Van Malderen
en Johan De Roo

Artikel 15

Dit artikel vervangen door wat volgt :

“Artikel 15

De wijzigingen in de statuten en de aanvaarding van toetreding behoeven de instemming van de deelnemende publiek- en privaatrechtelijke rechtspersonen, overeenkomstig de procedure die in de statuten is bepaald.”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 16

De projectvereniging beschikt uitsluitend over een raad van bestuur.

De deelnemers benoemen rechtstreeks de leden van de raad van bestuur. Voor de gemeenten kunnen uitsluitend gemeenteraadsleden, burgemeesters of schepenen dit mandaat vervullen.

Het voorzitterschap wordt steeds toevertrouwd aan een door een gemeente aangewezen bestuurder.

De raad van bestuur, waarin alle deelnemende gemeenten vertegenwoordigd zijn en waarin iedere bestuurder beschikt over één stem, heeft uitsluitend de bevoegdheid tot het nemen van beslissingen die hun expliciet door de deelnemers zijn opgedragen. De raad van bestuur is in elk geval bevoegd voor het personeelsbeleid.

Aan de vergaderingen van de raad van bestuur wordt deelgenomen door een door iedere aangesloten gemeente aangeduide afgevaardigde, als lid met raadgevende stem. Deze afgevaardigden zijn steeds raadsleden in de betrokken gemeenten, ver-

kozen op een lijst waarvan geen enkele verkozene deel uitmaakt van het college van burgemeester en schepenen of aangesteld is als voorzitter van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

De werkingsmodaliteiten van de raad van bestuur worden vastgesteld in een bij de statuten gevoegd huishoudelijk reglement dat gewijzigd kan worden bij eenvoudige beslissing van de raad van bestuur. De afgevaardigden bedoeld in het vorige lid van dit artikel, tellen niet mee voor de berekening van een eventueel aanwezigheidsquorum.

De controletaak op de financiële toestand wordt toevertrouwd aan een accountant benoemd door de raad van bestuur.

De raad van bestuur stelt de jaarrekeningen vast en legt ze, samen met een activiteitenverslag en het verslag van de accountant, voor aan de deelnemers die hun goedkeuring verlenen overeenkomstig de procedure bepaald in de statuten.

– *Aangenomen.*

Artikel 17

Onverminderd andere wettelijke of decretale bepalingen die van toepassing zijn op de bestuurders, bestaat er onverenigbaarheid tussen hun mandaat enerzijds en de ambten, functies of mandaten opgesomd in artikel 48 van dit decreet.

De bestuurders zijn niet persoonlijk gebonden door de verbintenissen van de projectvereniging. Zij zijn overeenkomstig het gemeen recht verantwoordelijk voor de vervulling van de hun opgedragen taak en aansprakelijk zonder hoofdelijkheid voor de tekortkomingen in de normale uitoefening van hun bestuur.

Op de bestuurders zijn de onverenigbaarheden van toepassing bepaald in artikel 51 van dit decreet.

– *Aangenomen.*

Artikel 18

De vergaderingen van de raad van bestuur zijn niet openbaar. De gedetailleerde notulen met bijgevoegd het stemgedrag van de individuele leden en alle documenten waar in de notulen naar verwezen wordt, liggen ter inzage van de gemeenteraadsle-

Voorzitter

den op het secretariaat van de aangesloten gemeenten en desgevallend van de provincieraadsleden van de aangesloten provincies op de griffie van het provinciehuis, onverminderd de decretale bepalingen inzake de openbaarheid van bestuur.

– *Aangenomen.*

Artikel 19

De duur en de wijze van beëindiging van het mandaat van bestuurder worden statutair bepaald. Alle bestuurders zijn van rechtswege ontslagnemend bij verlies van hun openbaar mandaat, uitgezonderd in geval van algehele vernieuwing van de gemeenteraden en provincieraden. In voorkomend geval duiden de deelnemende gemeenten en provincies in de loop van de maand januari volgend op het jaar van de verkiezingen tot algehele vernieuwing van de gemeenteraden, de nieuwe bestuurders aan. Zij treden aan op 1 februari daaropvolgend. De gebeurlijke aanduiding van bestuurders door de andere deelnemers gebeurt dan in de loop van de maand volgend op de installatie van hun eigen raden.

– *Aangenomen.*

Artikel 20

Om geldig te beraadslagen en te beslissen is een aanwezigheidsquorum vastgesteld op de gewone meerderheid van het aantal bestuurders, zowel in het geheel als in de groep van de door de gemeenten benoemde bestuurders. Van dit aanwezigheidsquorum kan statutair worden afgeweken voor een tweede vergadering die volgt op een onvoldoende samengestelde eerdere vergadering, en voor zover het gaat om punten die voor de tweede maal op de agenda voorkomen.

Deze bepaling geldt niet voor de voorstellen tot statutenwijziging en aanvaarding van toetredingen.

De voor de beslissingen vereiste meerderheid is steeds de gewone meerderheid die bereikt moet worden zowel in het geheel als in de groep van de door de gemeenten benoemde bestuurders.

– *Aangenomen.*

Artikel 21

De leden van de raad van bestuur kunnen per bijgewoone vergadering een presentiegeld ontvangen dat ten hoogste gelijk is aan het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan een gemeenteraadslid voor een gemeenteraadszitting in één van de deelnemende gemeenten.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 102

voorgesteld door de heer Mark Van der Poorten,
mevrouw Veerle Heeren
en de heren Bart De Smet, Paul Van Malderen
en Johan De Roo

Artikel 21

Dit artikel vervangen door wat volgt :

“Artikel 21

Uitgezonderd de personen die het ambt van burgemeester, schepen of bestendig afgevaardigde vervullen, ontvangen de leden van de raad van bestuur per bijgewoone vergadering een presentiegeld dat gelijk is aan het hoogste bedrag dat uitkeerbaar is aan een gemeenteraadslid voor een gemeenteraadszitting in een van de deelnemende gemeenten.”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 22

Er is geen verplichting tot de vorming van een maatschappelijk kapitaal.

Indien dit wel statutair is vastgelegd, wordt het vast kapitaal bij de oprichting door de deelnemers volledig in speciën volstort.

De deelneming van één of meer provincies samen mag niet meer bedragen dan 20 % van het totale maatschappelijk kapitaal.

Voorzitter

Het kapitaal wordt niet geïndexeerd en wordt vertegenwoordigd door aandelen waarvan de waarde en de rechten statutair zijn bepaald.

Immateriële inbrengen ter vertegenwoordiging van vermogensbestanddelen die niet naar economische maatstaven kunnen worden gewaardeerd, en inbrengen in natura, worden gewaardeerd op grond van een verslag van de accountant en worden vertegenwoordigd door respectievelijk winstbewijzen en aandelen waarvan de waarde en de rechten statutair zijn bepaald.

De deelnemers kunnen uitsluitend worden vergoed voor hun inbreng en zijn slechts aansprakelijk ten belope van hun inbreng.

Aan de statuten wordt een register gehecht waarop iedere deelnemer is vermeld met aanduiding van de aandelen en winstbewijzen die hem zijn toegekend.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 103

voorgesteld door de heer Mark Van der Poorten,
mevrouw Veerle Heeren
en de heren Bart De Smet, Paul Van Malderen
en Johan De Roo

Artikel 22

Derde lid schrappen.

Amendement Nr. 104

voorgesteld door mevrouw Hilde De Lobel,
de heren Christian Verougstraete en Jan Penris

Artikel 22

De voorgestelde tekst vervangen door wat volgt :

“De deelneming van één of meer provincies mag samen niet meer bedragen dan 20% van het totale maatschappelijke kapitaal, voorzover het samenwerkingsverband een voortzetting betreft van de activiteiten van een intercommunale zoals bedoeld in artikel 79 van dit decreet, waarin één of meer provincies vertegenwoordigd zijn met een inbreng van meer dan 20% van het maatschappelijk kapitaal. In totaal nieuwe samenwerkingsverbanden, of in samenwerkingsverbanden die een voortzetting zijn van de activiteiten van een bestaande intercommunale zoals bedoeld in artikel 79 van dit decreet, waarin één of meer provincies vertegenwoordigd zijn met een aandeel van ten hoogste 20% van het maatschappelijk kapitaal, mag de deelneming van één of meer provincies samen niet meer bedragen dan 10% van het maatschappelijk kapitaal.”.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 23

De boekhouding wordt gevoerd overeenkomstig de wetgeving op de boekhouding van de ondernemingen en met naleving van de richtlijnen die de overheid uitvaardigt met betrekking tot de boekhoudkundige verrichtingen.

De jaarrekeningen worden na hun goedkeuring overeenkomstig de procedure, bepaald in de statuten, door toedoen van de raad van bestuur neergelegd bij Nationale Bank van België.

– *Aangenomen.*

Artikel 24

De projectvereniging kan door de Vlaamse regering gemachtigd worden om in eigen naam en voor eigen rekening tot onteigening over te gaan.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

AFDELING 3

Dienstverlenende en opdrachthoudende
verenigingen

SUBAFDELING 1

Vorbereidende fase

Artikel 25

De gemeenten die de oprichting van een dienstverlenende of een opdrachthoudende vereniging overwegen, beslissen via hun gemeenteraad vooraf een overlegorgaan op te richten om de samenwerkingsmogelijkheden en -voorwaarden te bestuderen voor één of meer welbepaalde beleidsdomeinen. Terzelfder tijd wijzen ze een lid van het college van burgemeester en schepenen aan die zitting zal hebben in het overlegorgaan en leggen ze eventueel een begrotingskrediet vast om de voorbereidende fase te financieren.

Uitsluitend gemeenten maken deel uit van het overlegorgaan. Dat overlegorgaan bezit geen rechtspersoonlijkheid en kan geen verbintenissen aangaan ten laste van de op te richten dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

De openbare centra voor maatschappelijk welzijn en de provincies kunnen een door hun respectieve raden aangewezen waarnemer de vergaderingen van het overlegorgaan laten bijwonen, indien de doelstelling mede tot hun belangensfeer behoort.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 105

voorgesteld door de heer Mark Van der Poorten,
mevrouw Veerle Heeren
en de heren Bart De Smet, Paul Van Malderen
en Johan De Roo

Artikel 25

In het eerste lid, op de zesde regel, de woorden “één of meer welbepaalde beleidsdomeinen” ver-

vangen door de woorden “één of meer beleidsdomeinen”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 26

Het overlegorgaan organiseert autonoom zijn werkzaamheden.

Behoudens wat bepaald is in artikel 31 van dit decreet beschikt het overlegorgaan over een periode van maximaal één jaar, ingaand op zijn installatievergadering, om zijn studieopdracht te vervullen.

Indien het resultaat van de studieopdracht positief is ten opzichte van de mogelijke oprichting van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, stelt het overlegorgaan aan de deelnemende gemeenten een bundel ter beschikking waarin de volgende documenten opgenomen zijn :

- een grondige motiveringsnota ;
- een bestuursplan met een omschrijving van de maatschappelijke opdrachten en de daaraan verbonden wijze van dienstverlening, en met een beschrijving van de bestuurlijke organisatie van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging ;
- een ondernemingsplan voor een periode van zes jaar, met een omschrijving van de bedrijfsopdrachten, de financiële structuur en de in te zetten middelen, en de controlemogelijkheden op de uitvoering ;
- een ontwerp van statuten.

Deze documenten vormen de basis van de uitwerking van het samenwerkingsconcept.

– *Aangenomen.*

Artikel 27

De gemeenten zijn niet gebonden door hun deelneming in het overlegorgaan. Ze spreken zich uit over de documenten die hun worden voorgelegd. Ofwel beslissen ze af te zien van deelneming aan de eventuele oprichting van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, ofwel gaan ze ak-

Voorzitter

koord met het voorstel, al of niet op voorwaarde dat wijzigingen aan dat voorstel worden aangebracht.

De beslissingen van de gemeenten worden voorgelegd aan het overlegorgaan, dat daarover in consensus beslist. De vertegenwoordigers van de afhakende gemeenten nemen niet deel aan deze besluitvorming.

Het definitieve voorstel wordt aan de overblijvende gemeenten voorgelegd. De gemeenten kunnen het voorstel enkel goedkeuren of afkeuren.

De gemeenteraadsbeslissingen houdende de oprichting van een overlegorgaan en betreffende de voorstellen van het overlegorgaan worden ter informatie meegedeeld aan de toezichthoudende overheid.

– *Aangenomen.*

SUBAFDELING 2

Oprichting – toetreding – duur – verlenging – ontbinding

Artikel 28

De gemeenten die krachtens artikel 27 van dit decreet hun instemming hebben betuigd met het definitieve voorstel van het overlegorgaan kunnen, zonder daartoe verplicht te zijn, uiterlijk binnen drie maanden die volgen op de laatste beslissing tot goedkeuring, en rekening houdend met wat bepaald is in artikel 31 van dit decreet, een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging oprichten.

Het oprichtingsdossier omvat alle daartoe strekkende gemeenteraadsbeslissingen, evenals de bijbehorende documenten waaronder het bestuursplan en het ondernemingsplan ; het wordt gevoegd bij de oprichtingsakte.

– *Aangenomen.*

Artikel 29

Onverminderd het bepaalde in artikel 4, tweede lid, en onverminderd andersluidende decretale bepalingen, kunnen aan een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging uitsluitend gemeenten en andere openbare besturen zoals bepaald in artikel 10 van dit decreet deelnemen.

Indien aan de oprichting van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging wordt deelgenomen door een of meer in het voorgaande lid bedoelde andere openbare besturen, omvat het oprichtingsdossier de beslissing van het orgaan dat daartoe bevoegd is. Voor een deelnemende dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging is dat steeds de algemene vergadering. Voor een deelnemende projectvereniging is dat de raad van bestuur. Voor de provincies en openbare centra voor maatschappelijk welzijn zijn dat hun respectieve raden.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 106

voorgesteld door de heer Mark Van der Poorten,
mevrouw Veerle Heeren
en de heren Bart De Smet, Paul Van Malderen
en Johan De Roo

Artikel 29

Het eerste lid vervangen door wat volgt :

“Onverminderd het bepaalde in artikel 4, tweede lid, en onverminderd andersluidende decretale bepalingen, kunnen aan een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging naast gemeenten andere rechtspersonen van publiek en privaat recht deelnemen.”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 30

De oprichting van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging geschiedt bij akte, verleden voor de burgemeester van de gemeente waar de zetel gevestigd wordt. Onverminderd de wettelijke bepalingen met betrekking tot de inbreng van

Voorzitter

onroerende goederen, en het administratief goedkeuringstoezicht, verkrijgt de oprichtingsakte geldigheid op de datum van haar dagtekening door de ondertekening door de vertegenwoordigers van alle aan de oprichting deelnemende gemeenten en andere rechtspersonen. Ingevolge deze oprichting wordt het overlegorgaan ambtshalve ontbonden.

De oprichtingsakte omvat de statuten en alle eventuele bijlagen en wordt binnen een termijn van dertig kalenderdagen na haar dagtekening aan de toezichthoudende overheid voorgelegd. Ze wordt goedgekeurd door de Vlaamse regering binnen een termijn van zestig kalenderdagen na haar ontvangst door de toezichthoudende overheid. Verstrijkt deze termijn zonder dat de Vlaamse regering een beslissing heeft genomen en verstuurd aan alle betrokken gemeenteverhuden, dan wordt de goedkeuring geacht te zijn verleend.

De goedgekeurde oprichtingsakte wordt integraal bekendgemaakt in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad en wordt, samen met het volledige oprichtingsdossier, ter inzage van eenieder gelijktijdig neergelegd in de zetel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging en bij de toezichthoudende overheid. Afschriften van de oprichtingsakte liggen ter inzage op de secretarie in de gemeentehuizen van alle deelnemende gemeenten.

– *Aangenomen.*

Artikel 31

De dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen kunnen niet worden opgericht in de loop van het jaar waarin verkiezingen voor een algehele vernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd. De oprichting vindt in voorkomend geval plaats in de loop van de zes daaropvolgende maanden en het overlegorgaan blijft zolang in functie. Zijn leden verliezen van rechtswege hun mandaat en hun vervangers worden aangewezen op de eerste raadszitting die volgt op de installatievergadering van de nieuwe gemeenteraad.

– *Aangenomen.*

Artikel 32

De toetreding van een gemeente of van een provincie tot of de uitbreiding van hun aansluiting bij een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, is afhankelijk van een daartoe strekkende beslissing van de gemeenteraad of de provincieraad op basis van een onderzoek, eventueel vergelijkend in de mate dat er zich verschillende beheersvormen reëel aanbieden.

De toetredingsbeslissing van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging wordt genomen door de algemene vergadering. De toetredingsbeslissing van een projectvereniging wordt genomen door de raad van bestuur.

Alle toetredingen worden aanvaard door de algemene vergadering van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

– *Aangenomen.*

Artikel 33

De verbodsbepaling van artikel 31 van dit decreet inzake de periode van oprichting van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging geldt voor iedere toetredingsbeslissing op grond van het voorgaande artikel.

Aan een toetreding of uitbreiding van aansluiting kan geen terugwerkende kracht worden verleend.

– *Aangenomen.*

Artikel 34

Tijdens de bij de oprichting van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging vastgestelde duur die, behoudens wat bepaald is in artikel 36 van dit decreet, achttien jaar niet mag overschrijden, is geen uittreding mogelijk.

Een deelnemer kan door de algemene vergadering worden uitgesloten op de wijze die wordt bepaald in de statuten wegens behoorlijk vastgestelde nietnaleving der verbintenissen ten opzichte van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 35

Na afloop van de statutair bepaalde duur kan de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging opeenvolgende keren verlengd worden voor een termijn die telkens niet langer mag zijn dan achttien jaar.

Op verzoek van de gewone meerderheid van het totale aantal deelnemers en op voorwaarde dat dit verzoek gedragen wordt door een drievierde meerderheid van het aantal deelnemende gemeenten, kan de laatste algemene vergadering die het verstrijken van de duur voorafgaat, tot de verlenging beslissen met een drievierde meerderheid van het aantal stemmen. De daartoe strekkende gemeenteraadsbeslissingen worden bij het verslag van de algemene vergadering gevoegd en zijn gebaseerd op een onderzoek, eventueel vergelijkend in de mate er zich verschillende beheersvormen reëel aanbieden.

Uiterlijk negentig kalenderdagen voor de algemene vergadering die beslist over de verlenging wordt de agenda door de raad van bestuur aan alle deelnemers toegezonden.

De deelnemers die niet wensen te verlengen kunnen daartoe niet verplicht worden en houden op deel uit te maken van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging op het einde van het jaar waarin tot de verlenging door de algemene vergadering is beslist. Vooraf leggen zij hun daartoe strekkende beslissing voor die wordt gevoegd bij het verslag van de algemene vergadering. Ze moeten de door hen aangegane contractuele verbintenissen naleven, maar zijn voor het overige geen schadevergoeding verschuldigd. De voorlaatste en de laatste leden van artikel 37 van dit decreet zijn op hen van toepassing.

Deelnemers die nalaten over de verlenging te beslissen of hun beslissing mee te delen, worden geacht verder deel uit te maken van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

– *Aangenomen.*

Artikel 36

Indien de duur van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging verstrijkt in de loop van het jaar waarin de verkiezingen voor een alge-

hele vernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd, wordt over de verlenging pas beslist in het daaropvolgende jaar, zowel door de betrokken gemeenteraden als door de eerste algemene vergadering in de loop van dat jaar. Zolang wordt de oorspronkelijke duurtijd verlengd.

– *Aangenomen.*

Artikel 37

Op verzoek van drievierde van het aantal deelnemende gemeenten, en aan de hand van de daartoe strekkende gemeenteraadsbeslissingen, kan de algemene vergadering met een drievierde meerderheid van het aantal stemmen tot de vervroegde ontbinding van een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging beslissen.

Bij ontbinding krachtens het voorgaande lid of door het verstrijken van de statutair bepaalde duur die niet verlengd wordt, wijst de algemene vergadering die de ontbinding vaststelt, de vereffenaars aan op dezelfde wijze als bepaald is voor de bestuurders. Een beperkt college van vereffenaars kan samengesteld worden op dezelfde wijze als een directiecomité. Alle andere organen vervallen op het ogenblik van de ontbinding.

Het voltallige personeel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging wordt overgenomen, hetzij door de deelnemers, hetzij eventueel door de overnemers van de activiteit, in verhouding tot de kapitaalbreng of overeenkomstig de onderling bereikte akkoorden, en zonder dat de personeelsleden door deze plicht tot overname gebonden zijn.

De nieuwe werkgever waarborgt de rechten die de vereniging op het ogenblik van haar ontbinding, hetzij statutair, hetzij contractueel voor de werknemers vastgesteld had. Het door een gemeente overgenomen personeel komt, met behoud van zijn geldelijk statuut, terecht in een overgangskader dat geen invloed heeft op de personeelsformatie en uitdovend is.

De gemeenten hebben een recht van voorkeur op overneming van de op hun grondgebied gelegen installaties tegen boekwaarde.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 38

SUBAFDELING 3

Statuten en statutenwijzigingen

Artikel 38

De statuten van de dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen vermelden ten minste :

1. de naam en eventueel de afkorting ;
2. de maatschappelijke doelstellingen, die duidelijk en beperkend omschreven zijn ;
3. de maatschappelijke zetel ;
4. de duur en de wijze van verlenging ;
5. de nauwkeurige aanduiding van de deelnemers, hun inbreng en hun verbintenissen en eventueel het vast kapitaal ;
6. de samenstelling, de vergaderwijze en de bevoegdheden van alle organen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging ;
7. de wijze waarop de rekeningen werden opge maakt en het resultaat werd verdeeld ;
8. de wijze van toetreding, ontbinding en vereffening ;
9. de wijze van uitsluiting van een deelnemer ;
10. de wijze en periodiciteit van noodzakelijke informatiedoorstroming tussen de organen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging onderling, naar de deelnemers en eventueel naar belanghebbende derden toe.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 107

voorgesteld door de heer Mark Van der Poorten,
mevrouw Veerle Heeren
en de heren Bart De Smet, Paul Van Malderen
en Johan De Roo

2. vervangen door wat volgt :

“2. de maatschappelijke doelstellingen ;”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 39

De wijzigingen in de statuten en in de bijlagen worden artikelsgewijs aangebracht door de algemene vergadering met een drievierde meerderheid, zowel voor het geheel van de geldig uitgebrachte stemmen, als voor de geldig uitgebrachte stemmen van de vertegenwoordigde gemeenten, en op voorwaarde dat de gewone meerderheid van het aantal deelnemende gemeenten haar instemming betuigt.

Uiterlijk negentig kalenderdagen voor de algemene vergadering die de statutenwijzigingen moet beoordelen, wordt een door de raad van bestuur opgesteld ontwerp aan alle deelnemers voorgelegd. De beslissingen terzake van hun raden die de oorspronkelijke statuten hebben goedgekeurd, bepalen het mandaat van de respectieve vertegenwoordigers op de algemene vergadering en worden bij het verslag gevoegd.

De deelnemers die nalaten binnen de gestelde termijn een beslissing te nemen en voor te leggen, worden geacht zich te onthouden. De onthouding bepaalt het mandaat van hun vertegenwoordiger op de algemene vergadering.

– *Aangenomen.*

Artikel 40

Het verslag van de algemene vergadering houdende wijziging van de statuten wordt, samen met de bijbehorende documenten waaronder de beslissingen van de deelnemers, binnen een termijn van dertig kalenderdagen na zijn dagtekening aan de toezichthoudende overheid voorgelegd.

De wijzigingen worden goedgekeurd door de Vlaamse regering binnen een termijn van negentig kalenderdagen na de ontvangst van het verslag door de toezichthoudende overheid. Verstrekt deze termijn zonder dat de Vlaamse regering een beslissing heeft genomen en verstuurd aan de dienstver-

Voorzitter**SUBAFDELING 4**

lenende of opdrachthoudende vereniging, dan wordt de goedkeuring geacht te zijn verleend.

Structuur

– *Aangenomen.*

Artikel 43

De dienstverlenende en de opdrachthoudende vereniging beschikken ten minste over een algemene vergadering en een raad van bestuur.

Artikel 41

De statutenwijzigingen worden op dezelfde wijze als de oprichtingsakte neergelegd en bekendgemaakt.

– *Aangenomen.*

Artikel 44

Een volledig gecoördineerde tekst van de statuten wordt neergelegd in de zetel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, bij de toezichthoudende overheid en in de gemeentehuizen van elke deelnemende gemeente, evenals in de provinciehuizen van de deelnemende provincies, binnen een termijn van dertig kalenderdagen na de ontvangst door de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging van het goedkeuringsbesluit of na het verstrijken van de termijn, bedoeld in de laatste zin van artikel 40 van dit decreet.

De algemene vergadering is samengesteld uit de vertegenwoordigers van de deelnemers. Voor de gemeenten worden zij rechtstreeks aangewezen door de gemeenteraden uit hun leden, en voor de overige deelnemers door de organen die, krachtens de wettelijke, reglementaire of statutaire bepalingen, bevoegd zijn tot deelneming of toetreding te beslissen.

– *Aangenomen.*

Het aantal leden dat elke gemeente kan afvaardigen om te zetelen in de algemene vergadering wordt bepaald door twee criteria : de bevolkingscijfers en de kapitaalbreng. De verdeelsleutel tussen beide criteria wordt statutair bepaald.

Artikel 42

De statutenwijzigingen zijn slechts uitvoerbaar nadat ze zijn goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse regering of door het verstrijken van de termijn voor goedkeuring. Er kan geen terugwerkende kracht aan verbonden worden die verder reikt dan de eerste januari van het boekjaar waarin de algemene vergadering de wijzigingen heeft aangebracht.

De benoemingsprocedure met de vaststelling van het mandaat van de vertegenwoordiger wordt herhaald voor elke algemene vergadering.

Behoudens andersluidende bepalingen in dit decreet, wordt de door de raad van bestuur vastgestelde agenda van de algemene vergadering uiterlijk dertig kalenderdagen voor haar zitting, aan alle deelnemers verstuurd. De zittingen van de algemene vergadering zijn openbaar.

Er kunnen geen statutenwijzigingen aan de deelnemers worden voorgelegd in de loop van het jaar waarin verkiezingen voor een algehele vernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd, tenzij ingevolge een wettelijke of reglementaire verplichting.

Het aantal stemmen waarover iedere deelnemer in de algemene vergadering beschikt wordt statutair bepaald, met dien verstande dat de deelnemende gemeenten steeds over de meerderheid van de stemmen beschikken en dat geen deelnemer kan beschikken over een aantal stemmen dat hoger ligt dan de helft van het totale aantal statutair bepaalde stemmen. In de statuten kunnen bepalingen ter bescherming van minderheden worden opgenomen.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 46

Afgezien van de jaarvergadering waarvan sprake is in artikel 65, tweede lid, van dit decreet, wordt nog minstens één buitengewone algemene vergadering belegd in de loop van het laatste trimester van elk jaar, om de te ontwikkelen activiteiten en de te volgen strategie voor het volgende boekjaar te bespreken. Een door de raad van bestuur opgestelde begroting staat op de agenda van deze vergadering.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 108

voorgesteld door de heer Mark Van der Poorten,
mevrouw Veerle Heeren
en de heren Bart De Smet, Paul Van Malderen
en Johan De Roo

Artikel 44

In het eerste lid, de tweede zin vervangen door wat volgt :

“Voor de gemeenten en voor de provincies worden zij rechtstreeks aangewezen door de gemeenteraden en door de provincieraden uit hun leden, en voor de overige deelnemers door de organen die krachtens de wettelijke, reglementaire of statutaire bepalingen bevoegd zijn om tot deelneming of toetreding te beslissen.”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 45

Voor de toepassing van dit decreet worden de autonome gemeentebedrijven gelijkgesteld met de gemeenten wanneer het gaat om de hoedanigheid, de onverenigbaarheden en de informatieplicht van de door hen te benoemen of voor te dragen mandatarissen, de aanwezigheids- en stemmingsvereisten en het voorzitterschap van de verschillende organen.

– *Aangenomen.*

In de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen benoemt de algemene vergadering de leden van de raad van bestuur, op voordracht van de deelnemers. Indien de gemeenteraad kandidaat-bestuurders voordraagt die geen lid zijn van de gemeenteraad of van de districtsraad, maar van wie de deskundigheid met betrekking tot de statutair bepaalde doelstellingen manifest aantoonbaar is, wordt deze voordracht uitdrukkelijk gemotiveerd. In dat geval is de onverenigbaarheid van het mandaat van bestuurder met de functie van werknemer van een aangesloten bestuur, voorzien in artikel 48 van dit decreet, niet van toepassing.

De benoeming van de bestuurders gebeurt bij geheime stemming.

Indien een voorgedragen kandidaat niet wordt benoemd door de algemene vergadering, doet de betrokken deelnemer een andere voordracht. De nieuwe kandidaat woont als waarnemer de vergaderingen van de raad van bestuur bij tot de eerstvolgende algemene vergadering waaraan de benoeming wordt voorgelegd.

Niemand kan door meer dan één deelnemer worden voorgedragen of benoemd, noch mandaten gelijktijdig uitoefenen in de uitvoerende organen van meer dan drie dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen. Deze bepaling geldt niet voor de aangesloten privaatrechtelijke rechtspersonen zolang zij overeenkomstig artikel 80 van dit decreet deel kunnen blijven uitmaken van de vereniging.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 109

voorgesteld door mevrouw Hilde De Lobel,
de heren Christian Verougstraete en Jan Penris

Artikel 46

In de voorgestelde tekst, na het eerste lid een nieuw lid invoegen, dat luidt als volgt :

“De gemeenteraad kan evenwel bij gewone meerderheid en zonder motivatie, als kandidaat bestuurslid een districtsraadslid voordragen, voorzover de doelstellingen van het samenwerkingsver-

Voorzitter

band uitdrukkelijk ook behoren tot de vastgelegde bevoegdheden van de districtsraden. De totale vertegenwoordiging van een gemeente in de algemene vergadering van dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen mag in dat geval echter slechts voor maximum een derde bestaan uit districtsraadsleden.”.

Amendement Nr. 110

voorgesteld door mevrouw Hilde De Lobel,
de heren Christian Verougstraete en Jan Penris

Artikel 46

In de voorgestelde tekst, eerste lid, de laatste zin vervangen door de volgende zin :

“In dat geval dient de voordracht in de betrokken gemeenteraad met een tweederde meerderheid te worden goedgekeurd.”.

Amendement Nr. 111

voorgesteld door mevrouw Hilde De Lobel,
de heren Christian Verougstraete en Jan Penris

Artikel 46

In de voorgestelde tekst, laatste lid, op de vierde regel, het woord “drie” vervangen door het woord “twee”.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 47

De samenstelling van de raad van bestuur wordt in iedere dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging statutair geregeld, met precieze aanduiding van het aantal leden, benoemd zoals bepaald in het voorgaande artikel.

Het aantal bestuurders dat op voordracht van de andere deelnemers werd benoemd, mag nooit meer

bedragen dan een vierde van het aantal op voordracht van de aangesloten gemeenten benoemde bestuurders.

Iedere bestuurder die op die manier is benoemd, beschikt over één stem.

De bestuurders, benoemd op voordracht van de gemeenten, kunnen zich laten bijstaan door deskundigen die na gezamenlijk overleg worden voorgedragen door de gemeente waar de zetel gevestigd is, en worden benoemd door de gemeentelijke vertegenwoordigers op de algemene vergadering. De deskundigen maken geen deel uit van de raad van bestuur, maar ze kunnen de vergaderingen van alle organen bijwonen en alle documenten opvragen.

Hun vergoeding valt ten laste van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

– *Aangenomen.*

Artikel 48

Onverminderd andere wettelijke of decretale bepalingen die van toepassing zijn op de mandaten in een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging, bestaat er een onverenigbaarheid tussen het mandaat van bestuurder en de volgende ambten, functies of mandaten :

- lid van een regering, zowel op federaal niveau als op niveau van de gewesten en gemeenschappen ;
- lid van een wetgevende vergadering, zowel op federaal niveau als op niveau van de gewesten en gemeenschappen ;
- lid van het Europees Parlement en van de Europese Commissie ;
- provinciegouverneur of adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant ;
- arrondissementscommissaris of adjunct-arrondissementscommissaris ;
- provinciegriffier ;
- lid van een bestuurs- of controleorgaan in of werknemer van een privaatrechtelijke rechtspersoon die activiteiten uitoefent in dezelfde beleidsdomeinen als de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging ;

Voorzitter

Artikel 50

- behoudens wat bepaald is in artikel 46, tweede lid, van dit decreet, werknemer van een aangesloten openbaar bestuur, of van een administratie die is belast met hetzij de uitoefening van het gewoon toezicht op de lokale besturen, hetzij de uitoefening van een specifiek toezicht op grond van de doelstellingen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

Een gemeente kan geen kandidaat voordragen of benoemen die werknemer is van een niet-gemeentelijk deelnemer of er een mandaat waarneemt. Een niet-gemeentelijk deelnemer kan geen kandidaat voordragen of benoemen die lid is van een gemeenteraad.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 112

voorgesteld door mevrouw Hilde De Lobel,
de heren Christian Verougstraete en Jan Penris

Artikel 48

In het eerste lid, de zevende streep vervangen door wat volgt :

“- lid van de bestendige deputatie of lid van het college van burgemeester en schepenen ;”. De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 49

De raad van bestuur waaraan beslissingsrecht is toegekend, is bevoegd voor alles wat niet uitdrukkelijk overeenkomstig dit decreet of krachtens de statuten voorbehouden is aan de algemene vergadering.

De raad van bestuur vertegenwoordigt de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging jegens derden en in rechte als eiser of als verweerder.

– *Aangenomen.*

De bestuurders zijn niet persoonlijk gebonden door de verbintenissen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging. De bestuurders zijn overeenkomstig het gemeen recht verantwoordelijk voor de vervulling van de taak die hun is opgedragen en zijn aansprakelijk zonder hoofdelijkheid voor de tekortkomingen in de normale uitoefening van hun bestuur.

– *Aangenomen.*

Artikel 51

Ten aanzien van de bestuurders zijn een aantal onverenigbaarheden bepaald.

Een bestuurder mag niet :

- 1° aanwezig zijn bij een beraadslaging of besluit over zaken waarbij hij een rechtstreeks belang heeft, of waarbij zijn bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben. Dit verbod strekt niet verder dan de bloed- en aanverwanten tot de tweede graad als het gaat om de voordracht van kandidaten, benoemingen, afzettingen en schorsingen ;
- 2° rechtstreeks of onrechtstreeks deelnemen aan overeenkomsten die met de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging zijn gesloten ;
- 3° als advocaat, notaris of zaakwaarnemer optreden in rechtsgedingen tegen de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging. Het is hem verboden, in dezelfde hoedanigheid ten behoeve van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging te pleiten, raad te geven of op te treden in enige betwisting, tenzij dit kosteloos gebeurt ;
- 4° optreden als raadsman van een personeelslid in tuchtzaken.

– *Aangenomen.*

Artikel 52

De vergaderingen van de raad van bestuur zijn niet openbaar. De gedetailleerde notulen met bijgevoegd het stemgedrag van de individuele leden en

Voorzitter

alle documenten waar in de notulen naar verwezen wordt, liggen ter inzage van de gemeenteraadsleden op het secretariaat van de aangesloten gemeenten en van de provincieraadsleden op de griffie van de provinciehuizen van de aangesloten provincies, onverminderd de decretale bepalingen inzake de openbaarheid van bestuur.

Aan de vergaderingen van de raad van bestuur wordt deelgenomen door ten hoogste vijf rechtstreeks door verschillende gemeenten aangeduide afgevaardigden die lid zijn met raadgevende stem. De statuten vermelden de criteria die bepalend zijn voor de wijze van aanduiding van deze afgevaardigden, die steeds raadsleden zijn die in de betrokken gemeenten verkozen zijn op een lijst waarvan geen enkele verkozene deel uitmaakt van het college van burgemeester en schepenen of aangesteld is als voorzitter van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 113

voorgesteld door de heer Mark Van der Poorten,
mevrouw Veerle Heeren
en de heren Bart De Smet, Paul Van Malderen
en Johan De Roo

Artikel 52

Op de derde en vierde regel, de woorden “en alle documenten waar in de notulen naar verwezen wordt” schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 53

De op voordracht van de deelnemende gemeenten en provincies benoemde bestuurders brengen minstens tweemaal per jaar tijdens een openbare vergadering van de gemeenteraad of van de provincieraad die hen heeft voorgedragen, verslag uit over de uitoefening van hun mandaat en verstrekken toelichting bij het beleid van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

In de gemeenten en de provincies die geen bestuurder hebben voorgedragen of waarvan de voorgedragen kandidaat niet is benoemd, wordt in dezelfde omstandigheden de toelichting verstrekt door de voorzitter van de raad van bestuur of de door de voorzitter daartoe gedelegeerde bestuurder.

– *Aangenomen.*

Artikel 54

Het dagelijks bestuur kan door de raad van bestuur statutair worden toevertrouwd aan een directiecomité dat de leden uit zijn midden benoemt en dat tevens belast is met de voorbereiding van de vergaderingen van de raad van bestuur.

Het totale aantal leden van het directiecomité in elke dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging bedraagt ten hoogste één derde van dat van de raad van bestuur ; de meerderheid komt telkens toe aan de leden die op voordracht van de deelnemende gemeenten zijn benoemd.

Ieder lid van het directiecomité heeft één stem.

Een of meer leden van het leidinggevend personeel van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging kunnen met raadgevende stem zitting hebben in het directiecomité. Hun mandaat beïnvloedt het toegestane aantal leden niet.

Op de zittingen en notulen van het directiecomité is artikel 52, eerste lid van dit decreet, van toepassing.

– *Aangenomen.*

Artikel 55

Er zijn geen andere bestuursorganen met beslissingsbevoegdheid dan de in de voorgaande artikelen bepaalde organen.

In elke dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging kunnen adviescomités worden opgericht, indien de doelstellingen meervoudig zijn, indien niet aan alle aangesloten gemeenten het recht is toegekend kandidaat-bestuurders voor te dragen, of indien de geografische spreiding het verantwoordt.

Voorzitter

De leden van de adviescomités worden benoemd door de algemene vergadering op voordracht van de deelnemers.

In elk geval hebben alle gemeenten die geen kandidaat hebben kunnen voordragen voor benoeming in de raad van bestuur, wel het recht voor benoeming van een of meer kandidaat-leden in de adviescomités.

In de adviescomités die opgericht worden op grond van meervoudige doelstellingen en die beperkt blijven tot het aantal doelstellingen, zijn uitsluitend de gemeenten vertegenwoordigd die belang hebben bij de betrokken doelstelling.

De leden van de adviescomités kunnen overeenkomstig de statutaire bepalingen terzake, vertegenwoordigers van belanghebbende derden als leden met stemrecht coöpteren.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 114

voorgesteld door mevrouw Hilde De Lobel,
de heren Christian Verougstraete en Jan Penris

Artikel 55

In de voorgestelde tekst, op de laatste regel, het woord “met” vervangen door het woord “zonder”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 56

Het voorzitterschap van de verschillende organen wordt steeds toevertrouwd aan en effectief uitgeoefend door een op voordracht van de deelnemende gemeenten benoemd lid van het orgaan, dat tevens gemeenteraadslid is of burgemeester of schepen van een aangesloten gemeente.

De algemene vergadering wordt voorgezeten door de voorzitter van de raad van bestuur of diens vervanger.

De werkingsmodaliteiten van de verschillende organen worden neergeschreven in een bij de statuten gevoegd huishoudelijk reglement dat vastgesteld wordt door de oprichtingsvergadering en gewijzigd kan worden door een eenvoudige beslissing van het betrokken orgaan. De afgevaardigden bedoeld in artikel 52, tweede lid van dit decreet, tellen niet mee voor de berekening van een eventueel aanwezigheidsquorum.

– *Aangenomen.*

Artikel 57

De duur en de wijze van beëindiging van het mandaat van de leden van de verschillende organen in een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging worden statutair bepaald.

Alle mandatarissen zijn van rechtswege ontslagnemend bij verlies van hun openbaar mandaat, uitgezonderd in geval van algehele vernieuwing van de gemeenteraden. In dat geval moet binnen de eerste drie maanden van het jaar volgend op dat van de verkiezingen, een algemene vergadering worden bijeengeroepen waarbij tot een algehele vervanging van de raad van bestuur wordt overgegaan, voorzover de raden van de deelnemende besturen die de voordracht moeten doen, reeds in hun nieuwe samenstelling vergaderd hebben. Is dat niet het geval, dan worden de betrokken nieuwe bestuurders benoemd door de algemene vergadering waarvan sprake is in artikel 65, die tevens kwijting verleent aan de bestuurders die het voorgaande boekjaar in functie waren en die tot dan de verantwoordelijkheid blijven dragen overeenkomstig artikel 50.

Aan de oorspronkelijke bestuurders moet kwijting worden verleend bij goedkeuring van de jaarrekening.

De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche : In artikel 57 moet een technische correctie worden uitgevoerd. Het derde lid herhaalt immers de laatste zin van het tweede lid.

De voorzitter : Het gaat om een correctie die de inhoud niet wijzigt.

Ik stel voor om een technische correctie goed te keuren waarbij het laatste lid wordt geschrapt.

Voorzitter

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

– *Aangenomen.*

Artikel 58

Om geldig te beraadslagen en te beslissen is een aanwezigheidsquorum vastgesteld op de gewone meerderheid van het aantal statutair bepaalde stemmen in elk orgaan, zowel globaal als in de groep der deelnemende gemeenten. Van dit aanwezigheidsquorum kan statutair worden afgeweken voor een tweede vergadering die volgt op een onvoldoende samengestelde eerdere vergadering, en voor zover het gaat om punten die voor de tweede maal op de agenda voorkomen. Deze bepaling geldt niet voor statutenwijzigingen.

De voor de beslissingen vereiste meerderheid moet steeds bereikt zijn zowel globaal als in de groep der gemeenten.

– *Aangenomen.*

Artikel 59

Met uitzondering van de vertegenwoordigers op de algemene vergadering kunnen de leden van de overige organen aan hun collega's van hetzelfde orgaan schriftelijke volmacht geven om hen te vertegenwoordigen voor één welbepaalde vergadering van het betrokken orgaan. De volmachtgever en de volmachtdrager moeten tot dezelfde categorie van deelnemers behoren. Niemand kan drager zijn van meer dan één volmacht.

Er bestaat een onverenigbaarheid tussen het mandaat van vertegenwoordiger op de algemene vergadering en dat van lid van een van de andere organen. De onverenigbaarheden die bepaald zijn in artikel 48 van dit decreet, zijn eveneens van toepassing op de vertegenwoordigers op de algemene vergadering.

– *Aangenomen.*

Artikel 60

De algemene vergadering bepaalt, binnen de perken en overeenkomstig de toekenningsvoorwaarden die vastgesteld zijn door de Vlaamse regering, het presentiegeld en de andere vergoedingen die in het kader van de bestuurlijke werking van de dienstverlenende of de opdrachthoudende vereniging kunnen worden toegekend.

Jaarlijks wordt een per mandataris geïndividualiseerd overzicht van de in het voorbije boekjaar ontvangen vergoedingen en presentiegelden gevoegd bij de documenten die aan de deelnemende gemeenten worden bezorgd, overeenkomstig artikel 65 van dit decreet.

– *Aangenomen.*

Artikel 61

De controle op de financiële toestand, op de jaarrekening en op de regelmatigheid, vanuit het oogpunt van dit decreet en van de statuten, van de verrichtingen weer te geven in de jaarrekening, wordt uitgeoefend door een of meer commissarissen. Die worden benoemd door de algemene vergadering onder de leden van het Instituut der Bedrijfsrevisoren. Zij zijn onderworpen aan de wettelijke en reglementaire bepalingen die hun ambt en hun bevoegdheid regelen.

– *Aangenomen.*

SUBAFDELING 5

Werking

Artikel 62

De dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging kan bij gemotiveerd besluit van de raad van bestuur leningen aangaan en giften of toelagen ontvangen.

De algemene vergadering of de door haar daartoe gemachtigde raad van bestuur van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging stelt de tarieven vast, met naleving van de wettelijk voorgeschreven formaliteiten.

Voorzitter

De dienstverlenende of de opdrachthoudende vereniging kan door de Vlaamse regering gemachtigd worden om in eigen naam en voor eigen rekening over te gaan tot de onteigeningen die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van haar statutaire doelstellingen.

– *Aangenomen.*

Artikel 63

Het vast gedeelte van het maatschappelijk kapitaal mag niet lager zijn dan het bedrag dat terzake voorgeschreven is voor de coöperatieve vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid, en wordt ter belope van één derde volgestort.

De deelneming van één of meer provincies samen mag niet meer bedragen dan 20 % van het totale maatschappelijk kapitaal.

Het kapitaal wordt niet geïndexeerd en wordt vertegenwoordigd door aandelen waarvan de waarde en de rechten statutair zijn bepaald.

Immateriële inbrengen ter vertegenwoordiging van vermogensbestanddelen die niet volgens economische maatstaven kunnen worden gewaardeerd, en inbrengen in natura, worden gewaardeerd op grond van een verslag van de revisor en worden vertegenwoordigd door respectievelijk winstbewijzen en aandelen waarvan de waarde en de rechten statutair zijn bepaald.

De deelnemers kunnen uitsluitend worden vergoed voor hun inbreng en zijn slechts aansprakelijk ten belope van hun inbreng.

Bij de statuten wordt een register gevoegd waarop iedere deelnemer is vermeld, met aanduiding van de aandelen en winstbewijzen die hem zijn toegekend.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 115

voorgesteld door de heer Mark Van der Poorten,
mevrouw Veerle Heeren
en de heren Bart De Smet, Paul Van Malderen
en Johan De Roo

Artikel 63

Tweede lid schrappen.

Amendement Nr. 116

voorgesteld door mevrouw Hilde De Lobel,
de heren Christian Verougstraete en Jan Penris

Artikel 63

In de voorgestelde tekst, het tweede lid vervangen door wat volgt :

“De deelneming van één of meer provincies mag samen niet meer bedragen dan 20% van het totale maatschappelijke kapitaal, voorzover het samenwerkingsverband een voortzetting betreft van de activiteiten van een intercommunale bedoeld in § 2 van artikel 79 van dit decreet, en waarin één of meer provincies vertegenwoordigd zijn met samen meer dan 20% van het maatschappelijk kapitaal. In samenwerkingsverbanden die een voortzetting zijn van de activiteiten van een bestaande intercommunale bedoeld in § 2 van artikel 79 van dit decreet, waarin één of meer provincies vertegenwoordigd zijn met een aandeel van ten hoogste 20% van het maatschappelijk kapitaal en in geheel nieuwe samenwerkingsverbanden, mag de deelneming van één of meer provincies samen niet meer bedragen dan 10% van het maatschappelijk kapitaal.”.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 64

De boekhouding wordt gevoerd overeenkomstig de wetgeving op de boekhouding van de ondernemingen en met naleving van de richtlijnen die de overheid uitvaardigt met betrekking tot de boekhoudkundige verrichtingen.

– *Aangenomen.*

Artikel 65

In de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen worden de jaarrekeningen vastgesteld door de algemene vergadering in de loop van het

Voorzitter

eerste semester van het volgende boekjaar aan de hand van het verslag van de raad van bestuur en het verslag van de revisor. Samen met de uitnodiging worden deze documenten ter beschikking gesteld van de deelnemende gemeenten, die het mandaat van hun afgevaardigde terzake bepalen.

De algemene vergadering verleent terzelfder tijd kwijting aan de bestuurders en de revisoren.

– *Aangenomen.*

Artikel 66

Indien de jaarrekeningen niet worden vastgesteld overeenkomstig het tweede lid van artikel 65, dan wordt, binnen een termijn van negentig kalenderdagen, een nieuwe algemene vergadering bijeengeroepen waaraan de gewijzigde rekeningen, met naleving van de procedure in artikel 65, worden voorgelegd. Bij herhaalde niet-vaststelling wordt artikel 75 van dit decreet toegepast.

– *Aangenomen.*

Artikel 67

De jaarrekeningen worden, binnen een termijn van dertig kalenderdagen na hun vaststelling door de algemene vergadering, door de bestuurders neergelegd bij de Nationale Bank van België, met vermelding dat ze nog onderworpen zijn aan het administratief toezicht.

Binnen een termijn van dertig kalenderdagen wordt de Nationale Bank van België op de hoogte gebracht van het verstrijken van de in het voorgaande lid bepaalde termijn.

– *Aangenomen.*

Artikel 68

Wanneer ten gevolge van geleden verlies het nettoactief van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging gedaald is tot minder dan de helft van het vast gedeelte van het kapitaal, moet de algemene vergadering bijeenkomen binnen een termijn van ten hoogste zestig kalenderdagen nadat

het verlies is vastgesteld om te beraadslagen en te beslissen over een door de raad van bestuur opgesteld saneringsplan.

De raad van bestuur verantwoordt zijn voorstellen in dit saneringsplan dat uiterlijk drie weken voor de algemene vergadering aan alle deelnemers en aan de toezichthoudende overheid wordt voorgelegd, samen met de oproepingsbrief en alle bijbehorende documenten waaruit de noodzaak van het saneringsplan blijkt.

De algemene vergadering beslist onder de voorwaarden bepaald in artikel 39 van dit decreet. Indien het saneringsplan niet of in onvoldoende mate wordt aanvaard, kan artikel 75 van dit decreet worden toegepast.

– *Aangenomen.*

Artikel 69

De raad van bestuur stelt binnen een termijn van drie maanden na de goedkeuring van de statuten van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging en na onderhandelingen conform de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel en de uitvoeringsbesluiten daarbij, een administratief en geldelijk statuut op, met inachtneming van de beginselen van behoorlijk bestuur, en in voorkomend geval, een arbeidsreglement conform de wettelijke bepalingen die gelden voor het contractuele personeel.

Het administratief en geldelijk statuut en het arbeidsreglement worden meegedeeld aan alle deelnemers en aan de toezichthoudende overheid.

De raad van bestuur van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging is bevoegd voor alle personeelsaangelegenheden, maar kan al wat betrekking heeft op de uitvoering van het administratief en geldelijk statuut en het arbeidsreglement, in het kader van het individuele personeelsbeheer, verder delegeren.

– *Aangenomen.*

Artikel 70

In de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen legt de raad van bestuur aan de jaarver-

Voorzitter

Artikel 72

gadering, die telkens plaatsvindt in de loop van het eerste werkingsjaar na het jaar waarin verkiezingen voor de algehele hernieuwing van de gemeenteraden worden georganiseerd, een evaluatierapport voor over de werking van de vereniging. Dat rapport bevat een nieuw ondernemingsplan voor de komende zes jaar of een gemotiveerd voorstel het samenwerkingsverband te beeindigen met inachtneming van de statutair bepaalde rechten van de deelnemers. De eerste evaluatieperiode kan korter zijn dan zes jaar, gelet op de datum van oprichting.

Alle deelnemers ontvangen dit rapport uiterlijk zes weken voor de datum van de jaarvergadering en bepalen het mandaat van hun vertegenwoordiger.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Algemeen toezicht op de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen

Artikel 71

Onverminderd de bepalingen waarbij sommige beslissingen onderworpen zijn aan het bijzonder toezicht, zijn alle beslissingen van alle organen van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen onderworpen aan het algemeen toezicht van de Vlaamse regering.

Met het oog op de uitoefening van het algemeen toezicht stelt de Vlaamse regering een commissaris aan die over de nodige bevoegdheid beschikt om een onderzoek en de controle op de beslissingen waarvan sprake is in het vorige lid, te verrichten.

De regeringscommissaris woont van rechtswege de vergaderingen bij van de organen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging. Die is verplicht een uitnodiging te sturen. Bevoegdheidsdelegatie is mogelijk binnen de perken van het aanstellingsbesluit van de Vlaamse regering.

– *Aangenomen.*

De notulen van alle organen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging moeten, binnen dertig kalenderdagen na de betrokken vergadering, worden toegezonden aan de regeringscommissaris. Deze heeft het recht alle nodige aanvullende informatie in te winnen en alle documenten terzake op te vragen.

Elke beslissing die strijdig is met de wetten, decreten of besluiten, die de statuten schendt of die het algemeen belang schaadt, kan door de regeringscommissaris worden geschorst.

De schorsing moet, op straffe van nietigheid, gemotiveerd zijn en aangetekend worden verstuurd aan de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging binnen dertig kalenderdagen na ontvangst door de regeringscommissaris van de betrokken notulen. Deze termijn wordt op driehonderd dagen gebracht voor de beslissingen van de algemene vergadering die de jaarrekening vaststelt.

De schorsing wordt terzelfder tijd verstuurd aan de Vlaamse regering.

De termijn van dertig, respectievelijk driehonderd dagen, wordt gestuit door de verzending van een ter post aangetekende brief waarin de regeringscommissaris aanvullende documenten opvraagt of bijkomende inlichtingen inwint met betrekking tot een bepaalde beslissing, tot op de dag van ontvangst door de regeringscommissaris van deze documentatie of inlichtingen.

– *Aangenomen.*

Artikel 73

De dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging waarvan een beslissing geschorst is, kan het geschorste besluit intrekken of het gemotiveerd rechtvaardigen. Ze beschikt daartoe over een termijn van dertig kalenderdagen na ontvangst van de schorsing. Ze brengt de regeringscommissaris met een aangetekende brief op de hoogte uiterlijk de laatste dag van die termijn, op straffe van nietigheid van het geschorste besluit.

De regeringscommissaris brengt de Vlaamse regering hiervan op de hoogte.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 74

De Vlaamse regering kan een door de regeringscommissaris geschorste beslissing vernietigen binnen een termijn van dertig dagen na de ontvangst door de regeringscommissaris van het standpunt van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging. Het gemotiveerde vernietigingsbesluit wordt uiterlijk de laatste dag van deze termijn aangetekend verstuurd naar de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

Indien de Vlaamse regering de termijn voor vernietiging laat verstrijken, is de schorsing ambtshalve opgeheven.

De Vlaamse regering kan een niet door de regeringscommissaris geschorste beslissing die strijdig is met de wetten, decreten of besluiten, de statuten schendt of het algemeen belang schaadt, vernietigen binnen een termijn van zestig kalenderdagen na ontvangst door de regeringscommissaris van de betrokken notulen. Het gemotiveerde vernietigingsbesluit moet op straffe van nietigheid uiterlijk de laatste dag van deze termijn aangetekend verstuurd worden naar de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging.

Deze termijn wordt op driehonderd zestig dagen gebracht voor de beslissingen van de algemene vergadering die de jaarrekening vaststelt.

De termijn van zestig, respectievelijk driehonderd-zestig dagen, wordt gestuit door de verzending van een ter post aangetekende brief waarbij de regeringscommissaris aanvullende documenten opvraagt of bijkomende inlichtingen inwint met betrekking tot een bepaalde beslissing, tot op de dag van ontvangst door de regeringscommissaris van deze documenten of inlichtingen.

– *Aangenomen.*

Artikel 75

De Vlaamse regering kan na het verstrijken van de termijn die is bepaald in een uit de briefwisseling blijkende uitdrukkelijke waarschuwing, bij gemotiveerd besluit de regeringscommissaris gelasten in de plaats te treden van de organen van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging die :

- nalaten de bij het artikel 68 voorgeschreven maatregelen te nemen ;
- hun verplichtingen in het rechtsverkeer niet uitvoeren ;
- verplichtingen die zijn voorgeschreven door de wetten, decreten, besluiten of de eigen statuten weigeren na te leven.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

Diverse bepalingen

Artikel 76

Met inachtneming van wat bepaald is in artikel 26 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales, kan voor gewestelijke aangelegenheden het Vlaamse Gewest de in dit decreet bedoelde samenwerkingsverbanden aan een eigen fiscaliteit onderwerpen.

– *Aangenomen.*

Artikel 77

Op de grensoverschrijdende samenwerkingsverbanden waarvan Vlaamse gemeenten deel uitmaken op grond van verdragsrechtelijke overeenkomsten, wordt het toezicht uitgeoefend in onderling overleg tussen de Vlaamse regering en de andere betrokken overheden. De bepalingen met betrekking tot de wijze waarop het toezicht uitgeoefend wordt, worden in voorkomend geval opgenomen in de statuten van de desbetreffende rechtspersoon. Deze statuten worden aan de Vlaamse regering ter goedkeuring voorgelegd overeenkomstig het tweede lid van artikel 30 van dit decreet.

– *Aangenomen.*

Artikel 78

Onverminderd andere wettelijke of decretale bepalingen kunnen dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen deelnemen in publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen die zelf

Voorzitter

niet deze rechtsvorm hebben aangenomen., voorzover het maatschappelijk doel van deze rechtspersonen overeenstemt met de eigen doelstellingen en voorzover de wetgeving van de overheidsopdrachten wordt nageleefd.

De beslissing daartoe wordt genomen door de algemene vergadering op grond van een door de raad van bestuur opgemaakt verslag dat het belang van de deelneming aantoonde. De deelneming is onderworpen aan de voorwaarde dat aan de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging minstens een mandaat van bestuurder wordt toegekend. Voor dat mandaat komt uitsluitend een op voordracht van de gemeenten benoemd bestuurder in aanmerking.

De vertegenwoordigers van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging brengen verslag uit in hun raad van bestuur.

De eventuele vergoedingen komen toe aan de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging. Een uitzondering hierop vormen de presentiegelden die aan de door of namens een dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging benoemde bestuurder in deze rechtspersonen worden toegekend.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VI

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 79

§ 1. Dit decreet treedt in werking tien dagen na zijn publicatie in het Belgisch Staatsblad. Het is van toepassing op alle nieuwe samenwerkingsverbanden in het Vlaamse Gewest die tussen gemeenten gevormd worden en die niet onderworpen zijn aan specifieke wettelijke of decretale bepalingen.

§ 2. De op het ogenblik van de inwerkingtreding bestaande intercommunales in het Vlaamse Gewest die onderworpen zijn aan de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales en aan het decreet van 1 juli 1987 betreffende de werkwijze van, de controle op en de vaststelling van het ambtsgebied van intercommunales, brengen hun statuten in overeenstemming met de bepa-

lingen van dit decreet, binnen een periode van twee jaar, vanaf de inwerkingtreding overeenkomstig § 1 van dit artikel.

Te hunnen opzichte treedt dit decreet in werking de dag volgend op de beslissing van de algemene vergadering tot aanpassing van de statuten aan de bepalingen van dit decreet.

Toch zijn die bestaande verenigingen van gemeenten bij de inwerkingtreding van dit decreet overeenkomstig de voorgaande paragraaf onmiddellijk onderworpen aan de artikelen 4, 39, 40, 41, 42, 44, 52, 53, 56, 59, 64, 72, 73, 74, 76 en 78 van dit decreet.

Bovendien wordt de duurtijd van deze intercommunales beperkt tot achttien jaar ingaand op de datum van inwerkingtreding, bepaald in paragraaf 1 van dit artikel.

§ 3. De verenigingen van gemeenten die niet beantwoorden aan de bepalingen van dit decreet en geen andere uitdrukkelijke decretale rechtsgrond hebben, schikken zich naar de bepalingen van dit decreet voor uiterlijk 31 december 2002. Op 1 januari 2003 treedt dit decreet te hunnen opzichte in werking.

– *Aangenomen.*

Artikel 80

§ 1. De intercommunales bedoeld in paragraaf 2 van artikel 79 van dit decreet, waarin één of meer provincies deelnemen, en waarin deze deelneming niet op een specifieke wijze geregeld is door andere wettelijke of decretale bepalingen, passen desgevallend hun statuten in die zin aan dat op 31 december 2006 de inbreng van de provincies maximum 20 % van het totale maatschappelijk kapitaal bedraagt.

Op verzoek van de algemene vergadering, die daartoe in de loop van het jaar 2005 beslist met eenparigheid van stemmen van de gemeentelijke afgevaardigden, op grond van een omstandig financieel verslag dat de noodzaak van het verzoek aantoonde, kan de Vlaamse regering éénmalig, bij gemotiveerd besluit, de einddatum van 31 december 2006 verschuiven naar ten laatste 31 december 2012.

§ 2. De intercommunales, bedoeld in paragraaf 2 van artikel 79 van dit decreet, waarin natuurlijke

Voorzitter

personen en rechtspersonen deelnemen en waarin deze deelneming niet op een specifieke wijze geregeld is door andere wettelijke of decretale bepalingen, passen hun statuten in die zin aan dat de bedoelde natuurlijke personen en rechtspersonen die niet met een exploitatieopdracht of beheersopdracht zijn belast, kunnen uittreden op het ogenblik waarop dit decreet voor hen in werking treedt. De andere natuurlijke personen en rechtspersonen treden ten laatste uit deze verenigingen hetzij op het ogenblik van hun verlenging, hetzij op 31 december van het achttiende jaar volgend op het jaar van de laatste gemeenteraadsverkiezingen voorafgaand aan de inwerkingtreding overeenkomstig paragraaf 1 van artikel 79 van dit decreet.

De uittreders zijn geen schadevergoeding verschuldigd en de toepassing van het derde lid van artikel 37 van dit decreet kan hun niet worden opgedrongen.

§ 3. Zolang de natuurlijke personen en de rechtspersonen blijven deelnemen in de intercommunales bedoeld in paragraaf 2 van artikel 79 van dit decreet, behouden ze een vertegenwoordiging in de organen van de verenigingen, met inachtneming van wat bepaald is in dit decreet met betrekking tot het overwicht van de gemeenten en het voorzitterschap. Een eventueel in de statuten aan hen toegekend vetorecht of recht van schorsing vervalt bij de inwerkingtreding overeenkomstig paragraaf 1 van artikel 79 van dit decreet.

Op dit artikel zijn er amendementen die luiden als volgt :

Amendement Nr. 117

voorgesteld door de heer Mark Van der Poorten,
mevrouw Veerle Heeren
en de heren Bart De Smet, Paul Van Malderen
en Johan De Roo

Artikel 80

Dit artikel schrappen.

Amendement Nr. 118

voorgesteld door mevrouw Hilde De Lobel,
de heren Christian Verougstraete en Jan Penris

Artikel 80

A. In de voorgestelde tekst van § 1, eerste lid, op de derde regel, na het woord “deelnemen” de woorden “met een kapitaalsinbreng van meer dan 20%” invoegen.

B. In de voorgestelde tekst van § 1, na het eerste lid een nieuw lid invoegen, dat luidt als volgt :

“De intercommunales bedoeld in § 2 van artikel 79 van dit decreet, waarin één of meer provincies deelnemen met een kapitaalsinbreng van ten hoogste 20 %, en waarin deze deelneming niet op een specifieke wijze is geregeld door andere wettelijke of decretale bepalingen, passen desgevallend hun statuten aan in die zin dat op 31 december 2006 de inbreng van de provincies ten hoogste 10 % van het totale maatschappelijk kapitaal bedraagt.”.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 81

Op de respectieve data van inwerkingtreding bepaald in artikel 79 van dit decreet, wordt de volgende regelgeving opgeheven :

- a. de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales ten opzichte van de samenwerkingsverbanden van gemeenten waarvan het gehele ambtsgebied binnen de grenzen van het Vlaamse Gewest valt, met uitzondering van artikel 26 en met uitzondering van de bepalingen betreffende de verenigingen van gemeenten en provincies bedoeld in artikel 92bis, § 2, d, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen ;
- b. het decreet van 1 juli 1987 betreffende de werkwijze van, de controle op en de vaststelling van het ambtsgebied van intercommunales ;

Voorzitter

c. artikel 43, § 2, van het decreet betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen van 2 juli 1981.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur en 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.37 uur.*
